

Zápis z 10. schůze výboru pro sociální politiku konané ve dnech 25. a 30. srpna 2011

Schůzi výboru zahájil 25.8.2011 v 9.10 hod. předseda výboru Martin Vacek. Upozornil, že pozvánka na 10. schůzi byla poslancům v souladu s usnesením písemně předložena v předstihu.

Poslanec Opálka vznesl návrh na změnu z důvodu urychlení jednání, a to přesunutí bodu 9. až 12. na dopolední jednání 25.8. Pro návrh se vyslovalo 17 poslanců, návrh byl přijat. Pro program 10. schůze, jako celek, se vyslovalo 17 poslanců, návrh byl přijat. Ze schůze byla omluvena poslankyně Wenigerová.

Prvním projednávaným bodem byl návrh poslankyň Ivany Řápkové a Lenky Kohoutové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Návrh za předkladatele odůvodnila poslankyně Ivana Řápková. Upozornila, že jde o odstranění zásadní nerovnosti při vymáhání pohledávek u uživatelů sociálních dávek. V původní verzi šlo o výkon rozhodnutí u všech typů dávek. Upravená verze bude předpokládat výkon rozhodnutí, musí se zachovat alespoň existenční minimum. V podrobné rozpravě předloží předkladatelka pozměňovací návrh, který akceptuje připomínky vlády. Návrh je poměrně jednoduchý a je zaměřen proti notorickým neplatičům, kteří zneužívají čerpání sociálních dávek k tomu, že neplatí žádné pokuty a další povinnosti a závazky. Návrh je rovněž podpořen Svazem měst a obcí.

Zpravodajkou k tomuto bodu byla poslankyně Jitka Chalánková, která doporučila tisk k dalšímu projednávání s tím, že existenční minimum je skutečně minimální výše pro základní přežití.

V obecné rozpravě vystoupil poslanec Sklenák, který nesouhlasil s tím, že návrh se týká notorických neplatičů, nýbrž dopadne na všechny, kdo se ocitají v hmotné nouzi.

Poslankyně Řápková uvedla, že zákon se netýká osob v hmotné nouzi, ale pouze těch, kteří mají dluhy. Jde také o to, zda je chuť situaci s věřitelem řešit anebo zneužívat systém.

Poslankyně Kohoutová upozornila, že ve chvíli, kdy lze exektovat důchody rodičovský příspěvek a podobné další dávky, je špatné, když nelze exektovat dávky, o kterých hovoří předkládaná novela.

Poslankyně Semelová upozornila na lidi, kteří se v hmotné nouzi ocitají nikoliv vlastní vinou.

Poslanec Opálka doporučil větší využití institutu minimální mzdy. Poslanec Jeník uvedl, že návrh směřuje k tomu, aby stát byl nejen sociální, ale i právní. Je potřeba účinných nástrojů, aby byly respektovány závazky.

V této souvislosti byla otevřena i otázka institutu veřejné služby a povinnosti odpracovat dvacet hodin.

V tomto bodu vystoupili poslanci Kohoutová, Opálka, Semelová.

Předseda Vacek uvedl, že návrh tak, jak byl předložen po úpravě, pokládá za lepší a připravený ke schválení.

Poslankyně Navrátilová apelovala na odpovědnost občanů vůči státu.

Poslankyně Váhalová varovala před směřováním lidí, kteří jsou v hmotné nouzi a chronických neplatičů.

Další v rozpravě vystoupili poslanci: Vacek, Witoszová, Pecková, Opálka. Mluvílo se o potřebě rozvoje finanční gramotnosti.

V podrobné rozpravě byl předložen pozměňovací návrh poslankyně Řápkové, Navrátilové, Chalánkové a Kohoutové. Pro návrh se vyslovilo 10 poslanců, 7 poslanců se zdrželo. Návrh byl přijat. Na závěr tohoto bodu bylo předneseno **usnesení č. 48**, pro které se vyslovilo 9 poslanců pro, 4 proti, 4 se zdrželi. Návrh byl přijat. O usnesení hlasovali poslanci: Čechlovský, Eček, Emmerová, Chalánková, Jeník, Kohoutová, Lesenská, Navrátilová, Opálka, Pecková, Řápková, Sklenák, Semelová, Strnadlová, Vacek, Váhalová, Witoszová.

Dalším projednávaným bodem byl vládní návrh zákona o důchodovém spoření, sněmovní tisk 412. V této souvislosti doporučil předseda výboru Martin Vacek, aby byla sloučena předkládací zpráva, zpravodajská zpráva a obecná rozprava k tiskům 412, 413, a 414 s tím, že podrobná rozprava musí proběhnout ke každému tisku zvlášť.

Za předkladatele předseda výboru Martin Vacek přivítal prvního náměstka ministra financí Ladislava Minčiče. Ladislav Minčič uvedl, že tisk 412 upravuje druhý fondový důchodový pilíř, který by měl vyvést část pojistného ze základního důchodového účtu. Zdůraznil dobrovolnou bázi pro vstup do pilíře. Seznámil poslance s věkovými hranicemi, jakož i s omezeními, kdy je do systému možno vstoupit. V případě vstupu do systému již

nelze ze systému vystoupit. V rámci tohoto systému je třeba vnímat i třetí pilíř, který obsahuje fondové připojištění se státním příspěvkem.

Zpravodajka výboru Gabriela Pecková upozornila na některé ochranné mechanismy pro účastníky v tomto důchodovém systému. Oba pilíře mají společný konzervativní fond tak, aby byly zajištěny minimální výkyvy. Velmi je omezené nakládání s prostředky. Je zde i dohled státu v podobě ČNB, která schvaluje kapitálovou účast. V závěru své zpravodajské zprávy vyslovila i určitou pochybnost, že zákon příliš omezuje podnikání fondu.

V obecné rozpravě vystoupil poslanec Opálka, který uvedl, že každý zodpovědný občan se na stáří zabezpečuje. Rozpočtový výbor obdržel řadu pozměňovacích návrhů, ale hlasovat o těchto návrzích by bylo neseriozní. Dále uvedl svoji zásadní výhradu k tisku 412, který vyvádí finanční prostředky z druhého povinného pilíře.

Poslankyně Emmerová upozornila, že v předkládané reformě postrádá jakousi filozofii, proč se vlastně přistupuje k důchodové reformě. Jak naznačuje kvantum pozměňovacích návrhů přijatých rozpočtovým výborem je i vidět, že návrh je poněkud uspěchaný a ne dobře připravený.

Poslanec Jeník upozornil, že kdyby se podobná situace řešila před deseti lety, v době ekonomického růstu, byla by situace zcela odlišná.

Poslanec Sklenák vyslovil skepsi k úspěšnosti druhého pilíře, neboť soukromé fondy mají od roku 1995 výnosnost kolem 0,7%.

V další rozpravě vystoupili poslanci: Váhalová, Jeník, Lesenská. Dále vystoupil první náměstek pan Ladislav Minčíč, který uvedl, že současný solidární systém je neudržitelný. Rovněž upozornil, že odvětví pojištění je velmi regulováno, tudíž obavy z rizik jsou zcela neopodstatněné.

Předseda výboru Martin Vacek upozornil, že komunikace MF v této oblasti byla nedostatečná směrem k výboru.

Dále vystoupil ředitel pojistných systémů MPSV Jiří Král, který upozornil na narůstající deficit důchodového systému. Předkládaný návrh je nutný z hlediska fiskální udržitelnosti a rozložení mezigeneračního břemene. Příští generace budou platit více a méně dostanou, je potřeba tuto skutečnost trochu kompenzovat. V tomto ohledu nelze pominout ani nález Ústavního soudu. Současný systém trpí nedostatečnou ekvivalencí.

Poslanec Opálka upozornil, že spravedlnost neexistuje už na úrovni mzdového rozložení, ekvivalence nemůže být spravedlivá ani v důchodech.

V podrobné rozpravě k tisku 412 byl přednesen poslanci Opálkou a Emmerovou návrh na zamítnutí. Pro návrh se vyslovilo 7 poslanců pro, 10 proti, návrh nebyl přijat. Na závěr

projednávání byl zpravodajkou Gabrielou Peckovou předložen návrh **usnesení č. 49**, ve kterém výbor nepřijímá žádné stanovisko k tisku z důvodu nepředložených legislativně technických návrhů v dostatečném časovém předstihu. Pro toto usnesení se vyslovalo 17 poslanců pro, návrh byl přijat. O usnesení hlasovali poslanci: Čechlovský, Eček, Emmerová, Chalánková, Jeník, Kohoutová, Lesenská, Navrátilová, Opálka, Pecková, Řápková, Sklenák, Semelová, Strnadlová, Vacek, Váhalová, Witoszová.

Znění pozměňovacích návrhů k ST 412 - viz. příloha

Dále byla otevřena podrobná rozprava k tisku 413. Pro návrh na zamítnutí, který navrhl poslanec Opálka a poslankyně Emmerová se vyslovalo 7 poslanců pro, 10 proti, návrh nebyl přijat. Byl předložen návrh **usnesení č. 50**, ve kterém výbor nepřijímá žádné stanovisko k tisku z důvodu nepředložených legislativně technických návrhů v dostatečném časovém předstihu. Pro toto usnesení se vyslovalo 17 poslanců pro. O usnesení hlasovali poslanci: Čechlovský, Eček, Emmerová, Chalánková, Jeník, Kohoutová, Lesenská, Navrátilová, Opálka, Pecková, Řápková, Sklenák, Semelová, Strnadlová, Vacek, Váhalová, Witoszová.

Znění pozměňovacích návrhů k ST 413 - viz. příloha

Dále byla otevřena podrobná rozprava k tisku 414. Tisk 414 byl doporučen k zamítnutí ze strany poslankyně Emmerová a poslance Opálky. Pro návrh se vyslovalo 7 poslanců pro, 10 proti, návrh nebyl přijat. Byl předložen návrh **usnesení č. 51**, ve kterém výbor nepřijímá žádné stanovisko k tisku z důvodu nepředložených legislativně technických návrhů v dostatečném časovém předstihu. Pro toto usnesení se vyslovalo 17 poslanců pro, návrh byl přijat. O usnesení hlasovali poslanci: Čechlovský, Eček, Emmerová, Chalánková, Jeník, Kohoutová, Lesenská, Navrátilová, Opálka, Pecková, Řápková, Sklenák, Semelová, Strnadlová, Vacek, Váhalová, Witoszová.

Znění pozměňovacích návrhů k ST 414 - viz. příloha.

Dalším projednávaným bodem bylo po úpravě pozvánky Sdělení předsedů podvýborů. Jako první vystoupila poslankyně Kohoutová, která seznámila poslance s projednávanou kauzou handicapovaných sportovců, kde podvýbor narazil na špatnou komunikaci s MŠMT. Nicméně je zde již slib memoranda, který by měl celou situaci uklidnit. Podvýbor situaci monitoruje a ještě se k této kauze vrátí. Původní plán svolat podvýbor ještě před projednáváním zákonů k sociální reformě se nakonec neuskutečnil, neboť se reformou podvýbor zabýval již od měsíce března.

Poslankyně Lesenská informovala, že podvýbor se ve zmiňované periodě nesešel.

Poslankyně Pecková uvedla, že poslední podvýbor byl svolán k mediaci. Chystá se další podvýbor, kde by měla vystoupit zástupkyně Mezinárodního měnového fondu paní

Matisová. K tomuto bodu bylo přijato **usnesení č. 52**, ve kterém výbor bere sdělení na vědomí.

V bodě Sdělení předsedy byli poslanci informováni o dopise, žádosti Národního centra podpory, transformace sociálních služeb, kde požádali o uspořádání semináře. Předseda výboru doporučil, aby se touto záležitostí zabýval podvýbor poslankyně Kohoutové.

Bylo doporučeno, aby příslušný seminář byl zrealizován v měsíci září nebo říjnu. Dále byli poslanci informováni o dopise náměstka ministra práce a sociálních věcí Davida Kafky, který byl žádostí o nominaci člena výběrové komise Ministerstva práce a sociálních věcí pro Dotační program na podporu veřejně účelných aktivit seniorských a proseniorských organizací s celostátní působností. Poslanec Jeník doporučil, aby se členem této výběrové komise stal poslanec Martin Vacek. K tomuto bodu bylo přijato **usnesení č. 53**, pro které se vyslovilo 16 poslanců pro, jeden poslanec se zdržel. O usnesení hlasovali poslanci: Čechlovský, Eček, Emmerová, Chalánková, Jeník, Kohoutová, Lesenská, Navrátilová, Opálka, Pecková, Řápková, Semelová, Sklenák, Strnadlová, Vacek, Váhalová, Witoszová.

V bodě Různé vystoupila posl. G. Pecková, která informovala o plánovaném semináři Mezigenerační solidarita, který by se měl uskutečnit 13. října. Posl. Lesenská se ještě přihlásila k bodu, který byl projednáván ve Sdělení předsedy, tedy žádost Národního centra podpory transformace sociálních služeb s tím, že tento seminář byl míněn jako seznámení poslanců s tímto tématem.

Posl. Kohoutová přislíbila, že podvýbor se tímto tématem bude zabývat a seminář zorganizuje.

Dále vystoupil ředitel MPSV Jiří Král, který informoval, že vláda vzala předchozí den na vědomí, jak by se mělo dále postupovat v případě slovenských důchodů. Ministr je připraven podat malý návrh zákona, který by situaci ošetřoval.

Dalším bodem programu byl návrh termínu a programu další schůze výboru, pro které se v **usnesení č. 54** vylosovalo 16 poslanců. O usnesení hlasovali poslanci: Čechlovský, Eček, Emmerová, Jeník, Kohoutová, Lesenská, Navrátilová, Opálka, Pecková, Řápková, Semelová, Sklenák, Strnadlová, Vacek, Váhalová, Witoszová.

Dalším projednávaným bodem byl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony – sněm. tisk 411.

Předseda výboru uvítal ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka, který v předkladatelské zprávě uvedl, že zákoník práce představuje jeden ze stěžejních kodexů, který má dopad na velké množství lidí. Je zde nutná nejen právní čistota, ale i srozumitelnost,

díkce zákona je v souladu se zvýšením flexibility pracovního trhu. Je snaha o vyšší motivaci pro vytváření nových pracovních míst.

Podrobněji s předkládanou úpravou seznámil poslance náměstek ministra práce a sociálních věcí JUDr. Petr Šimerka. Upozornil, že zákon respektuje delegační princip a dochází zde ke změně na princip subsidiarity.

Jako zpravodajka vystoupila posl. Lesenská, která ve výčtu úprav zvýraznila, že celkově předkládaná novela povede ke zpružnění pracovně právních vztahů k větší flexibilitě.

V obecné rozpravě se přihlásila posl. Lesenská, upozornila, že nový občanský zákoník přijde na řadu později. Proto navrhuje odklad účinnosti tohoto zákona, neboť jeho vazba s občanským zákoníkem je nesporná. Rovněž upozornila, že flexibilita je vykoupena ztrátou ochrany zaměstnanců a omezování odborových práv.

Dále vystoupil posl. Opálka, který upozornil, že zásah Ústavního soudu v oblasti pracovně právní legislativy není ojedinělý, i cena pracovní síly je usměrňována legislativně. Předloha obsahuje prospěšné, ale i negativní úpravy. Jako celek proto předlohu nemůže klub KSČM podpořit.

V rámci podrobné rozpravy byly předneseny zpravodajkou legislativně technické úpravy. Pro ty se vyslovilo 15 poslanců pro, 2 se zdrželi.

Posl. Jeník předložil pozměňovací návrh, pro který se vyslovilo 12 poslanců, 5 se zdrželo.

Posl. Witoszová předložila pozměňovací návrh pro který se vyslovilo 11 poslanců pro, 6 se zdrželo.

Pro návrh poslance Jana Bureše, který si osvojila poslankyně Lenka Kohoutová se nevyslovil žádný poslanec, pro, 3 poslanci proti, 14 poslanců se zdrželo.

Pro návrh poslankyně Lesenské (tzv. ústavní) bylo 7 poslanců pro, 7 proti, 3 se zdrželi. Návrh nebyl přijat.

Pro návrh poslankyně Lesenské (tzv. ostatní) 7 poslanců pro, 7 proti, 3 se zdrželi. Návrh nebyl přijat.

Pro návrh poslankyně Lesenské (tzv. platy ve zdravotnictví) 7 poslanců pro, 7 proti, 3 se zdrželi.

Celé znění pozměňovacích návrhů podaných k ST 411 - viz. příloha.

K tomuto bodu bylo přijato **usnesení č. 55**, ve kterém výbor doporučuje schválit zákoník práce s přijatými pozměňovacími návrhy. Pro návrh se vyslovilo 10 poslanců, 7 poslanců bylo proti. Návrh byl přijat. O usnesení hlasovali poslanci: Čechlovský, Eček,

Emmerová, Chalánková, Jeník, Kohoutová, Lesenská, Navrátilová, Opálka, Pecková, Řápková, Semelová, Sklenák, Strnadlová, Vacek, Váhalová, Witoszová.

Před projednáváním tisku tzv. I. etapy sociální reformy, tedy tisku 372, 373, 374 navrhl předseda výboru přestávku od 15.15 do 15.45 hod. k poradě klubu.

Další jednání bylo zahájeno po 16. hod. Předseda přednesl návrh, který vznikl jednak dohodou koaličních poslanců, ale především v závěru dohodou vedení výboru, tedy jednání se zástupci všech politických stran. Výbor se s předkladatelem dohodl, že tisky 372, 373, 374 budou odročeny do úterý dne 30. 8. s tím, že budou projednány od 7 do 10.00 hodin, s tím, že ministerstvo připraví tabulku všech vypořádaných pozměňovacích návrhů, a to do 12. hodiny dne 29. 8.

Pro návrh **usnesení č. 56**, kterým výbor odročuje jednání se vyslovilo 16 poslanců pro, jeden se zdržel. Tento návrh byl přijat. O usnesení hlasovali poslanci: Čechlovský, Eček, Emmerová, Chalánková, Jeník, Kohoutová, Lesenská, Navrátilová, Opálka, Pecková, Řápková, Semelová, Sklenák, Strnadlová, Vacek, Váhalová, Witoszová.

Dále bylo doporučeno vzhledem k velkému počtu hostů, kteří očekávali další jednání výboru k tomuto tématu uskutečnit v rámci jednání výboru veřejné slyšení ke všem tiskům, které se týkají sociální reformy I. Tedy k tiskům 372, 373, 374. Pro mimořádné veřejné slyšení se vyslovilo 17 poslanců. Návrh změny programu byl přijat.

Ve veřejném slyšení bylo dále dohodnuto, že hosté budou moci vystupovat volně s tím, že se představí. Délka jednotlivých vystoupení by neměla přesáhnout 5 minut tak, aby se pokud možno dostalo na všechny zájemce o sdělení názoru výboru.

Jako první se přihlásil veřejný ochránce práv dr. Varvařovský, který uvedl, že své návrhy poslal jak poslankyni Kohoutové, tak poslankyni Řápkové, tedy zpravodajkám k jednotlivým tiskům. Uvedl, že pozice ombudsmana je složitá, neboť obdrží velké množství podnětů, s kterými je třeba obrátit se na členy vlády i na Poslaneckou sněmovnu. Vymezil proto tři hlavní problematické okruhy. Prvním je zrušení rodičovského příspěvku pro děti do 7 let tam, kde se jedná o dítě zdravotně postižené. Druhý je trvání nároku na dávky na bydlení a jejich časové omezení. Třetím problematickým okruhem je zavedení tzv. karty sociálních systémů.

K prvnímu bodu doporučuje zachovat status dítěte dlouhodobě postiženého, v případě omezení nároku dávky na bydlení časově je třeba brát ústavní nárok. V případě sociální karty doporučil, aby byla zcela vyloučena pro důchodce jako povinná.

Ministr Drábek uvedl, že jde v hodně případech o zkreslené mediální titulky k sociální reformě a výplata v hotovosti bude i nadále možná.

Dále vystoupil předseda NRZP Václav Krása, který vznesl výhradu příspěvku na péči. Není možné, aby klient ztratil možnost svobodně a volně využít výběr služeb. Byl by to krok zpět. Tam, kde je v péči rodiny, to má své důvody a většinou tento systém dobře funguje. Problematické je zrušení institutu osoby zdravotně znevýhodněné. Rovněž se připojil ke zrušení úprav v rodičovském příspěvku u dětí těžce zdravotně postižených. Často je matka samoživitelka a mnohdy dítě nedosáhne ani na stupeň č. I. Ale rodičovskou péči potřebuje.

Dále vystoupila dr. Cupková, která upozornila, že hovoří za velkou skupinu, která není spokojena se změnou v průkazech ZTP, neboť po jejich zrušení nebude zachována řada výhod, které mají své významné opodstatnění.

Dále vystoupil pan Jan Lorman, který kladně hodnotil zavedení systému ICF. Zdůraznil změny potřeby výplaty příspěvku na péči. Rovněž upozornil, že mezi jednotlivými čtyřmi stupni příspěvku na péči jsou značné skoky a systém je tím významně nevyvážený.

Dále vystoupil Oldřich Hajdšman z oblastní charity, který se vyslovil pro podporu rodin a podporu sociální sítě služeb a služeb preventivních. Škrty sociálních výdajů mají dalekosáhlé dopady. Přimlouval se za podporu kvalitní sociální práce, především na vesnicích, kde není zdaleka tak hustá síť sociálních služeb.

Posl. Kohoutová zmínila otázku azylového bydlení, kde začíná diskuse už na úrovni Ministerstva pro místní rozvoj.

Dále vystoupil Ing. Rychtář za Charitu sociálního podnikání, který ocenil konstruktivní a koncepční přístup ze strany MPSV. Zneužívání zaměstnávání osob se zdravotním postižením je velká bolest. Podpora jednotlivého chráněného místa a vytváření chráněných dílen, tato změna je dobrá. Diskutabilní je problematika osob se zdravotním znevýhodněním.

Dále vystoupila Marcela Rebernaková, která upozornila, že osoby s poruchou vnímání akustického spektra jsou vyloučeny z příspěvku na komunikaci.

Náměstek D. Kafka upozornil, že u akustických diagnóz nejde o jednoduchou situaci. Příspěvek na motorové vozidlo je možné poskytnout, příspěvek na zvláštní pomůcky nikoliv.

Lucie Marková z Ligy vozíčkářů Brno upozornila na to, že mobilita zahrnuje pouze úkony vstávání, sezení a stání.

Dr. Zuňková upozornila, že podpora mobility se bude orientovat buď na poruchu samotné mobility nebo na poruchu orientace.

Zástupce Občanského sdružení Za sklem, upozornil právě na poruchu orientace, která není dostatečně zohledněna v podpoře v poruchách mobility.

Dr. Zuňková upozornila, že v současné době se jedná s NRZP tak, aby se vyhovělo všem kritériím zdravotně postižených.

Dominika Hnáková ze Svazu paraplegiků uvedla, že 21. 8. podali svoje návrhy a připomínky. Přimlouvala se především na ne úplně šťastnou lhůtu jeden vozík za 5 let. Rovněž za příspěvek na počítač.

Dále vystoupila paní Bartáková, která vyjádřila velkou nejistotu na obcích ohledně budoucí sociální práce po připravované reformě.

Ředitel Žárský upozornil, že sociální šetření by mělo být prováděno kvalifikovanými úředníky.

Další dotazy především z Centra služeb, se týkaly provozu chráněných dílen.

Náměstek Machotka uvedl, že § 78 dnes upravuje jen příspěvek na mzdy při zaměstnávání zdravotně postižených.

K tématu § 78 vystoupil i pan Miroslav Kouba, který uvedl, že jde o citové téma. Současné úřady práce, se obává, že pouze zvýší formalizmus a riziko korupce. Velké výhrady k úpravám vyslovil i Ladislav Valenta z Komory zaměstnavatelů zdravotně postižených, který pokládá některé záměry legislativy doslova likvidační.

V další rozpravě vystoupili: Machotka, Strnadlová, Drábek. Ministr Drábek zdůraznil, že systém musí umožňovat alespoň nějakou kontrolu.

Posl. Kohoutová upozornila na provázanost sociální práce a sociálního šetření.

Ředitel Žárský uvedl, že sociální práce obsahuje obrovskou škálu metod sociálních šetření, má rovněž mnoho podob, které mají vést k doložení nároku na dávku. Všechna práce zůstane na obci.

Posl. Kohoutová otevřela otázku kategorizace ICF.

Pro přesunutí sociálních šetření na obce se přimlouvala i posl. Emmerová.

V další diskusi byly řešeny otázky přechodu kompetencí mezi úřady práce a obcemi s přenesenou působností.

Ministr Drábek uvedl, že obcí s přenesenou působností je 205. Výplaty určité dávky by v současné době realizovalo 409 pracovišť.

Dr. Hutař upozornil na reálné nebezpečí spojené s neoprávněným shromažďováním údajů o vlastní osobě. Vidí to, např. ve využití tzv. karty sociálních systémů, která má identifikační i autorizační a platební funkci. Toto bude vydávat obchodní společnosti k věcem, ke kterým by měl mít přístup pouze státní orgán.

Dále vystoupil Josef Ctiborský ze Svazu nevidomých a slabozrakých, který upozornil na jisté problémy s kartou sociálních systémů u osob se ztrátou zraku, kde by mohla řada údajů být načtena bez jejich vědomí při autorizační či identifikační roli.

Náměstek Šiška uvedl, že karta sociálních systémů může být i bez platební funkce.

Na závěr projednávání poděkoval předseda výboru Martin Vacek za aktivní přístup ministra a všech členů výboru. Upozornil na pokračování výboru v úterý v 7.00 hodin ráno.

Jednání výboru 30.8. bylo zahájeno v 7.15 hod. Předseda výboru upozornil, že jde o odročené jednání. Privítal zástupce MPSV a otevřel první projednávaný bod, tedy, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 373.

V úvodu vystoupil první náměstek ministra práce a sociálních věcí Vladimír Šiška, který uvedl, že samotný materiál pro jednání výboru, jak bylo požadováno, byl konsolidován okolo 18.00 hodiny a tak byl i zaslán poslancům.

Náměstek Machotka uvedl k tisku 373, že jeho hlavním účelem je zavedení pravidel, které už zákon zná. Zlepšuje kontrolu nelegální práce, zavádí možnost volby uchazeče a zároveň neruší zaběhnutý systém rekvalifikací.

Jako zpravodajka vystoupila poslankyně Lenka Kohoutová, která se omluvila za pozdě dodané pozměňovací návrhy, ale do poslední chvíle byly pozměňovací návrhy projednávány a upravovány. Upozornila na provázání veřejné služby s hmotnou nouzí. Stát nadále již nebude platit neaktivní lidi. V současné době je dobrý příklad v městě Rumburk.

V obecné rozpravě vystoupil předseda Vacek, který byl mile překvapen, že materiál nakonec přece jenom byl výboru dodán.

Místopředseda Opálka uvedl, že v rámci veřejného slyšení proběhla velmi užitečná diskuse. Bohužel, materiály přislíbené ministerstvem dorazily pozdě s tím, že materiály po osmnácté hodině někteří poslanci neobdrželi vůbec.

Podobné stanovisko zaujala místopředsedkyně Emmerová, která vzhledem k pozdnímu dodání materiálu upozornila, že důvod přerušení se v podstatě opakuje.

Poslankyně Kohoutová se přimluvila, aby byly tisky projednány, i když nejde o jednoduché téma, ale je toto řešení nutné. V rámci diskuse byla otevřena otázka, proč nebyl tisk projednáván dříve.

Poslankyně Emmerová upozornila, že k tisku byla uskutečněna řada seminářů. Poslankyně Emmerová s poslancem Opálkou upozornili, vzhledem k tomu, že opozice neměla materiály dostatečně včas, tak aby se mohla seznámit s pozměňovacími návrhy a

kvalifikovaně hlasovat, neboť řada návrhů může být i dobrá, se nebude účastnit podrobné rozpravy.

V této souvislosti předseda výboru Martin Vacek podal procedurální návrh, aby k jednotlivým bodům proběhla nejprve obecná rozprava tak, aby se jí mohli zúčastnit i zástupci opozice a potom bude otevřena podrobná rozprava k jednotlivým tiskům. Tento návrh byl přijat, 14 poslanců pro, jeden proti.

K tisku vládní návrh zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, tisk 374 David Kafka uvedl, že přináší zvýšení adresnosti a efektivnosti služeb. Poděkoval všem, kteří se seznámili s tímto tiskem a účastnili se kulatých stolů a přispěli tak ke kvalitnější změně.

Zpravodajkou k tomuto bodu byla poslankyně Lenka Kohoutová, která přivítala především zjednodušení původně složitého dávkového systému a agregaci některých dávek. V závěru upozornila, že sociální práci nelze oddělit od šetření k dávkám.

K tisku 372, neboli vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, vystoupil jako předkladatel náměstek David Kafka. Upozornil, že jde o komplex novel, který přináší řadu změn, mimo jiné i novou úlohu obcí. Novou úlohu úřadu práce. Poděkoval v závěru za práci odvedenou na této novele.

Zpravodajkou k bodu byla určena poslankyně Ivana Řápková, která upozornila, že předkládaná novela omezí zneužívání dávek a zvýší adresnost. Umožní efektivnější sociální práci ne jednotlivých obcích.

Poslankyně Lesenská vznesla připomínky k části druhé zákona o sociálních službách.

Náměstek Kafka uvedl, že není hotová vyhláška. Celý systém bude převeden do klasifikace ICF, která představuje novou metodu.

Náměstek Šiška uvedl, že na vyhlášce se pracuje již dlouhý čas.

Doktor Hutař uvedl, (po souhlase výboru, 17 poslanců pro), že na vyhlášce se společně pracuje již dlouhou dobu. Zdůraznil za NRZP, že je nepřijatelné, aby peníze nešly za uživatelem. V další diskusi byla otevřena otázka ICF. K tomuto tématu vystoupila především poslankyně Kohoutová, Čechlovský a Emmerová.

V podrobné rozpravě byly předloženy pozměňovací návrhy skupiny poslanců.

V podrobné rozpravě k tisku 373 vystoupila zpravodajka výboru Lenka Kohoutová, která upozornila na písemně rozdaný pozměňovací návrh skupiny poslanců Kohoutové, Vacka, Čechlovského, Navrátilové a Peckové. Dále byla otevřena otázka, zda mají být vzaty v potaz i pozměňovací návrhy předložené opozicí, když se účastníci opozice jednání neúčastní a nemají tedy možnost předložit pozměňovací návrhy osobně. Došlo ke shodě ve stanovisku,

že v podrobné rozpravě mají být pozměňovací návrhy předneseny poslancem, pokud se tak nestane, může poslanec využít svého práva podat pozměňovací návrhy ve druhém čtení v Poslanecké sněmovně. Pro komplexní návrh k tisku 373 se vyslovalo 6 poslanců pro 4 se zdrželi. Návrh byl přijat. K tomuto bodu bylo přijato **usnesení č. 57**, ve kterém se 6 poslanců vyslovalo pro 4 se zdrželi. Návrh byl přijat. O usnesení hlasovali poslanci: Pecková, Witoszová, Eček, Kohoutová, Řápková, Čechlovský, Chalánková, Jeník, Vacek, Navrátilová.

V podrobné rozpravě tisku 374 poslankyně Kohoutová přednesla pozměňovací návrh, který souvisí s poskytováním dávek osobám se zdravotním postižením a se změnami souvisejících zákonů. Pro tento návrh se vyslovalo 9 poslanců pro, jeden se zdržel. Návrh byl přijat. Dalším pozměňovacím návrhem byl návrh, který se týkal rozšíření posudkových kritérií o stavy na rozhraní IQ 34. Pro tento návrh se vyslovalo 8 poslanců pro, 2 poslanci se zdrželi. Návrh byl přijat. Dalším pozměňovacím návrhem předneseným skupinou poslanců byl návrh týkající se prostředků na mobilitu. Zde bylo prohlášeno negativní stanovisko předkladatele. Pro návrh se vyslovalo 9 poslanců pro, jeden poslanec se zdržel. Pro návrh usnesení přednesený poslankyní Kohoutovou se vyslovalo 9 poslanců, pro jeden poslanec se zdržel. Návrh usnesení byl přijat. O **usnesení č. 58** hlasovali poslanci, Pecková, Witoszová, Eček, Kohoutová, Řápková, Čechlovský, Chalánková, Jeník, Vacek, Navrátilová.

Posledním projednávaným tiskem byl tisk 372, zákon o pomoci v hmotné nouzi, Zde byl předložen jeden komplexní pozměňovací návrh skupiny poslanců, Kohoutová, Vacek, Řápková, Navrátilová, Pecková. K tomuto PN dal předkladatel v zastoupení náměstka Davida Kafky z důvodu dohody s NRZP nesouhlas. Pro návrh se vyslovalo 7 poslanců pro, 3 se zdrželi. Návrh byl přijat. Pro **usnesení č. 59** se vyslovalo 7 poslanců pro, 3 se zdrželi. Návrh byl přijat. O usnesení hlasovali poslanci: Pecková, Witoszová, Eček, Kohoutová, Řápková, Čechlovský, Chalánková, Jeník, Vacek, Navrátilová. V závěru poděkoval náměstek Vladimír Šiška všem poslancům výboru, a to i těm nepřítomným, za zodpovědné projednání tří důležitých tisků sociální reformy. Schůze výboru byla ukončena v 10.05 hodin.

Zaznamenal: Antonín Papoušek

Martin V a c e k , v.r.
předseda výboru

Marta S e m e l o v á , v.r.
ověřovatelka výboru

Příloha: p o z m ě ň o v a c í n á v r h y

PN k ST 411:

Vážená paní
Ing. Vladimíra Lesenská

zpravodaj tisku 411

Vážená paní poslankyně,

jako zpravodaji tisku 411 (novela zákoníku práce a dalších souvisejících zákonů) Vám předkládáme návrh legislativně technických úprav, které by měly být předneseny v podrobné rozpravě při projednávání tohoto tisku ve výboru pro sociální politiku:

K čl. I

1. V bodu 44 se slova „a v § 56 odst. 1 písm. a)“ nahrazují slovy „ , v § 56 odst. 1 písm. a) a v § 235 odst. 3 písm. c)“.
2. V bodu 45 se za slovy „písm. d)“ vkládají slova „a v § 139 odst. 1 písm. b)“.
3. V bodu 55 se na konci textu doplňují slova „a slova „§ 54 písm. b)“ se nahrazují slovy „§ 54 písm. c)“:“.
4. Vkládá se nový bod 202a, který zní:
„202a. V § 206 odst. 4 se slova „odstavce 4“ nahrazují slovy „odstavce 3“:“.
5. Vkládá se nový bod 258a, který zní:
„258a. V § 297 odst. 1 se slova „ 286 odst. 2“ nahrazují slovy „ § 286 odst. 6“:“.
6. Vkládá se nový bod 305a, který zní:
„305a. V § 349 odst. 3 se slova „§ 122 odst. 2“ nahrazují slovy „§ 122 odst. 3“:“.
7. V bodu 309 se za slovo „pracoviště“,“ vkládají slova „§ 51a“, v § 54 písm. d) se slova „anebo zaměstnankyni čerpající“ nahrazují slovy „anebo zaměstnankyni, kteří čerpají“, v § 191 se slova „Zaměstnavatel omluví“ nahrazují slovy „Zaměstnavatel je povinen omluvit“ a za slova „§ 245“ se vkládají slova „odst. 1“.
8. Doplňuje se bod 316, který zní:
„316. V § 394 odst. 1 úvodní části ustanovení se slova „§ 123 odst. 6 písm. a)“ zrušují.“.

Legislativní odbor
JUDr. Eva Mazalová, JUDr. Ilja Steinich

V Praze dne 16. 8. 2011

od posl.

411

Pozměňovací návrh

**k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění
pozdějších předpisů, a další související zákony**

A. Část první Změna zákoníku práce (zákon č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů)

1. V novelizačním bodu 68 v § 67 odst. 1 se na konci písmene c) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) součtu trojnásobku jeho průměrného výdělku a částek uvedených v písm. a) až c), jestliže dochází k rozvázání pracovního poměru v době, kdy se na zaměstnance vztahuje v kontu pracovní doby postup podle § 86 odst. 4.“.

2. V novelizačním bodu 92 ustanovení § 86 odst. 1 zní:

“(1) Konto pracovní doby je způsob rozvržení pracovní doby, který smí zavést jen kolektivní smlouva nebo vnitřní předpis u zaměstnavatele, u kterého nepůsobí odborová organizace.”.

3. Za novelizační bod 92 se vkládá nový novelizační bod 92a, který zní:

„92a. V § 86 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Jen bude-li to sjednáno v kolektivní smlouvě, může být práce přesčas odpracovaná v kontu pracovní doby ve vyrovnávacím období sjednaném v kolektivní smlouvě, které nepřesáhne nejvýše 52 týdnů po sobě jdoucích, v rozsahu nejvýše 120 hodin započtena do pracovní doby jen v bezprostředně následujícím vyrovnávacím období.“.

4. Za novelizační bod 94 se vkládá nový novelizační bod 94a, který zní:

„94a. V § 91 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Ve dnech pracovního klidu může zaměstnavatel nařídit jen výkon prací uvedených v odstavcích 3 a 4 nejvýše dvakrát v průběhu období 4 týdnů po sobě jdoucích, uplatní-li se v kontu pracovní doby postup podle § 86 odst. 4.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.“.

5. Za novelizační bod 121 se vkládá nový novelizační bod 121a, který zní:

„121a. V § 120 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Uplatní-li se v kontu pracovní doby postup podle § 86 odst. 4, přísluší zaměstnanci za jednotlivé kalendářní měsíce mzda ve stálé měsíční výši, která nesmí být nižší než 85 % jeho průměrného výdělku.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.“.

6. V novelizačním bodu 309 v § 363 odst. 1 se za slova „§ 86 odst. 3“ vkládají slova „a 4“.

Odůvodnění:

Navržená ustanovení reagují na požadavky na flexibilnější úpravu konta pracovní doby v zákoníku práce, jež jsou obsaženy v dohodě Svazu průmyslu a dopravy ČR a Českomoravské konfederace odborových svazů ze dne 18. 8. 2011. Na základě návrhu bude možné nově zavést konto pracovní doby jen v kolektivní smlouvě nebo ve vnitřním předpisu u zaměstnavatele, u kterého nepůsobí odborová organizace (dosud bylo možné zavést konto pracovní doby vnitřním předpisem i u zaměstnavatele, u kterého působí odborová organizace).

Dále se navrhuje, aby jen na základě kolektivní smlouvy mohl zaměstnavatel převést až 120 odpracovaných hodin práce přesčas zaměstnancem do následujícího vyrovnávacího období, a to za podmínky, že se tato práce přesčas započte do maximálního rozsahu pracovní doby zaměstnance, daného zákonem pro toto nové vyrovnávací období. Tímto se umožní zaměstnavateli oddálit zúčtování dosažené mzdy zaměstnance za uvedenou práci přesčas až o 52 týdnů, což přispěje zaměstnavatelům pružněji využívat práci přesčas s ohledem na výkyvy poptávky a nabídky výroby nebo služeb na trhu.

Tato nová flexibilní úprava, výhodná pro zaměstnavatele, bude současně vyvážená odpovídající vyšší ochranou zaměstnance v podobě zvýšeného limitu odstupného v § 67 zákoníku práce, minimální výši stálé měsíční mzdy (§ 120 zákoníku práce) a omezení možnosti zaměstnavatele nařizovat práci zaměstnancům ve dnech pracovního klidu (§ 91 odst. 5 zákoníku práce).

PN k st 412:

Pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona o důchodovém spoření
poslankyně Heleny Langšádlové
(sněmovní tisk č. 412)

1. § 2 zní:

„(1) Účastníkem se může stát fyzická osoba, která dosáhla věku 18 let, pokud uzavře s penzijní společností smlouvu o důchodovém spoření nejpozději

a) do konce kalendářního roku, ve kterém dosáhne věku 35 let,

b) do 6 měsíců

1. od 1. ledna 2013, nebo

2. ode dne, od kterého byla poprvé od 1. ledna 2013 poplatníkem pojistného na důchodové pojištění.

(2) Účastníkem se nemůže stát fyzická osoba, které již byl přiznán starobní důchod podle zákona o důchodovém pojištění.

(3) Pro účely pojištění důchodu podle tohoto zákona je účastníkem označována osoba, které účast na důchodovém spoření zanikla podle § 5 písmene b).“

2. V § 3 písm. l) bodu 2 se za slovo „příjmení“ doplňují slova „rodné příjmení“.

3. V § 6 odstavci 3 písm. d) se slova „a důchodového fondu nebo důchodových fondů podle § 43“ zrušují.

4. V § 7 se odstavec 2 zrušuje a dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 2 až 5. V odstavci 2 se tečka na konci zrušuje a doplňují se písmena f) až h), která zní: „f) datum úmrtí účastníka, g) datum registrace další smlouvy o důchodovém spoření podle § 9 a 12, h) identifikační údaje penzijní společnosti, která uzavřela další smlouvu podle § 9 a 12.“. V odstavci 4 se slova „v elektronické podobě“ zrušují.

5. V § 8 se odstavce 2 až 4 zrušují. Dosavadní odstavce 5 až 8 se označují jako odstavce 2 až 5. V nově označeném odstavci 4 se číslo „6“ nahrazuje číslem „3“ a slovo „Správci“ se nahrazuje slovem „správci“. V nově označeném odstavci 5 se číslo „6“ nahrazuje číslem „3“.

6. V § 9 v odstavci 1 se doplňuje věta druhá, která zní: „Pro předávání smluv podle věty první lze po dohodě penzijní společnosti a správce Centrálního registru využít způsob umožňující dálkový přístup.“. V odstavci 3 se na konci odstavce doplňuje věta, která zní: „Správce Centrálního registru může namísto písemného oznamování registrace smluv penzijní společnosti zvolit způsob umožňující dálkový přístup.“. V odstavci 4 ve větě druhé se slova „Tuto skutečnost“ nahrazují slovy „Toto rozhodnutí“. A na konec odstavce se doplňují věty třetí a čtvrtá, které znějí: „Dnem vydání tohoto rozhodnutí smlouva o důchodovém spoření zaniká od počátku. Správce Centrálního registru může namísto písemného oznamování rozhodnutí penzijní společnosti zvolit způsob umožňující dálkový přístup.“.

7. V § 10 v odstavci 2 ve větě druhé se za slovem „registru“ slovo „smluv“ zrušuje.
8. V § 10 odstavec 3 zní: „(3) Správce Centrálního registru ve lhůtě podle odstavce 2 rozhodne, že pojistnou smlouvu o pojištění důchodu nezaregistruje není-li splněna některá z podmínek uvedených v odstavci 2. Toto rozhodnutí bez zbytečného odkladu zašle pojišťovně a pojištěnému, kteří pojistnou smlouvu o pojištění důchodu uzavřeli. Dnem vydání tohoto rozhodnutí smlouva zaniká od počátku.“.
9. V § 12 odstavci 1 se za slovo „vypověděl“ vkládá čárka a slovo „následně“ se zrušuje. V odstavci 3 ve druhé větě se slova „od skončení smlouvy platnosti smlouvy o důchodovém spoření“ nahrazují slovy „od doručení výpovědi smlouvy o důchodovém spoření nebo uzavření dohody o skončení smlouvy podle odstavce 1“. V odstavci 4 se slova „ve lhůtě 2 měsíců“ nahrazují slovy „do 1 měsíce“.
10. V § 13 se tečka na konci písmene b) nahrazuje čárkou a vkládá se písmeno c), které zní: „c) úhradu prostředků účastníka v souvislosti s převodem důchodových práv do důchodového systému Evropských společenství podle § 15.“.
11. Nadpis § 15 zní: „Úhrada 60 % prostředků účastníka do státního rozpočtu a úhrada všech prostředků účastníka v souvislosti s převodem důchodových práv“.
12. V § 15 se doplňují odstavce 4 a 5, které znějí:
- „(4) Pokud účastník důchodového spoření požádá o převod důchodových práv do důchodového systému Evropských společenství nebo jejich institucí podle § 105a zákona o důchodovém pojištění, je penzijní společnost povinna sdělit České správě sociálního zabezpečení na základě její písemné žádosti do 5 pracovních dnů výši prostředků účastníka k datu, kdy její žádost obdržela.
- (5) Pokud Česká správa sociálního zabezpečení písemně sdělí penzijní společnosti, že účastník důchodového spoření s převodem svých důchodových práv souhlasí, je penzijní společnost povinna převést prostředky účastníka nejpozději do 1 měsíce od obdržení tohoto sdělení na účet, který Česká správa sociálního zabezpečení ve svém písemném sdělení uvedla. Podrobnější podmínky převodu prostředků účastníka v souvislosti s převodem důchodových práv stanoví vláda nařízením.“.
13. V § 16 odstavci 2 ve větě druhé se slova „2 měsíců“ nahrazují slovy „1 měsíce“ a tečka se nahrazuje čárkou a doplňují se slova „a uzavření této smlouvy doložit do 15 dnů ode dne jejího uzavření soudem, který rozhodl o dědictví.“.

14. V § 17 se v odstavci 3 doplňuje druhá věta, která zní: „Tato smlouva se řídí výhradně českým právem.“. V odstavci 4 se slovo „pojištěný“ nahrazuje slovem „pojistník“. V odstavci 5 ve větě první se slovo „používané“ nahrazuje slovem „použité“ a slova „s vysvětlením“ se nahrazují slovy „a vysvětlení“. Odstavec 6 se mění a zní: „(6) Ze zprostředkovatelské činnosti v pojišťovnictví podle zákona upravujícího zprostředkování pojištění je vyloučeno pojištění důchodu podle tohoto zákona. Zprostředkování tohoto pojištění se zakazuje.“.
15. V § 18 v odstavci 1 písmene b) se slova „ve stejné výši“ zrušují.
16. V § 18 odstavec 2 zní: „(2) Důchod podle odstavce 1 je vyplácen v pravidelných měsíčních peněžitých splátkách doživotně nebo po stanovenou dobu, a to v dohodnutém termínu, nejdříve prvním dnem kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po dni, ke kterému uplyne 15 dnů ode dne převodu prostředků podle § 14 odst. 3. Vyplácený důchod se zvyšuje způsobem a za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem, a to vždy k 1. dubnu kalendářního roku pro důchody, jejichž vyplácení započalo nejpozději 31. prosince bezprostředně předcházejícího kalendářního roku, ve kterém má být důchod navýšen.“.
17. V § 18 odstavci 3 v první větě se slova „který svojí celkovou roční výší nepřesáhne“ nahrazují slovy „kdy součet pravidelných měsíčních splátek nepřesáhne za kalendářní rok“ a ve třetí větě se slova „minimálního důchodu“ zrušují.
18. V § 19 v odstavci 2 se na konci odstavce doplňuje věta, která zní: „Pozůstalostní důchod musí být vyplácen ve stejné výši jako by byl vyplácen účastníkovi starobní důchod.“. V odstavci 3 a 4 nahradit slova „nespotřebovaná část pojistného včetně výnosů“ slovy „kapitálová hodnota pojištění“.
19. V § 20 odstavci 1 se slova „nebo dnem jeho prohlášením za mrtvého“ zrušují a v odstavci 2 se za slovy „zemřel a“ slovo „účastník“ zrušuje.
20. V § 22 v odstavci 1 se na konci věty doplňují slova „nad rámec zvyšování důchodů podle § 18 odst. 2.“.
21. V § 24 odstavci 3 se slova „a formu“ zrušují. V odstavci 4 se za druhou větu doplňuje nová věta, která zní: „Pojišťovna je povinna poskytnout závaznou nabídku nejpozději do 10 dnů.“.
22. V § 32 odstavci 3 v písmenech b), c), a d) věta za středníkem zní takto: „takto stanovená úplata se sníží o náklady tohoto důchodového fondu na nákup, prodej a držení cenných papírů vydávaných fondem kolektivního investování“. V odstavci 5 se na konci věty doplňují slova „vynásobené průměrným ročním počtem důchodových jednotek“.

23. V § 34 odstavci 3 se slova „uzavření smlouvy o důchodovém spoření“ nahrazují slovy „vzniku účasti na důchodovém spoření u penzijní společnosti do dne doručení výpovědi nebo uzavření dohody o skončení smlouvy“.
24. V § 37 se doplňuje druhá věta, která zní: „Do limitu podle věty první se nezahrnují náklady, které penzijní společnost vynaložila na propagaci a reklamu a podporu prodeje v souvislosti s doplňkovým penzijním spořením.“.
25. V § 41 odstavec 13 zní: „(13) Poruší-li depozitář svou povinnost, je povinen nahradit škodu tím způsobenou, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.“. Doplnuje se odstavec 14, který zní: „(14) Za okolnosti vylučující odpovědnost se považuje překážka, jež nastala nezávisle na vůli depozitáře a brání mu ve splnění jeho povinnosti, jestliže nelze rozumně předpokládat, že by depozitář tuto překážku nebo její následky odvrátil nebo překonal, a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvídal.“.
26. V § 45 odstavci 8 písmeno c) zní: „c) vzor tiskopisu podle odstavce 7 a obsah jeho příloh.“.
27. V § 46 odstavci 3 se slova „modifikovanou durací“ nahrazují slovy „průměrnou splatnost“ a slova „modifikované durace“ se nahrazují slovy „průměrné splatnosti“.
28. V § 47 odstavci 2 písmeni c) se slova „modifikovanou durací“ nahrazují slovy „průměrnou splatností“. V odstavci 4 se slova „modifikovanou durací“ nahrazují slovy „průměrnou splatnost“ a slova „modifikované durace“ se nahrazují slovy „průměrné splatnosti“.
29. V § 50 se doplňuje odstavec 3, který zní: „(3) V případě dluhopisů a nástrojů peněžního trhu uvedených v § 47 odst. 1 písm. a) a b), jejichž emitentem je Česká republika nebo Česká národní banka, se požadavek na rating neuplatní, a to i pro účely § 48 odst. 1 písm. a) a § 49 odst. 1 písm. a).“.
30. V § 52 odstavci 2 se slova „majetku v důchodovém fondu“ nahrazují slovy „fondového vlastního kapitálu“. V odstavci 3 se slova „hodnotu podkladových hodnot“ nahrazují slovy „podkladová aktiva“. V odstavci 4 se slova „hodnot otevřených pozic finančních derivátů“ nahrazují slovy „aktiv“.

31. V § 53 odstavci 1 se slova „ , není-li dále stanoveno jinak“ nahrazují slovy „ ; to neplatí pro dluhopisy a nástroje peněžního trhu, jejichž emitentem je Česká republika nebo Česká národní banka.“. V odstavci 3 se slova „Otevřené pozice vztahující se k finančním derivátům důchodového fondu“ nahrazují slovy „Riziko spojené s druhou smluvní stranou při operacích s finančními deriváty“ a slova „spojených s jednou smluvní stranou, mohou dosáhnout nejvýše“ se nahrazují slovy „nesmí překročit“.
- V odstavci 4 se slova „2 až 4“ nahrazují slovy „1 až 3“. V odstavci 5 se na konci textu doplňují slova „ ; to neplatí pro dluhopisy a nástroje peněžního trhu, jejichž emitentem je Česká republika nebo Česká národní banka“. V odstavci 6 se slova „investičních cenných papírů“ nahrazují slovy „dluhopisů nebo obdobných cenných papírů představujících právo na splacení dlužné částky“ a na konci textu doplňují slova „ , kterým není Česká republika nebo Česká národní banka“.
32. V § 60 odstavci 2 se slovo „depozitáři“ nahrazuje slovem „depozitář“.
33. V § 63 v odstavci 5 se zrušují slova „a způsob stanovení aktuální hodnoty důchodové jednotky důchodového fondu“.
34. V § 64 odstavec 3 zní: „(3) Penzijní společnost je povinna sledovat průběžně-účinnost organizačního uspořádání a pravidel pro obhospodařování majetku v důchodovém fondu za účelem zjištění a nápravy případných nedostatků, zejména je povinna ověřovat, zda převodní místa uvedená v pravidlech pro obhospodařování majetku v důchodovém fondu umožňují i nadále v souladu s odstavcem 2 písm. a) obhospodařovat majetek v důchodovém fondu za nejlepších podmínek. Přezkoumání pravidel provádí penzijní společnost neprodleně po významné změně ovlivňující schopnost dosáhnout provedením transakce s investičním nástrojem nejlepší možný výsledek, nejméně však jednou ročně.“. Odstavec 4 se zrušuje.
35. V § 71 odstavec 2 zní:
- „(2) Na peněžním podúctu eviduje penzijní společnost
- a) výši platby pojistného na důchodové pojištění podle zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti přijatou penzijní společností a datum jejího přijetí na účet u depozitáře,
 - b) datum a hodnotu prostředků, které byly převedeny jako dědictví podle § 16 odst.3,
 - c) datum a hodnotu prostředků účastníka převedených od jiné penzijní společnosti,
 - d) hodnotu prostředků, za které dosud nebyly připsány důchodové jednotky,
 - e) hodnotu prostředků účastníka, které jsou určeny k převedení k jiné penzijní společnosti podle § 12,
 - f) hodnotu prostředků, které ještě nebyly převedeny jako úhrada podle § 14 až 16,
 - g) datum a hodnotu prostředků, které byly převedeny k jiné penzijní společnosti podle § 12,
 - h) datum a hodnotu prostředků, které byly převedeny jako úhrada podle § 14 až 16,
 - i) jiné údaje potřebné k řádné evidenci prostředků účastníka.“.
36. V § 73 odstavci 1 se slovo „kterém“ nahrazuje slovem „které“. Na konci věty před slovo „hodnoty“ se vkládá slovo „aktuální“.

37. V § 74 odstavci 3 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní: „c) doručení žádosti o převod prostředků nebo o výplatu podle § 16“ a písmena c) a d) se označují jako d) a e).
38. V § 77 odstavci 1 písmenu a) se za slova „vyplácena účastníkovi,“ vkládají slova „ a není v rozporu s § 76,“.
39. V § 79 odstavci 1 se vkládá druhá věta, která zní : „ Tímto nejsou dotčeny povinnosti stanovené právním předpisem upravujícím ochranu spotřebitele.“.
40. V § 82 odstavci 1 písmenu g) se za slova „odst. 2“ doplňují slova „ ,4 a 5“.
41. V § 83 odstavci 1 se za slova „pro účastníky“ vkládají slova „(dále jen „sdělení klíčových informací“)“. V odstavci 4 se vkládá věta první, která zní: „Pravidla pro přijímání sdělení klíčových informací důchodového fondu a jeho změn určí stanovy penzijní společnosti.“.
42. V § 85 se odstavce 5 a 6 zrušují.
43. V § 90 odstavci 1 se na konci písmen b), c), e) a h) doplňují slova „za kalendářní rok podle odstavce 5“. V odstavci 2 se na konci písmen a) a f) doplňují slova „za kalendářní rok podle odstavce 5“. V odstavci 2 v písmenu e) se za slovo „výpisu“ doplňují slova „za kalendářní rok podle odstavce 5“. V odstavci 7 se za slovo „zaslat“ doplňuje slovo „aktuální“ a doplňuje se věta druhá, která zní: „Aktuální výpis je penzijní společnost povinna vyhotovit ke dni doručení žádosti.“. V odstavci 7 se slova „do 15 pracovních dnů od doručení písemné žádosti účastníka“ nahrazují slovy „do 10 pracovních dnů od přijetí poplatku podle § 33 odst. 1 písm. c).“.
44. V § 91 odstavci 1 se v větě slovo „podnikatelsky“ nahrazuje slovy „jako podnikatel“.
45. V § 92 odstavci 1 se slova „Osoba uvedená v § 91 odst. 1 je povinna“ nahrazují slovy „Investiční zprostředkovatel je povinen“. Odstavec 3 včetně poznámky pod čarou zní: „ (3) Investiční zprostředkovatel svým systémem zajištění obezřetného poskytování investičních služeb, zavedeným a udržovaným podle zákona upravujícího podnikání na kapitálovém trhu⁸⁾, pokryje rovněž činnosti podle § 91 odst. 1. Poznámka pod čarou zní: „⁸⁾ § 32 odst. 4 zákona o podnikání na kapitálovém trhu.“.
46. V § 94 odstavci 2 se písmeno e) zrušuje. Dosavadní písmena f) a g) se označují jako písmena e) a f).
47. V § 101 v odstavci 2 písmenu v) se za slovo „71“ doplňují slova „ a 74“.

48. V § 102 odstavci 1 písmeni b) se slova „a účastnický fond“ nahrazují slovy „nebo penzijní společnost“.
49. V § 103 odstavci 1 se v písmenu e) za slovo „odst. 2“ doplňují slova „nebo 3“.
50. V § 104 odstavci 2 se doplňuje písmeno i), které zní: „i) nezachová mlčenlivost o skutečnostech týkajících se účastníků důchodového spoření podle § 108.“. V odstavci 4 se za písmeno d) vkládají písmena e) a f), která znějí: „e) poruší zákaz podle § 17 odst. 6, f) poruší zákaz podle § 111 odst. 3.“.
51. V § 106 odstavci 2 se za slovo „pojištěnce“ doplňují slova „ , nebylo-li přiděleno rodné číslo“ a slova „všeobecného zdravotního pojištění“ se zrušují. Odstavec 4 zní takto: „(4) Kde se v tomto zákoně posuzují zájmy účastníků, bere se v úvahu především jejich zájem na řádném průběhu důchodového spoření, řádném uspokojení jejich nároků plynoucích z důchodového spoření a omezení vzniku rizik.“. V odstavci 6 se za slovo „rozhodnutí“ doplňují slova „a exekucí“.
52. V § 110 odstavci 1 se slova „, § 64 odst. 4“ a slova „, § 85 odst. 6“ zrušují. Vkládá nový odstavec 2, který zní: „Ministerstvo práce a sociálních věcí vydá s přihlédnutím k inflačnímu cíli České národní banky vyhlášku podle § 18 odst. 2“. Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3. V odstavci 3 se za slova „odst. 5“ doplňují slova „, § 15 odst. 5.“.
53. V § 111 se doplňuje odstavec 3, který zní: „(3) Činnost směřující k uzavírání smluv o důchodovém spoření do nabytí účinnosti tohoto zákona se zakazuje.“.
54. V § 112 se za číslo „29“ doplňují slova „a § 110“.

Odůvodnění:

Navrhované změny upravující návrh zákona o důchodovém spoření mají za cíl opravit nepřesnosti a nesprávnosti textu, které byly zjištěny a způsobily by obtížnou aplikovatelnost příslušného ustanovení.

V Praze dne 16.8.2011

Helena Langšádlová

PN k ST 413:

PN k ST 414:

Pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 414

poslankyně G.Packové a J.Chalankova

K části dvanácté

1. V čl. XII se za bod 16. doplňuje nový bod 17., který zní:
„17. Za § 106 se vládá nový § 106a, který zní:

§ 106a

Hodnocení některých dob za období před rokem 1993

Za doby důchodového zabezpečení získané před 1. lednem 1993 podle československých právních předpisů, které se podle Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o sociálním zabezpečení ze dne 29. října 1992 považují za doby důchodového zabezpečení nebo pojištění Slovenské republiky, nelze přiznat ani zvýšit důchod z českého důchodového pojištění (zabezpečení) a ani nelze s přihlédnutím k těmto dobám poskytnout vyrovnání, dorovnání, příplatky a obdobná plnění k důchodu nebo jeho části nebo poskytovaná místo důchodu nebo jeho části; k těmto dobám lze v souladu s čl. 4 ústavního zákona 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky přihlédnout pouze za podmínek a v rozsahu stanoveném touto smlouvou nebo tímto zákonem (§ 61).

2. Za článek XII se vkládá nový článek XIII, který zní:

Čl. XIII

Žádosti o poskytnutí vyrovnání, dorovnání, příplatků a obdobných plnění uvedených v § 106a větě první zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se odloží a řízení o nich se nevede; byly-li tyto žádosti podány přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, řízení o nich se zastaví. Opatření učiněná přede dnem účinnosti tohoto zákona na základě těchto žádostí zůstávají nedotčena s tím, že příslušné plnění náleží po vyúčtování zálohové výplaty za rok 2011 ve výsledné výši beze změny, pokud trvá podle právních předpisů České republiky i Slovenské republiky nárok na důchod, který byl důvodem pro přiznání tohoto plnění; zánikem nároku na důchod podle právních předpisů některého z uvedených států zaniká trvale i nárok na příslušné plnění.“

Ostatní články se přečísľují.

K části dvacáté čtvrté

V čl. XXIV (podle dosavadního číslování) se za slova „1. ledna 2013“ doplňují slova „, s výjimkou ustanovení čl. XII bodu 17 a čl. XIII, která nabývají účinnosti dnem jeho vyhlášení.

PN k ST 373:

Vážená paní

Mgr. Ing. Ivana Řápková

zpravodaj tisku 372

Vážená paní poslankyně,

jako zpravodaji sněmovního tisku 372 (novela zákona o pomoci v hmotné nouzi, o sociálních službách, o státní sociální podpoře a dalších souvisejících zákonů) Vám v příloze předkládáme návrh legislativně technických úprav, které by měly být předneseny v podrobné rozpravě k tomuto tisku ve výboru pro sociální politiku:

K čl. V

1. Vkládá se nový bod 38a, který zní:

„38a. V § 63a odst. 1 se slova „§ 62 odst. 4 a 5 a odst. 6“ nahrazují slovy „§ 62 odst. 4 a 6 a odst. 7“ a v odstavci 2 se slova „odst. 4 a 5“ nahrazují slovy „odst. 4 a 6“.“.

2. Vkládá se nový bod 58a, který zní:

„58a. V § 69 odst. 1 písm. d) se slova „odst. 5“ nahrazují slovy „odst. 6“ a v písmenu f) se slova „odst. 3“ nahrazují slovy „odst. 4“.“.

Legislativní odbor

JUDr. Eva Mazalová, JUDr. Ilja Steinich

V Praze dne 22. 8. 2011

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2011

VI. volební období

372/..

Pozměňovací návrh poslankyně Gabriely Peckové

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

I. K části první – změna zákona o pomoci v hmotné nouzi

1. V čl. I se za bod 2 vkládá nový bod 2a, který zní:

„2a. V § 3 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) není v pracovním nebo obdobném vztahu ani nevykonává samostatnou výdělečnou činnost a není vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, s výjimkou osoby, která je

1. starší 68 let,
2. poživitelem starobního důchodu,
3. invalidní ve třetím stupni,
4. osobou pobírající peněžité dávky nemocenského pojištění z důvodu těhotenství a mateřství nebo rodičem celodenně, osobně a řádně pečujícím alespoň o 1 dítě a z důvodu této péče pobírajícím rodičovský příspěvek, a to po dobu trvání nároku na rodičovský příspěvek a po této době takto pečujícím o dítě, které z vážných důvodů nemůže být umístěno v jeslích nebo v mateřské škole nebo obdobném zařízení,
5. osobou osobně pečující o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), nebo ve stupni III (těžká závislost) anebo ve stupni IV (úplná závislost), a to za předpokladu, že v žádosti o příspěvek na péči pro osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby byla uvedena nebo po přiznání příspěvku na péči příslušnému orgánu ohlášena jako osoba poskytující pomoc^{17a)}; je-li pečujících osob více, lze toto ustanovení použít pouze u jedné z nich, a to té, která byla určena jejich písemnou dohodou, a nedohodnou-li se, nelze toto ustanovení použít vůbec,
6. poživitelem příspěvku na péči ve stupni II (středně těžká závislost), nebo ve stupni III (těžká závislost) anebo ve stupni IV (úplná závislost),
7. nezaopatřeným dítětem,
8. uznána dočasně práce neschopnou,
9. práce neschopná z důvodu, který by byl u pojištěnce pojištěného podle zákona o nemocenském pojištění důvodem pro rozhodnutí ošetřujícího lékaře o vzniku dočasné pracovní neschopnosti,“.

Následující body se přečísľují.

2. V čl. I se za dosavadní bod 5 vkládá nový bod 5a, který zní:

„5a. V § 3 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) je osobou, které byla dávka odejmuta podle § 45 odst. 2 nebo § 49 odst. 5, nebo s ní společně posuzovanou osobou, a to po dobu 3 kalendářních měsíců následujících po kalendářním měsíci, ve kterém byla dávka odejmuta.“.

Následující body se přečísľují.

3. K čl. I bodu 6:

V navrhovaném znění § 3 odst. 2 slova „nebo g)“ nahradit slovy „, g) nebo h)“ a v navrhovaném znění § 3 odst. 3 za slova „písm. g)“ vložit slova „a h)“.

4. V čl. I se za bod 6 vkládá nový bod 6a, který zní:

„6a. V § 3 odst. 4 se slova „a toto zajištění lze na ní spravedlivě žádat“ zrušují.“.

Následující body se přechísľují.

5. V čl. I bod 13 uvést v tomto znění:

„13. § 7 včetně nadpisu zní:

„§ 7

Pověřené obecní úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a újezdňí úřady

V oblasti pomoci v hmotné nouzi plňí některé úkoly rovněž pověřené obecní úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a újezdňí úřady. Výkon působnosti stanovené pověřeným obecním úřadům a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností je výkonem přenesené působnosti.“.

6. K čl. I bodu 18:

V § 10 odst. 5 se zrušuje písmeno f) a písmena g) až i) se označí jako písmena f) až h).

7. V čl. I se za bod 18 vkládají nové body 18a a 18b, které znějí:

„18a. V § 11 odst. 1 se slova „3 až 7“ nahrazují slovy „4 až 6“.

18b. V § 11 odst. 2 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadňí písmena b) a c) se označují jako písmena a) a b).“.

Následující body se přechísľují.

8. V čl. I bod 19 uvést v tomto znění:

„19. V § 11 se odstavec 3 zrušuje.“.

9. V čl. I se za bod 20 vkládá nový bod 20a, který zní:

„20a. V § 11 se odstavec 7 zrušuje.“.

Následující body se přechísľují.

10. V čl. I bod 22 uvést v tomto znění:

„22. § 12 a 17 se včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 21a zrušují.“.

11. V čl. I bod 23 uvést v tomto znění:

„23. V § 16 odst. 2 písm. f) až h) se slova „nebo b)“ zrušují.“.

12. K čl. I bodu 24:

V § 18a odst. 1 se ve větě druhé za slova „v hmotné nouzi“ vkládají slova „a osobami vedenými v evidenci uchazečů o zaměstnání⁵⁴⁾“.

V § 18a odst. 2 větě třetí se za slova „způsobí nebo“ vkládá slovo „která“ a na konci odstavce 2 se doplňují slova „ , pokud se s obcemi nebo dalšími subjekty nedohodne jinak“.

13. V čl. I bod 29 uvést v tomto znění:

„29. § 24 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 61 zní:

„§ 24

Částka živobytí osoby a částka živobytí společně posuzovaných osob

(1) Částka živobytí osoby činí

- a) u nezaopatřeného dítěte částku životního minima, popřípadě zvýšenou podle § 29,
- b) u osoby, která je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání a v posledních 6 kalendářních měsících před podáním žádosti o dávku pomoci v hmotné nouzi jí byl skončen základní pracovněprávní vztah z důvodu porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jí vykonávané práci zvláště hrubým způsobem⁶¹⁾ nebo s ní byl skončen jiný pracovní vztah z obdobného důvodu, částku existenčního minima; zvýšení částky živobytí podle § 26 až 28 této osobě nenáleží,
- c) u osoby, která není uvedena v písmenech a), b), d) nebo e) částku existenčního minima, popřípadě zvýšenou o částky uvedené v § 26 až 29,
- d) u osoby, která není uvedena v písmenu a) nebo v § 3 odst. 1 písm. a) bodech 1 až 9 a dluží na výživném pro nezletilé dítě částku vyšší než trojnásobek měsíční splátky stanovené rozhodnutím soudu, nebo vyšší než částku, která by připadala na 3 měsíce, je-li plnění vyživovací povinnosti stanoveno jiným způsobem, částku existenčního minima, nejde-li o osobu, které vznikl dluh na výživném až po podání žádosti o příspěvek na živobytí a která z důvodu nedostatečného příjmu podala soudu návrh na zrušení nebo snížení výživného; zvýšení částky živobytí podle § 26 až 28 této osobě nenáleží,
- e) u osoby, které je poskytována zdravotní péče ve zdravotnickém zařízení po celý kalendářní měsíc, částku existenčního minima; zvýšení částky živobytí podle § 26 až 28 této osobě nenáleží.

(2) Částka živobytí společně posuzovaných osob činí součet částek živobytí osob, které jsou osobami společně posuzovanými.

⁶¹⁾ § 55 odst. 1 písm. b) a § 52 písm. g) zákoníku práce.“.

Poznámka pod čarou č. 21 se zrušuje.“.

14. V čl. I bod 30 uvést v tomto znění:

„30. § 25 se včetně nadpisu zrušuje.“.

15. V čl. I se za bod 30 vkládají nové body 30a a 30b, které znějí:

„30a. V § 26 odstavec 1 zní:

„(1) Nárok na zvýšení částky živobytí o polovinu částky rozdílu mezi životním minimem osoby³¹⁾ a existenčním minimem má osoba, která majetek

- a) nemá,
- b) má, ale nelze jej využít ke zvýšení příjmu,
- c) má a využívá jej ke zvýšení příjmu.“.

30b. V § 26 odst. 2 se slovo „nemovitého“ zrušuje, číslo „6“ se nahrazuje číslem „3“ a slova „ , nejde-li o osobu uvedenou v odstavci 1 písm. b)“ se zrušují.“.

Následující body se přechíslovají.

16. V čl. I bod 31 uvést v tomto znění:

„31. V § 26 odstavec 3 zní:

„(3) Pokud je osoba vyloučena z okruhu osob v hmotné nouzi z důvodu nevyužití majetku ke zvýšení příjmu a pokud znovu o dávku požádá do 3 kalendářních měsíců ode dne odejmutí dávky, považuje se za osobu uvedenou v § 3 odst. 4. Pokud osoba má majetek, který nevyužívá ke zvýšení příjmu, a dojde u ní k přerušení pobírání dávky pomoci v hmotné nouzi před uplynutím 3 kalendářních měsíců ode dne přiznání dávky a tato osoba znovu požádá o dávku do 3 kalendářních měsíců ode dne odejmutí dávky, započítají se do doby potřebné pro hodnocení majetku podle odstavce 2 i doby, které proběhly u předchozího pobírání dávky.“.

17. V čl. I se za bod 31 vkládají nové body 31a a 31b, které znějí:

„31a. V § 27 odstavec 1 zní:

„(1) Nárok na zvýšení částky živobytí o polovinu částky rozdílu mezi životním minimem osoby³¹⁾ a existenčním minimem má osoba, která

- a) nemá nároky ani pohledávky,
- b) prokazatelně všechny své nároky a pohledávky uplatnila.“.

31b. V § 27 odst. 2 se číslo „6“ nahrazuje číslem „3“.

Následující body se přechíslovají.

18. K čl. I bodu 33

V navrhovaném znění doplňované věty v § 28 se číslo „6“ nahrazuje číslem „3“.

19. V čl. I bod 34 uvést v tomto znění:

„34. § 30 se včetně nadpisu zrušuje.“.

20. V čl. I bod 50 uvést v tomto znění:

„50. V § 43 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 65 zní:

„(4) Dávka se vyplácí v české měně prostřednictvím karty sociálních systémů⁶⁵⁾ (dále jen „karta“), a to využitím platební funkce karty, převodem na platební účet, v hotovosti, prostřednictvím poukázky na hmotnou pomoc v zařízení poskytujícím sociální služby, prostřednictvím poukázky opravňující k nákupu zboží ve stanovené hodnotě nebo poukázky na přímý odběr zboží ve stanovené hodnotě nebo přímou úhradou částek, k jejichž úhradě je příjemce nebo osoba společně posuzovaná v hmotné nouzi zavázána.

⁶⁵⁾ § 4b zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č....../2011 Sb.“.

21. V čl. I bod 51 uvést v tomto znění:

„51. V § 43 odstavec 5 zní:

„(5) Způsob výplaty určuje plátce dávky tak, že bere v úvahu schopnosti a možnosti osoby v hmotné nouzi s dávkou v hmotné nouzi hospodařit a využít dávku k účelu, ke kterému je určena. Způsob výplaty

- a) příspěvku na živobytí může určit plátce dávky tak, že nejméně 35 % a nejvýše 65 % přiznané dávky bude poskytnuto využitím platební funkce karty nebo poukázky opravňující k nákupu zboží ve stanovené hodnotě,
- b) mimořádné okamžité pomoci přiznané z důvodu uvedeného v § 2 odst. 3 může určit plátce dávky tak, že nejméně 35 % a nejvýše 65 % přiznané dávky bude poskytnuto využitím platební funkce karty nebo využitím poukázky opravňující k nákupu zboží ve stanovené hodnotě,
- c) mimořádné okamžité pomoci přiznané z důvodu uvedeného v § 2 odst. 5 určí plátce dávky jako způsob výplaty využitím platební funkce karty, využitím přímé úhrady výdaje nebo nákladu, který je důvodem pro přiznání mimořádné okamžité pomoci, nebo využitím poukázky na přímý odběr zboží ve stanovené hodnotě; hotovostní způsob výplaty prostřednictvím karty může u mimořádné okamžité pomoci přiznané z důvodu uvedeného v § 2 odst. 5 určit plátce dávky pouze v případě, nelze-li využít těchto způsobů výplaty, nebo pokud plátce dávky dospěje v odůvodněném případě k závěru, že je důvodné poskytnutí dávky tímto způsobem.“.

22. V čl. I bod 52 vypustit.

Následující body se přečíslují.

23. V čl. I se za bod 56 vkládá nový bod 56a, který zní:

„56a. V § 49 odst. 1 písm. b) se slova „nebo posouzení, zda si nemůže zvýšit příjem vlastní prací vzhledem ke svému zdravotnímu stavu“ zrušují.“.

Následující body se přečíslují.

24. K čl. I bodu 58:

Na konci textu bodu 58 se doplňují slova „a ve větě třetí se slova „a 6“ zrušují“.

25. V čl. I bod 65 nahradit tímto zněním:

„65. § 54 zní:

„§ 54

(1) Krajské pobočky Úřadu práce vybírají neprávem poskytnuté dávky a dávky poskytnuté v nesprávné výši a v individuálních případech rozhodují o prominutí povinnosti vrátit tyto dávky. Rozhodnout o prominutí povinnosti vrátit částky vyšší než 10 000 Kč však mohou jen s předchozím souhlasem ministerstva.

(2) Vracené prostředky podle odstavce 1 jsou příjmem státního rozpočtu v případě jejich vrácení v jiném roce, než v roce poskytnutí. Tyto prostředky je povinen orgán, který je vybral, bezodkladně odvést do státního rozpočtu. Vracené prostředky, k jejichž vrácení došlo v roce jejich poskytnutí ze státního rozpočtu, se použijí ke stejnému účelu v tomtéž roce, popřípadě se stávají předmětem finančního vypořádání vztahů se státním rozpočtem.

(3) Vymáhání neoprávněně vyplacených dávek provádí příslušný celní úřad. Částky vymožené podle věty první jsou příjmem státního rozpočtu.“.

26. V čl. I dosavadní bod 70 uvést v tomto znění:

„70. V § 55 odstavec 5 zní:

„(5) Povinnost mlčenlivosti stanovená v odstavcích 1 a 2 platí obdobně pro zaměstnance obcí zařazené do pověřených obecních úřadů a obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a pro zaměstnance státu zařazené k výkonu práce v újezdních úřadech, jde-li o skutečnosti, s kterými se seznámili při výkonu činností sociální práce podle § 64 odst. 3. Pověřené obecní úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a újezdní úřady jsou povinny na žádost poskytovat orgánům pomoci v hmotné nouzi potřebné údaje pro účely rozhodování o dávkách a pro účely odvolacího řízení.“.

27. V čl. I se za bod 70 vkládá nový bod 70a, který zní:

„70a. V § 57 odst. 1 se za slova „§ 55 odst. 1“ vkládají slova „nebo § 55 odst. 5“.

Následující body se přechíslovají.

28. V čl. I se za bod 71 vkládají nové body 71a a 71b, které znějí:

„71a. V § 59 odstavec 5 zní:

„(5) Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.“.

71b. V § 59 se odstavec 6 zrušuje.“.

Následující body se přečísľují.

29. K čl. I bodu 73

V navrhovaném znění § 61 odst. 3 písm. d) se za slova „způsobí nebo“ vkládá slovo „která“ a na konci písmene d) se doplňují slova „ , pokud se s obcemi nebo dalšími subjekty nedohodne jinak“.

30. V čl. I se za dosavadní bod 74 vkládají nové body 74a až 74c, které znějí:

„74a. V nadpisu hlavy II v části páté se za slova „HMOTNÉ NOUZI“ vkládají slova „ , POVĚŘENÝCH OBEČNÍCH ÚŘADŮ, OBEČNÍCH ÚŘADŮ OBCÍ S ROZŠÍŘENOU PŮSOBNOSTÍ A ÚJEZDNÍCH ÚŘADŮ“.

74b. V § 63 odst. 1 se věty druhá a třetí nahrazují větami „Oprávnění k této činnosti jsou povinni prokázat služebním průkazem společně se zvláštním oprávněním vydaným příslušným orgánem pomoci v hmotné nouzi jako določkou služebního průkazu. Toto zvláštní oprávnění obsahuje označení účelu vydání, číslo služebního průkazu, jméno, popřípadě jména a příjmení zaměstnance a identifikační údaje vydávajícího orgánu pomoci v hmotné nouzi.“.

74c. V § 63 se doplňuje odstavec 3, který včetně poznámky pod čarou č. 69 zní:

„(3) Zaměstnanci obcí zařazení do pověřených obecních úřadů nebo obecních úřadů obcí s rozšířenou působností jako sociální pracovníci⁶⁹⁾ a zaměstnanci státu zařazení k výkonu práce v újezdnicích úřadech jako sociální pracovníci⁶⁹⁾, jsou na základě souhlasu osoby v hmotné nouzi a osob společně posuzovaných oprávnění v souvislosti s plněním úkolů podle tohoto zákona vstupovat do obydlí, v němž tyto osoby žijí, a to s cílem vykonávat činnosti sociální práce. Oprávnění k této činnosti jsou povinni prokázat průkazem vydaným příslušným úřadem; náležitosti průkazu stanoví prováděcí právní předpis.

⁶⁹⁾ § 109 a násl. zákona č. 108/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

Následující body se přečísľují.

31. K čl. I bodu 75:

V předvěti se slova „doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 69 zní“ nahrazují slovy „doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí“.

Text poznámky pod čarou č. 69 se vypouští.

Doplňuje se odstavec 3 tohoto znění:

„(3) Povinnosti stanovené v odstavcích 1 a 2 platí obdobně pro zaměstnance obcí, kteří jsou zařazení do pověřených obecních úřadů a obecních úřadů obcí s rozšířenou působností jako sociální pracovníci⁶⁹⁾, a zaměstnance státu, kteří jsou zařazení k výkonu

práce v újezdských úřadech jako sociální pracovníci⁶⁹⁾, při řešení situace osob v hmotné nouzi, a to bez ohledu na dobu, po kterou se tyto osoby ve stavu hmotné nouze nacházejí; přitom tito zaměstnanci spolupracují s příslušnou krajskou pobočkou Úřadu práce. Tito zaměstnanci jsou dále povinni v souvislosti s výkonem činností sociální práce vést Standardizovaný záznam sociálního pracovníka, který je součástí Jednotného informačního systému práce a sociálních věcí.“.

32. V čl. I se za dosavadní bod 75 vkládá nový bod 75a, který zní:

„75a. V § 65 úvodní části ustanovení se za slova „hmotné nouzi“ vkládají slova „ , pověřené obecní úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností a újezdní úřady“.“.

Následující body se přechísľují.

33. V čl. I se za bod 83 vkládá nový bod 83a, který zní:

„83a. V § 72 odst. 3 písm. b) se za slova „doklad o výši“ vkládají slova „a úhradě“.“.

Následující body se přechísľují.

34. V čl. I se za bod 86 vkládá nový bod 86a, který zní:

„86a. V § 72 odst. 4 písm. f) se slova „ ; ustanovení odstavce 1 písm. c) v tomto případě neplatí“ zrušují.“.

Následující body se přechísľují.

35. V čl. I se za dosavadní bod 91 vkládá nový bod 91a, který zní:

„91a. V § 80 se slova „§ 63 odst. 1“ nahrazují slovy „§ 63 odst. 3“.“.

36. V čl. II se bod 3 nahrazuje tímto zněním:

„3. Výkon veřejné služby, který byl organizován obcí do 31. prosince 2011, pokračuje po dohodě s krajskou pobočkou Úřadu práce i po 31. prosinci 2011. Práva a povinnosti vyplývající z pojistné smlouvy kryjící odpovědnost za škodu na majetku nebo na zdraví, kterou osoba vykonávající veřejnou službu způsobí nebo která jí bude způsobena, která byla uzavřena do 31. prosince 2011 na období po 31. prosinci 2011, převezme po dohodě s obcí krajská pobočka Úřadu práce. Náklady na pojistné z této smlouvy na období po 31. prosinci 2011 nese krajská pobočka Úřadu práce. Spisy týkající se výkonu veřejné služby jsou obce povinny bezúplatně předat příslušné krajské pobočce Úřadu práce bezodkladně po dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Krajská pobočka Úřadu práce od 1. ledna 2012 zajistí ochranné pomůcky a pracovní předměty, pokud se s obcí nedohodne jinak.“.

II. K části druhé – změna zákona o sociálních službách

1. K čl. III bodu 9:

V § 12 odst. 1 písm. a) se za slova „nezaopatřenému dítěti²²⁾“ vkládají slova „do 18 let věku“ a v písmenu b) se za slova „nezaopatřené dítě“ vkládají slova „do 18 let věku“.

2. K čl. III bodu 20:

Na konci textu bodu 20 se doplňují slova „a věta třetí se zrušuje“.

3. V čl. III se za bod 20 vkládá nový bod 20a, který zní:

„20a. V § 21 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Jestliže byla výplata příspěvku zastavena z důvodu nesplnění některé z povinností uvedených v odstavcích 1 a 2, výplata příspěvku se obnoví od třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém byla povinnost opět splněna.“.

Následující body se přechísľují.

4. K čl. III bodu 23:

Na konci bodu 23 se doplňuje text:

„a na konci odstavce se doplňuje věta „Přepłatky vybírá krajská pobočka Úřadu práce, která o povinnosti vrátit přeplatek rozhodla.“.“.

5. V čl. III se za bod 23 vkládá nový bod 23a, který zní:

„23a. V § 22 odst. 6 větě první se slova „a vymožené“ a slova „nebo vymožení“ zrušují a slovo „vymohl“ se nahrazuje slovem „vybral“ a ve větě druhé se slova „nebo vymožené“ a slova „nebo vymožení“ zrušují.“.

Následující body se přechísľují

6. K čl. III bodu 35:

V textu odstavce 2 ve větě druhé za slova „krajskou pobočkou Úřadu práce“ vložit slova „nebo ministerstvem“ a ve větě třetí na konci doplnit slova „nebo ministerstva“.

7. K čl. III bodu 45:

V textu odstavce ve větě třetí se slova „podle věty první“ nahrazují slovy „podle věty druhé“.

8. V čl. III bodu 55 text písmene d) uvést v tomto znění:

„d) na území svého správního obvodu koordinuje poskytování sociálních služeb a realizuje činnosti sociální práce vedoucí k řešení nepříznivé sociální situace a k sociálnímu začleňování osob; přitom spolupracuje s krajskou pobočkou Úřadu práce a krajským úřadem.“.

9. V čl. III bodu 56 text písmene c) uvést v tomto znění:

„c) na území svého správního obvodu koordinuje poskytování sociálních služeb a realizuje a koordinuje činnosti sociální práce vedoucí k řešení nepříznivé sociální situace a k sociálnímu začleňování osob.“.

10. V čl. III se za bod 56 vkládá nový bod 56a, který zní:

„56a. Za § 93 se vkládá nový § 93a, který zní:

„§ 93a

(1) Zaměstnanci obce zařazení do obecního úřadu obce s rozšířenou působností jako sociální pracovníci a zaměstnanci kraje zařazení do krajského úřadu jako sociální pracovníci, jsou na základě souhlasu osoby, která se nachází v nepříznivé sociální situaci nebo je ohrožena sociálním vyloučením anebo se v tomto stavu nachází, oprávněni v souvislosti s plněním úkolů podle § 92 písm. d) a § 93 písm. c) vstupovat do obydlí, v němž tato osoba žije, a to s cílem vykonávat činnosti sociální práce. Oprávnění k této činnosti jsou povinni prokázat průkazem vydaným příslušným úřadem; náležitosti průkazu stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Zaměstnanci uvedení v odstavci 1 jsou v souvislosti s výkonem činností sociální práce povinni vést Standardizovaný záznam sociálního pracovníka, který je součástí Jednotného informačního systému práce a sociálních věcí.“.

Následující body se přečíslují.

11. K čl. III bodu 65:

V textu písmene q) se zrušují slova „na základě žádosti osoby“.

12. V čl. III se na bod 67 vkládá nový bod 67a, který zní:

„67a. V § 108 se doplňuje odstavce 6, který zní:

„(6) Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.“.

Následující body se přečíslují.

13. V čl. III dosavadní bod 72 uvést v tomto znění:

„72. V § 119 odst. 2 se slova „§ 9 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 9 odst. 6“, slova „§ 29 odst. 7“ se zrušují a za slova „§ 91 odst. 3 písm. c)“ se vkládají slova „§ 93a odst. 1“.

III. K části třetí – změna zákona o státní sociální podpoře

1. V čl. V se za bod 28 vkládá nový bod 28a, který zní:

„28a. Za § 54 se vkládá nový § 54a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 62 zní:

„§ 54a

Zvláštní ustanovení o důsledcích neplnění povinné školní docházky dítěte

(1) Jestliže byla alespoň jednomu z rodičů pravomocně uložena sankce podle zvláštního právního předpisu⁶²⁾ za neplnění povinností souvisejících s řádným plněním povinné školní docházky staršího dítěte v rodině, tak se z celkové částky 220 000 Kč rodičovského příspěvku, který náleží rodiči z titulu péče o nejmladší dítě v rodině, odečítá částka 22 800 Kč. Jestliže počínaje kalendářním měsícem následujícím po kalendářním měsíci, ve kterém nabylo právní moci rozhodnutí o uložení sankce uvedené ve větě první, již je nárok na částku rodičovského příspěvku nižší než 22 800 Kč, odečte se tato zbývající částka od celkové částky rodičovského příspěvku. Rozdíl mezi částkou 22 800 Kč a zbývající částkou rodičovského příspěvku podle věty druhé je přeplatkem na rodičovském příspěvku, který je rodič povinen vrátit.

(2) Odstavec 1 neplatí v případech, kdy rodiči náleží rodičovský příspěvek podle ustanovení § 30 odst. 5. V případech uvedených ve větě první platí, že nárok na výplatu rodičovského příspěvku nemá rodič, kterému byla uložena sankce podle zvláštního právního předpisu⁶²⁾ za neplnění povinností souvisejících s řádným plněním povinné školní docházky dítěte v rodině, a to po dobu 3 kalendářních měsíců následujících po kalendářním měsíci, ve kterém rozhodnutí o uložení sankce nabylo právní moci. Nárok na rodičovský příspěvek za toto období nemůže uplatnit ani druhý z rodičů.

(3) Nárok na výplatu odměny pěstouna nebo odměny pěstouna ve zvláštních případech vůči dítěti, které řádně neplní povinnou školní docházku, nemá pěstoun, kterému byla pravomocně uložena sankce podle zvláštního právního předpisu⁶²⁾ za neplnění povinností souvisejících s řádným plněním povinné školní docházky dítěte svěřeného do pěstounské péče, a to po dobu 3 kalendářních měsíců následujících po kalendářním měsíci, ve kterém rozhodnutí o uložení sankce nabylo právní moci.

(4) Rodič pobírající rodičovský příspěvek v případech, kdy jemu nebo druhému z rodičů byla pravomocným rozhodnutím uložena sankce podle zvláštního právního předpisu⁶²⁾, je povinen písemně oznámit orgánu státní sociální podpory, který mu vyplácí rodičovský příspěvek, že jemu nebo druhému z rodičů byla pravomocným rozhodnutím uložena sankce za neplnění povinností souvisejících s plněním povinné školní docházky dítěte v rodině, a to do 8 dnů po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(5) Pěstoun je povinen písemně oznámit orgánu státní sociální podpory, který mu vyplácí odměnu pěstouna (odměnu pěstouna ve zvláštních případech), že mu byla pravomocným

rozhodnutím uložena sankce podle zvláštního právního předpisu⁶²⁾ za neplnění povinností souvisejících s plněním povinné školní docházky dítěte v pěstounské péči, a to do 8 dnů po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

(6) Orgán, který pravomocně rozhodl o uložení sankce rodiči nebo pěstounovi za neplnění povinností souvisejících s plněním povinné školní docházky dítěte podle zvláštního právního předpisu⁶²⁾, je povinen písemně oznámit orgánu státní sociální podpory, který uvedeným osobám vyplácí rodičovský příspěvek nebo odměnu pěstouna (odměnu pěstouna ve zvláštních případech), že tuto sankci uložil, a to do 8 dnů po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

⁶²⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.““

Následující body se přečísľují.

2. V čl. V se bod 29 nahrazuje tímto zněním:

„29. V § 58 odst. 3 se věta první nahrazuje větou: „Dávka se vyplácí v české měně prostřednictvím karty sociálních systémů⁶³⁾, a to využitím platební funkce karty sociálních systémů⁶³⁾, převodem na platební účet nebo v hotovosti.““

Poznámka pod čarou č. 63 zní:

„⁶³⁾ § 4b zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění zákona č./2011 Sb.““.

3. V čl. V se za bod 30 vkládá nový bod 30a, který zní:

„30a. V § 59 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Příspěvek na bydlení lze použít bez souhlasu příjemce k přímé úhradě nájemného nebo služeb spojených s bydlením, a to tak, že plátce příspěvku jej poukazuje pronajímateli nebo poskytovateli služeb.““.

Následující body se přečísľují.

4. V čl. V se za bod 32 vkládá nový bod 32a, který zní:

„32a. V § 62 se na konci odstavce 7 doplňuje věta „Přeplatky vybírá krajská pobočka Úřadu práce, která o povinnosti vrátit přeplatek rozhodla.““.

Následující body se přečísľují.

5. V čl. V se za bod 38 vkládá nový bod 38a, který zní:

„38a. V § 63a odst. 1 se slova „§ 62 odst. 4 a 5 a odst. 6“ nahrazují slovy „§ 62 odst. 4 a 6 a odst. 7“ a v odstavci 2 se slova „odst. 4 a 5“ nahrazují slovy „odst. 4 a 6““.

Následující body se přečísľují.

6. V čl. V se bod 49 nahrazuje tímto zněním:

„49. V § 65 odst. 4 větě první se slova „a vymáhá“ zrušují a věta druhá se nahrazuje větou „Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.“.“.

7. V čl. V se za bod 49 vkládá nový bod 49a, který zní:

„49a. V § 65c odst. 6 se věta druhá nahrazuje větou „Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.“.“.

Následující body se přečísľují.

8. V čl. V se za bod 58 vkládá nový bod 58a, který zní:

„58a. V § 69 odst. 1 písm. d) se slova „odst. 5“ nahrazují slovy „odst. 6“ a v písmenu f) se slova „odst. 3“ nahrazují slovy „odst. 4“.“.

Následující body se přečísľují.

9. V čl. VI se za bod 8 doplňují body 9 a 10, které znějí:

„9. Ustanovení § 54a zákona o státní sociální podpoře, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije vůči rodičům nebo pěstounovi, kterým byla uložena sankce podle zvláštního právního předpisu za neplnění povinností souvisejících s řádným plněním povinné školní docházky dítěte v rodině nebo v pěstounské péči, pokud tato sankce nabyla právní moci nejdříve počínaje dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

10. V případech, kdy rodiči vznikl nárok na rodičovský příspěvek přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se na základě uložení pravomocné sankce podle zvláštního právního předpisu za neplnění povinností souvisejících s řádným plněním povinné školní docházky dítěte v rodině postupuje ohledně nároku na výplatu rodičovského příspěvku podle ustanovení § 54a odst. 2 zákona o státní sociální podpoře, ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. “.

IV. K části čtvrté – změna zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů

K čl. VII bodu 4:

1. V § 4a se na konci odstavce 1 doplňují věty „Správou evidence údajů o výplatách dávek uvedených v předchozí větě může správce Jednotného informačního systému práce a sociálních věcí pověřit Českou správu sociálního zabezpečení. Součástí Jednotného informačního systému práce a sociálních věcí je rovněž Standardizovaný záznam sociálního pracovníka vedený podle zákona o pomoci v hmotné nouzi a zákona o sociálních službách; vzor Standardizovaného záznamu sociálního pracovníka stanoví ministerstvo vyhláškou.“.

2. V § 4a odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Ministerstvo zřídí na žádost pověřeného obecního úřadu, obecního úřadu obce s rozšířenou působností nebo újezdního úřadu zaměstnancům těchto úřadů oprávnění k přístupu k údajům Jednotného informačního systému práce a sociálních věcí a tento přístup eviduje.“.
3. V § 4a odst. 2 se věta třetí nahrazuje větou „Přístup zaměstnance k údajům o osobách hlášených k trvalému nebo hlášenému místu pobytu v obvodu územní působnosti pověřeného obecního úřadu, obecního úřadu obce s rozšířenou působností nebo újezdního úřadu se zřizuje na účelem výkonu povinností podle § 92 písm. d) zákona o sociálních službách a podle § 64 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi.“.
4. V § 4a se doplňuje odstavce 4, který zní:

„(4) Ministerstvo zřídí na žádost krajské pobočky Úřadu práce zaměstnanci krajské pobočky Úřadu práce oprávnění k přístupu k údajům vedeným ve Standardizovaném záznamu sociálního pracovníka a tento přístup eviduje.“.

V. K části páté – změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

V čl. IX bod 1 uvést v tomto znění:

„1. V § 8 odst. 1 se písmena d) a f) zrušují.“.

Odůvodnění:

K části I pozměnovacího návrhu

K bodu 1

V systému pomoci v hmotné nouzi se navrhuje zrušit hodnocení snahy zvýšení příjmu vlastní prací, protože tato činnost bude na Úřadu práce v kompetenci agendy zaměstnanosti v rámci právních předpisů o zaměstnanosti. V této souvislosti se zrušuje ustanovení § 11 odst. 3, ve kterém jsou uvedeny osoby, u kterých se tato činnost nevyžaduje. Proto je třeba tyto osoby uvést jako výjimku v § 3 odst. 1, aby i nadále tyto osoby byly považovány za osoby v hmotné nouzi a nevyžadovala se na nich podmínka evidence uchazeče o zaměstnání nebo výdělečné činnosti.

K bodu 2

V situacích, kdy je osobě v hmotné nouzi neprávem vyplácena dávka anebo příjemce dávky s orgánem pomoci v hmotné nouzi nespolupracuje a vyhýbá se svým povinnostem, se dávka může odejmout, ale osoba si může hned další měsíc dávku znovu nárokovat. Navrhuje se tedy vymezit období, kdy si bude moci osoba znovu o dávku požádat, a to po 3 měsících od posledního měsíce, kdy došlo k odejmutí dávky.

K bodu 3

Navrhuje se úprava textu § 3 odst. 2 tak, aby bylo zřejmé, kdy se přihlíží a kdy se nepřihlíží k osobě, která není považována za osobu v hmotné nouzi z důvodu odejmutí dávky pro účely stanovení nároku a výše příspěvku na živobytí.

K bodu 4

Slova „a toto zajištění lze na ní spravedlivě žádat“ se vypouští, protože výklad tohoto spojení je dosti subjektivní a z mnoha stran napadnutelný (např. klientem, soudem apod.).

K bodu 5

S ohledem na přechod kompetencí v rozhodování o dávkách pomoci v hmotné nouzi z pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a újezdních úřadů je nezbytné zabezpečit na těchto úřadech a v území jejich působnosti výkon sociální práce související s osobami v hmotné nouzi. Výkon sociální práce zaměstnanců těchto úřadů se považuje za výkon přenesené působnosti.

K bodu 6

Úprava souvisí se zrušením posuzování zvyšování si příjmu vlastní prací. Změnou struktury ÚP se předpokládá, že pracovníci na úseku zaměstnanosti budou s osobami v evidenci uchazečů o zaměstnání více spolupracovat a motivovat je k větší aktivitě. Proto nebude potřeba již tuto činnost hodnotit v systému pomoci v hmotné nouzi, zde by tato činnost byla duplicitní.

K bodům 7 až 9, 13, 14, 23

Úprava souvisí se zrušením posuzování zvyšování si příjmu vlastní prací.

K bodům 10 a 11

Úprava souvisí se zrušením posuzování zvyšování si příjmu vlastní prací.

Jelikož orgány pomoci v hmotné nouzi nebudou hodnotit zvýšení příjmu vlastní prací, nebude potřeba v tomto ohledu posuzovat zdravotní stav osob v hmotné nouzi.

Zároveň se „uvolněného“ bodu 23 využívá k zapracování reakce na vypuštění dosavadního ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) ze zákona o zaměstnanosti.

K bodu 12

V souvislosti s úpravou zákona o zaměstnanosti se rozšiřuje výkon veřejné služby i pro osoby v evidenci uchazečů o zaměstnání, pokud jim bude veřejná služba nabídnuta krajskou pobočkou Úřadu práce.

Na základě poznatků ze současné praxe se navrhuje možnost rozšířit zajištění pojištění i na obce nebo další subjekty, se kterými se krajská pobočka Úřadu práce dohodne na zabezpečení veřejné služby.

K bodům 15 až 18

Úprava souvisí se zrušením posuzování zvyšování si příjmu vlastní prací. Je nezbytné upravit navýšení částky živobytí z důvodu hodnocení využití majetku o polovinu rozdílu mezi životním minimem osoby a existenčním minimem, aby součet s navýšením živobytí z důvodu uplatnění nároků a pohledávek dával 100%. Také se upravuje posuzování majetku u všech osob obdobně jako v § 11 odst. 7, kdy není důvod dělat rozdíly u osob, které pobírají podporu v nezaměstnanosti či v rekvalifikaci anebo dávky nemocenského pojištění. Další úprava souvisí se zavedením hodnocení možnosti využití majetku již při podání žádosti o příspěvek a nikoli až po prvních 3 měsících pobírání příspěvku.

K bodu 19

Navyšovat živobytí z důvodu nákladů spojených s hledáním zaměstnání nemá opodstatnění, protože se zvýšení příjmu vlastní prací v systému pomoci v hmotné nouzi hodnotit nebude.

K bodům 20 až 22

V souvislosti se zavedením karty sociálních systémů se upřesňuje definice tak, aby bylo zřejmé, že veškeré výplaty dávek pomoci v hmotné nouzi probíhají jejím prostřednictvím.

K bodům 24, 25, 28

Navrhovaná úprava je v souladu se sjednocením vybírání a vymáhání pokut ve všech dávkových systémech, které přecházejí pod Úřad práce ČR. Při nespecifikování, kdo bude pokuty vybírat a vymáhat, tyto činnosti podle daňového řádu přechází na místně příslušný celní úřad.

Navrhovaná úprava je v souladu se sjednocením vybírání a vymáhání pokut ve všech dávkových systémech, které přecházejí pod Úřad práce ČR. Je potřeba specifikovat, kam se bude příjem z pokut odvádět.

K bodu 26

Zaměstnanci pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a újezdních úřadů budou vykonávat sociální práci v přenesené působnosti a je potřeba, aby při své činnosti zachovávali mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se během své činnosti seznámili. Na druhou stranu tyto skutečnosti mohou být užitečné orgánům pomoci v hmotné nouzi při rozhodování o dávkách či odvolacím řízení.

K bodu 27

Sankci za přestupek v souvislosti s porušením povinnosti mlčenlivosti je nezbytné vztáhnout rovněž na zaměstnance pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a újezdních úřadů.

K bodu 29

Na základě poznatků ze současné praxe se navrhuje možnost rozšířit zajištění pojištění i na obce nebo další subjekty, se kterými se krajská pobočka Úřadu práce dohodne na zabezpečení veřejné služby.

K bodu 30

Jelikož se sjednocuje výplatní místo nepojistných dávek sociální ochrany pod jeden úřad, je potřeba také sjednotit zvláštní oprávnění, které budou potřebovat zaměstnanci tohoto úřadu ke své činnosti pro účely jednotlivých dávkových systémů.

S ohledem na zabezpečení výkonu sociální práce na pověřených obecních úřadech, obecních úřadech obcí s rozšířenou působností a újezdních úřadech je nutné zajistit na základě průkazu možnost vstupu sociálních pracovníků těchto úřadů do obydlí osob, které jsou ohroženy hmotnou nouzí či se v hmotné nouzi již nacházejí, aby se mohli věnovat sociální práci i v přirozeném prostředí dotčených osob. Vzor průkazu musí být stejný, jako bude vzor průkazu pro účely výkonu sociální práce v přenesené působnosti podle zákona o sociálních službách. Vzor průkazu bude součástí prováděcích právních předpisů k zákonu o pomoci v hmotné nouzi a k zákonu o sociálních službách.

K bodu 31

Převod kompetencí v rámci systému pomoci v hmotné nouzi z pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a újezdních úřadů na Úřad práce České republiky, jeho krajské pobočky, neznamená ukončení sociální práce v obcích, kterou dosud tyto úřady s osobami v hmotné nouzi vykonávaly. K praktickému zajištění potřebné spolupráce sociálních pracovníků obcí a zaměstnanců krajských poboček Úřadu práce se navrhuje doplnění nového ustanovení, které tuto spolupráci upravuje tak, že sociální pracovníci se budou v jejím rámci podílet na plnění úkolů, stanovených v § 64 zákona. Přitom mezi sociálními pracovníky obcí a zaměstnanci krajských poboček Úřadu práce nevznikají vztahy podřízenosti a nadřízenosti, ale vztahy směřující k nalezení optimálních řešení situace hmotné nouze osoby. Sociální pracovníci pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a újezdních úřadů budou na rozdíl od sociálních pracovníků krajských poboček Úřadu práce pracovat s klienty od počátku, pokud tato jejich činnost bude potřeba. Z důvodů informací o společných klientech budou mít pracovníci na obcích přístup k Jednotnému informačnímu systému práce a sociálních věcí.

V tomto systému bude také vytvořen tzv. „Standardizovaný záznam sociálního pracovníka“. Tento záznam bude sociálním pracovníkům na obcích sloužit k evidenci a vyhodnocování metod sociální práce a dalších intervencí cílených na klienty. Na druhou stranu bude tento záznam sloužit také sociálním pracovníkům na Úřadě práce a na MPSV k využití pro správní řízení o dávkách a v odvolacím řízení.

K bodu 32

Zaměstnanci pověřených obecních úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a újezdních úřadů při výkonu sociální práce v přenesené působnosti musí dodržovat postupy určené v § 64 a spolupracovat mezi sebou a se zaměstnanci orgánů pomoci v hmotné nouzi a předávat si veškeré informace, které jsou potřeba k řešení situace osob v hmotné nouzi.

K bodu 33

Sjednocuje se doložení dokladů o nájemném u opakovaných dávek pomoci v hmotné nouzi.

K bodu 34

Legislativně technická úprava.

K bodu 35

Legislativně technická úprava.

K bodu 36

Navrhuje se upravit přechod závazků z pojistných smluv z důvodu zajištění kontinuity výkonu veřejné služby.

K části II pozměňovacího návrhu

K bodu 1

Navrhovanou úpravou se zužuje okruh oprávněných osob, které mohou uplatnit žádost o zvýšení příspěvku na péči podle § 11 odst. 3.

K bodům 2 a 3

Doplňuje se sankční ustanovení. V případě, kdy správní úřad rozhodne o zastavení výplaty příspěvku na péči z důvodu závažného porušení povinností příjemce příspěvku, bude výplata obnovena až od třetího kalendářního měsíce po měsíci, v němž došlo ke splnění povinnosti.

K bodům 4, 5 a 12

Navrhovaná úprava je v souladu se sjednocením vybírání a vymáhání přeplatků a pokut ve všech dávkových systémech, které přecházejí pod Úřad práce ČR. Při nespecifikování, kdo bude přeplatky vymáhat, tyto činnosti automaticky podle daňového řádu přejdou na místně příslušný celní úřad.

K bodu 6

Upřesnění ustanovení, které upravuje oprávnění ke vstupu do obydlí. Vzhledem k tomu, že toto oprávnění mají i zaměstnanci ministerstva, upřesňuje se, kdo vydává zvláštní oprávnění v případě těchto zaměstnanců.

K bodu 7

Legislativně technická úprava odkazu.

K bodům 8 až 10

Provádění sociální práce zůstává i nadále v kompetenci obcí. V oblasti sociálních služeb se jedná o sociální práci s osobami v nepříznivé sociální situaci a osobami, kterým hrozí sociální vyloučení nebo se v tomto stavu nacházejí. K zabezpečení těchto činností se upravují příslušná ustanovení zákona o sociálních službách.

K bodu 11

Ustanovení upravující správní delikt poskytovatele sociálních služeb se dává do souladu se zněním § 73 odst. 3 (čl. III bod 45).

K bodu 13

Legislativně technická úprava zmocňovacího ustanovení v souvislosti s doplněním § 93a.

K části III pozměňovacího návrhu

K bodu 1

Navrhuje se zavedení obdobné sankce v systému dávek státní sociální podpory jako tomu je u dávek pomoci v hmotné nouzi v případě neplnění povinné školní docházky nezletilého dítěte. Vzhledem k tomu, že v rámci dávek státní sociální podpory se poskytují dvě dávky související s péčí o dítě, a to rodičovský příspěvek a odměna pěstouna, navrhuje konstruovat sankci u nich.

Navrhuje se, aby celková výše rodičovského příspěvku byla rodiči snížena v případě, kdy je mu (nebo druhému z rodičů) uložena sankce podle přestupkového zákona za neplnění povinností souvisejících s řádnou školní docházkou staršího nezletilého dítěte v rodině. Částka, o kterou se snižuje celková částka rodičovského příspěvku, je stanovena pevnou částkou odpovídající trojnásobku částky 7 600 Kč. Uvedený postup je navržen proto, aby nedocházelo k obcházení zákona volbou nízké částky rodičovského příspěvku za měsíce, za které by byla uložena sankce, protože rodič může každé tři měsíce znova volit výši dávky.

Odlisný postup se volí v případech, kdy rodič nemá možnost volby nebo opakované volby výše rodičovského příspěvku a částky této dávky jsou pevně stanoveny za jednotlivé kalendářní měsíce v zákoně o státní sociální podpoře. Navrhuje se, aby výplata rodičovského příspěvku nenáležela za tři kalendářní měsíce po uložení sankce za neplnění povinností souvisejících s řádnou školní docházkou dítěte.

Konečně se výslovně stanoví povinnost oznámit pravomocné uložení sankce za přestupek, který je titulem pro ztrátu nároku na výplatu dávky.

Jestliže byla pěstounovi uložena sankce za neplnění povinností souvisejících s plněním povinné školní docházky dítěte svěřeného mu do pěstounské péče, navrhuje se obdobně jako u rodičovského příspěvku, aby výplata odměny pěstouna (odměny pěstouna ve zvláštních případech) nenáležela za toto dítě po dobu tří měsíců.

I zde se výslovně stanoví povinnost oznámit pravomocné uložení sankce za přestupek, který je titulem pro ztrátu nároku na výplatu dávky.

Oznamovací povinnost o uložení sankce má rovněž orgán, který o ní pravomocně rozhodl.

K bodu 2

V souvislosti se zavedením karty sociálních systémů se upřesňuje definice tak, aby bylo zřejmé, že veškeré výplaty dávek státní sociální podpory probíhají jejím prostřednictvím.

K bodu 3

Cílem úpravy je zabránit spekulacím při platbě nákladů spojených s bydlením. Proto se zavádí obdobná úprava, která již existuje v zákoně o pomoci v hmotné nouzi.

K bodům 4, 6 a 7

Navrhovaná úprava je v souladu se sjednocením vybírání a vymáhání přeplatků a pokut ve všech dávkových systémech, které přecházejí pod Úřad práce ČR. Při nespecifikování, kdo bude pokuty vybírat a vymáhat, tyto činnosti automaticky podle daňového řádu přejdou na místně příslušný celní úřad.

K bodům 5 a 8

Legislativně-technické úpravy.

K bodu 9

V návaznosti na zavedení sankčních ustanovení souvisejících s neplněním povinností v rámci povinné školní docházky je nezbytné zakotvit příslušná přechodná ustanovení.

K části IV pozměňovacího návrhu

V souvislosti s výkonem činností sociální práce se navrhuje zpřístupnit Jednotný informační systém práce a sociálních i oprávněnému zaměstnanci pověřeného obecního úřadu a újezdního úřadu. Součástí tohoto informačního systému bude Standardizovaný záznam sociálního pracovníka, který budou podle zákona o pomoci v hmotné nouzi a zákona o sociálních službách povinni vést sociální pracovníci obcí. Oprávněným zaměstnancům Úřadu práce bude umožněn přístup do tohoto záznamu, pokud to bude nezbytné pro účely řízení o dávkách. Pokud by se ukázalo, že by bylo ekonomicky výhodnější využít sdílení pracovních kapacit v rámci resortu MPSV a podřízených organizací, může MPSV pověřit výkonem některých podpůrných činností ČSSZ. ČSSZ by mohla zajišťovat některé podpůrné činnosti související s výplatou dávek např. evidenci vyplacených a nevyplacených dávek a exekucí na ně, nikoliv však samotnou výplatu dávek.

K části V pozměňovacího návrhu

Úprava souvisí se zrušením posuzování zvyšování si příjmu vlastní prací v systému pomoci v hmotné nouzi. Vypouští se proto kompetence okresních správ sociálního zabezpečení posuzovat, zda si fyzická osoba může zvýšit vzhledem ke svému zdravotnímu stavu příjem vlastní prací.

Pozměňovací návrh poslance Romana Sklenáka

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk 372)

K části první, čl. I, bod 24

Bod 24 se mění takto: „§ 18a včetně nadpisu zní:

§ 18a

Veřejná služba

(1) *Veřejnou službou se rozumí pomoc obcím ~~nebo dalším subjektům~~ nebo právnickým osobám či organizačním složkám zřízeným územním samosprávným celkem či právnickým osobám s majetkovou účastí územního samosprávného celku zejména v oblastech zlepšování životního prostředí, udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, pomoci v oblasti kulturního a sportovního rozvoje a sociální péče. Veřejná služba je vykonávána osobami v hmotné nouzi na základě písemné smlouvy, která obsahuje základní údaje o těchto osobách (jméno, popřípadě jména, příjmení, den, měsíc a rok narození a trvalý pobyt), místo, předmět a dobu výkonu veřejné služby, uzavřené s krajskou pobočkou Úřadu práce po dohodě s obcí nebo dalším subjektem. Za výkon veřejné služby nenáleží odměna.*

(2) *Při sjednání rozsahu pracovní doby, doby odpočinku, podmínek pro zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se pro výkon veřejné služby použijí pracovněprávní předpisy. Pro výkon veřejné služby osobou mladší 18 let se použijí pracovněprávní předpisy upravující pracovní podmínky mladistvých zaměstnanců. V případě uzavření smlouvy o výkonu veřejné služby je krajská pobočka Úřadu práce povinna uzavřít pojistnou smlouvu kryjící odpovědnost za škodu na majetku nebo na zdraví, kterou osoba vykonávající veřejnou službu způsobí nebo jí bude způsobena.*

(3) *Krajská pobočka Úřadu práce se může dohodnout s obcemi nebo dalšími subjekty na organizování veřejné služby. Písemná smlouva uzavřená podle věty první obsahuje podmínky vedení evidence osob vykonávajících veřejnou službu (evidence obsahuje základní údaje o těchto osobách, včetně informací o zahájení výkonu veřejné služby, o jejím ukončení a její hodnocení), udělování závazných pokynů při výkonu veřejné služby a zabezpečování kontroly výkonu veřejné služby. Krajská pobočka Úřadu práce poskytne osobám vykonávajícím veřejnou službu ochranné pomůcky a pracovní prostředky, pokud se s obcemi nebo dalšími subjekty nedohodne jinak.“*

Odůvodnění:

Zákon č. 382/2008 Sb. zavedl s účinností od 1. ledna 2009 institut tzv. veřejné služby. Cílem mělo být zpřísnit podmínky pro osoby dlouhodobě nezaměstnané, resp. dlouhodobě závislé na dávkách pomoci v hmotné nouzi. V současné době tedy platí, že u osob, které pobírají příspěvek na živobytí déle než 6 měsíců, a nevykonávají zaměstnání

či rekvalifikaci, dobrovolnickou nebo veřejnou službu alespoň 20 hodin v kalendářním měsíci, klesne částka živobytí na částku existenčního minima, tedy 2.020,- Kč místo částky životního minima (obecně 3.126,-Kč).

Dle publikace Obec a veřejný služba vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí v roce 2010 je „jednou z možností zachování, popř. rozvíjení pracovních schopností a dovedností osob, které dlouhodobě setrvávají ve stavu hmotné nouze a mají objektivní či subjektivní problémy s nalezením odpovídajícího zaměstnání.“ Současně má „vyjadřovat jeden z motivačních principů pomoci v hmotné nouzi: Ten kdo pracuje, se musí mít lépe než ten, který se pracovat nesnaží.“ Explicitně se počítá s tím, že „je zaměřena na pomoc všem obcím na území České republiky (ať jde o obce, městyse nebo města) v činnostech, které jsou v jejím zájmu. Jde zejména o zlepšování životního prostředí v obci, udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, pomoc v oblasti kulturního rozvoje i sociální péče. Samotné slovo „zejména“ znamená, že obec může organizovat široké spektrum činností v reakci na místní podmínky a potřeby obce a jejích obyvatel.“

Je pochopitelné, že stát při poskytování sociálních dávek (tedy realizaci základního práva zakotveného v článku 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod „každý, kdo je v hmotné nouzi, právo na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek“) motivuje osoby dlouhodobě na dávkách závislé k uchování právních návyků a tyto osoby mají možnost zvýšení dávek v případě, že vykonávají činnosti obecně prospěšné pro obec.

Předkládaná změna ustanovení § 18a zákona o pomoci v hmotné nouzi ovšem počítá s rozšířením subjektů, které budou moci veřejnou službu poskytovat a celý koncept se tak dostává od původního vztahu „občan-stát, resp. obec“ k tržním úvahám. Oproti stávající úpravě, jež počítá explicitně pouze s „obcemi“ novela zahrnuje „pomoc obcím nebo dalším subjektům“. Prostým jazykovým výkladem tedy vše nasvědčuje tomu, že se bude jednat o pomoc jakémukoli soukromoprávnímu subjektu. Jelikož jsou navíc oblasti vykonávané činnosti stanoveny pouze demonstrativním výčtem („zejména v oblastech zlepšování životního prostředí, udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, pomoci v oblasti kulturního a sportovního rozvoje a sociální péče“) je i rozsah vykonávaných činností neomezen. Z původního konceptu legitimního výkonu prospěšných činností pro obec se tak může stát široké spektrum činností pro soukromoprávní subjekty na tržní bázi. Smyslem veřejné služby není, aby se její výkon stal konkurencí pro vznik nových a udržení stávajících pracovních míst, nebo nahrazoval pracovní poměr.

S ohledem na výše uvedené se proto jeví jako vhodné rozšířit možnosti výkonu veřejné služby nejen na obce, ale i další právníké osoby či organizační složky zřízené územní samosprávným celkem či právníkým osobám s majetkovou účastí územního samosprávného celku tak, aby zůstal zachován původní účel veřejné služby a tato byla spjata i nadále s činnostmi pro stát, resp. obec, kraj. Obec totiž může pro výkon samostatné působnosti zakládat a zřizovat právníké osoby a organizační složky obce. Obdobně kraj. Podrobnosti pak stanoví zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v platném znění, podle jehož § 23 odst. 1 může územní samosprávný celek ve své pravomoci k plnění svých úkolů, zejména k hospodářskému využívání svého majetku a k zabezpečení veřejně prospěšných činností zřizovat vlastní organizační složky jako svá zařízení bez právní subjektivity zřizovat příspěvkové organizace jako právníké osoby, které zpravidla ve své činnosti nevytvářejí zisk, zakládat obchodní společnosti, a to akciové společnosti a společnosti s ručením omezeným, zakládat obecně prospěšné společnosti podle zvláštního

zákona, zřizovat školské právnické osoby podle zvláštního právního předpisu, zřizovat veřejné výzkumné instituce podle zvláštního zákona, zřizovat veřejná ústavní zdravotnická zařízení podle zvláštního zákona. Podle § 23 odst. 2 téhož zákona platí, že územní samosprávný celek se může spolu s jinými osobami stát účastníkem (společníkem) na činnostech jiných osob, zejména obchodních společností nebo obecně prospěšných společností, na jejichž činnosti se podílí svým majetkem včetně peněžních prostředků.

V této souvislosti považuji za nutné zdůraznit rovněž závazky státu plynoucí z mezinárodního práva, jelikož i tyto zdůrazňují, že práce typu veřejné služby nemají být vykonávány pro soukromé subjekty. Již v roce 1957 byla tehdejší ČSSR ratifikována Úmluva o nucené nebo povinné práci. Česká republika je proto nyní jako členský stát Mezinárodní organizace práce povinna potlačit užívání nucené nebo povinné práce ve všech formách. Dle článku 1 odst. 2 platí, že „se zřetelem k tomuto úplnému potlačení se lze na přechodné období uchýlit k nucené nebo povinné práci výhradně pro veřejné účely a jen výjimečně, a to za podmínek a záruk, jež jsou dále stanoveny“. Dále v textu (článek 4 odst. 1) je stanoveno, že „příslušný úřad nebude ukládat ani dovolovat ukládání nucené nebo povinné práce ve prospěch soukromých jednotlivců, soukromých společností ani soukromých právnických osob.“ Shodně vyznívá i článek 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, který považuje „práci nebo službu, která tvoří součást běžných občanských povinností.“ za výjimku z obecného zákazu nucené práce, přičemž pod termín „běžné občanské povinnosti“ nelze zajisté podřadit práci pro soukromou společnost bez nároku na odměnu.

Závěrem je třeba poukázat na vztah k inspekci práce. Byť navrhované znění počítá s aplikací pracovněprávních předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, v platném znění, nezakládá působnost ke kontrole dodržování norem zákoníku práce, jelikož tento počítá pouze se „zaměstnanci“ a toto postavení osoby vykonávající veřejnou službu nemají. Je proto nepřijatelné, aby byla veřejná služba vykonávána pro soukromoprávní subjekty bez jakékoli možnosti kontroly dodržování pracovněprávních předpisů.

Pozměňovací návrh poslance Romana Sklenáka

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk 372)

K části druhé

K čl. III

Bod 45 se vypouští

Bod 65 se mění tak, že část textu tohoto bodu začínající slovem „nebo“ se vypouští. Čárka za číslovkou „2“ v první větě tohoto bodu se nahrazuje tečkou.

Bod 67 se mění tak, že slova „ , h), p) a q) a odstavce 4“ se nahrazují slovy „ , h), p) a odstavce 4“

Dosavadní body 46 – 72 se označují jako body 45 – 71

Odůvodnění:

Obecně:

V souvislosti se změnou zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, je v předkládaném návrhu zákona předloženo Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ke schválení také **výrazné omezení principu tzv. minimálního zůstatku z příjmu** (tj. důchodu) podle § 73 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.¹

Konkrétně se jedná o bod 45 čl.III části druhé textu předkládaného sněmovního tisku č.372/0 (str. 24), předkládaného v tomto znění:

V § 73 odstavec 3 zní:

„(3) Maximální výši úhrady za ubytování a stravu stanoví prováděcí právní předpis. Pokud osoba není schopna zaplatit plnou výši úhrady za ubytování a stravu požadovanou poskytovatelem ani na základě smlouvy o spoluúčasti podle § 71 odst. 3, a doloží, že je příjemcem opakující se dávky podle zákona o pomoci v hmotné nouzi, poskytovatel určí výši úhrady za ubytování a stravu tak, aby po jejím zaplacení osobě zůstalo při poskytování pobytových služeb v týdenním stacionáři alespoň 25% jejího příjmu, a při poskytování pobytových služeb uvedených v odstavci 1 písm. b) až e) alespoň 15% jejího příjmu. Do příjmu podle věty první se nezapočítává přiznaná opakující se dávka podle zákona o pomoci v hmotné nouzi.“.

Minimální zůstatek příjmu (důchodu) zůstává klientům k dispozici po zaplacení ubytování a stravy v pobytových zařízeních sociálních služeb a je využíván zejména na hrazení regulačních poplatků ve zdravotnictví,² doplateků za léky, hygienických potřeb, oblečení, obuvi a dalších osobních potřeb uživatelů sociálních služeb. Jsou z něj hrazeny i tzv. fakultativní (doplňkové) činnosti podle § 77 zákona o sociálních službách.

V předkládaném návrhu bude mít nárok na ponechání tohoto minimálního zůstatku pouze osoba, která poté co neuspěje s žádostí o doplatek vůči dětem nebo manželovi, aby mohl platit plnou úhradu za ubytování a stravu), bude příjemcem opakujících se dávek pomoci v hmotné nouzi podle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, tj. příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení.

¹ Podle stávajícího znění § 73 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, maximální výši úhrady za ubytování a stravu stanoví prováděcí právní předpis. Po úhradě za ubytování a stravu při poskytování pobytových služeb v týdenních stacionářích musí osobě zůstat alespoň 25 % jejího příjmu, a při poskytování pobytových služeb v domovech pro osoby se zdravotním postižením, domovech pro seniory, domovech se zvláštním režimem a zdravotnických zařízeních ústavní péče musí osobě zůstat alespoň 15 % jejího příjmu.

² Podle § 16a odst. 2 písm. f) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, neplatí regulační poplatek klienti zde vyjmenovaných zařízení pobytových sociálních služeb, pokud u klienta po úhradě za ubytování a stravu činí stanovený zůstatek ve výši alespoň 15 % jeho příjmu méně než 800 Kč nebo pokud nemá klient žádný příjem.

Maximální úhrady za ubytování a stravu v pobytových zařízeních služeb jsou v současnosti stanoveny vyhláškou Ministerstva práce a sociálních věcí č. 505/2006 Sb., k provedení zákona o sociálních službách. Horní hranice úhrady za stravu je ve většině pobytových zařízení sociálních služeb stanovena na 180 Kč za kalendářní den. Horní hranice úhrady za stravu je 150 Kč za kalendářní den při poskytnutí celodenní stravy. Vyhláškou stanovená horní hranice úhrad za ubytování a stravu v kalendářním měsíci je tedy podle počtu kalendářních dní v měsíci 9900 – 10230 Kč (úhrady za péči jsou hrazeny zvlášť z příspěvku na péči). Poskytovatelé sociálních služeb horních limitů úhrad využívají, neboť skrze institut minimálního zůstatku nezůstane žádný z klientů bez alespoň nějakých prostředků k vlastní dispozici.

Na tomto místě je třeba podotknout, že ve stávajícím systému dávek pomoci v hmotné nouzi, může příspěvek na živobytí dostat pouze osoba, jejíž měsíční příjem (tj. obvykle důchod) nepřekročí částku 4465 Kč, v případě obyvatel hl. města Prahy částku 4809 Kč (pokud její zdravotní stav nevyžaduje dietní stravování; musí-li dodržovat dietu, zvyšuje se částka živobytí osoby o příslušnou částku stanovenou v ustanovení § 3 vyhl. č. 504/2006 Sb.³). Doplatek na bydlení může dostat pouze osoba, jejíž měsíční příjem (tj. obvykle důchod) nepřekročí částku 8526 Kč. Osobě s příjmem 8526 Kč je vyplácen doplatek na bydlení ve výši 50 Kč, osobě s nižším důchodem je vyplácen doplatek na bydlení tak, aby její celkový příjem (i s doplatkem na bydlení) dosahoval částky 8526 Kč.

Podle tiskové zprávy České zprávy sociálního zabezpečení ze dne 7. února 2011 průměrná výše sólo starobního důchodu činila k 31. 12. 2010 celkem 10 123 Kč, z toho u mužů 11 240 Kč a u žen 9 189 Kč (jedná se o vyplácené starobní důchody vč. předčasných). Nejvyšší úhrnná průměrná výše starobního důchodu (bez členění na pohlaví) byla v Praze a činila 10 817 Kč, nejnižší úhrnná průměrná výše starobního důchodu byla v Olomouckém kraji a činila 9 829 Kč (zdroj: www.cssz.cz).

Z výše uvedeného plyne, že pokud by byl předložený návrh zákona schválen, tak osoba s průměrným, případně i nadprůměrným, důchodem nebude mít dostatek finančních prostředků k úhradě ubytování a stravy v pobytových zařízeních sociálních služeb, jestliže si nezajistí doplacení do plné ceny od třetí osoby (děti, manžel). Protože však osoba s příjmem od 8527 Kč měsíčně nemůže obdržet dávku pomoci v hmotné nouzi (doplatek na bydlení), nebude ani užívat benefícia 15% zůstatku příjmu. To znamená, že osoba s příjmem od 8 527 do 10 230 Kč měsíčně nebude mít žádné prostředky k úhradě regulačních poplatků ve zdravotnictví, na nákup nezbytných hygienických potřeb, ošacení a obuvi a dalších nezbytných životních nákladů. Navíc jí, pokud její příjem bude nižší než požadovaná výše úhrady za stravu a pobyt v zařízení sociálních služeb, bude vznikat dluh vůči poskytovateli, kterou zejména poskytovatelé hospodařící dle zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (tj. příspěvkové organizace obcí a krajů), budou muset chránit před promlčením (tři roky) a zákonem stanoveným způsobem vymáhat. V případě delšího věku dožití by se ze sociálních důvodů mohlo jevit jako vhodné použít institutu uznání dluhu podle § 558 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku a dluh převést do dědického řízení. Protože však dědic podle § 463 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku je oprávněn předlužené dědictví odmítnout a podle § 470 téhož zákona odpovídá dědic za zůstavitelovy dluhy, které na něj přešly zůstavitelovou smrtí pouze do výše ceny nabytého dědictví (po odečtení

³ Např. u diabetické diety se částka živobytí zvyšuje o 1 080 Kč, tj. maximální částka důchodu pro přiznání příspěvku na živobytí činí 5 545 Kč, u obyvatel hl. města Prahy 5 889 Kč

přiměřených nákladů spojených s pohřbem zůstavitele), je otázkou, do jaké míry bude tento proces ekonomicky efektivní. Pokud cílem předkladatele bylo dosáhnout toho, aby na úhradu služeb bylo použito úspor a dalšího majetku klientů pobytových zařízení sociálních služeb, bylo by pravděpodobně vhodnější provést majetkové testování v období **před nástupem** do sociálního zařízení, tak jako je užíván v některých členských státech Evropské unie.

Tento způsob zohlednění majetkové a příjmové situace budoucího uživatele sociální služby by rovněž lépe korespondoval s původním návrhem příslušného znění zákona po proběhnuvším připomínkovém řízení, kdy vládě České republiky byl předkládán bod 45 (v návrhu pro vládu označen jako bod 42) části druhé textu návrhu zákona v tomto znění:

V § 73 odstavce 3 a 5 znějí:

„(3) Maximální výši úhrady za ubytování a stravu stanoví prováděcí právní předpis. Pokud osoba není schopna zaplatit plnou výši úhrady za ubytování a stravu stanovenou poskytovatelem ani na základě smlouvy o spoluúčasti podle § 71 odst. 3, může písemně požádat poskytovatele o snížení úhrady. Žádost musí být doložena potvrzením o výši příjmů a čestným prohlášením, že osoba nemá jiné finanční prostředky k zaplacení úhrady za ubytování a stravu podle věty druhé, a to ani s pomocí osob povinných k ní výživou. Poskytovatel na základě žádosti stanoví výši úhrady za ubytování a stravu tak, aby po jejím zaplacení osobě zůstalo při poskytování pobytových služeb v týdenním stacionáři alespoň 25% jejího příjmu, a při poskytování pobytových služeb uvedených v odstavci 1 písm. b) až e) alespoň 15% jejího příjmu.

(5) Je-li na základě žádosti snížena úhrada za ubytování a stravu podle odstavce 3, je osoba, které jsou poskytovány sociální služby podle odstavce 1, povinna neprodleně oznamovat změny v příjmu, které mají vliv na výši úhrady za ubytování a stravu.“.

Původně vládě České republiky předložené znění zákona se jeví být příznivější v onom smyslu, že zachovává pozitivní efekt povinnosti osob povinných výživou přispívat na péči o osobu jim blízkou a zároveň nespojuje osud této osoby s kritérii systému pomoci v hmotné nouzi, které byly projektovány pro zajištění skutečně bazálních potřeb osob v ekonomické nouzi, a nikoliv pro osoby s průměrnými příjmy ze starobního důchodu (případně osob se zdravotním postižením v pobytových zařízeních sociálních služeb požívajících invalidní důchod) z důchodového systému České republiky. Zároveň zůstává zachován prostor pro případné zavedení komplexní úpravy testování příjmů a majetku budoucího uživatele sociální služby, jež by vyžadovalo podrobnější legislativní změny včetně zakotvení oprávnění poskytovatele sociální služby zjišťovat tyto informace např. prostřednictvím orgánu pomoci v hmotné nouzi.

Zde je třeba dále uvést, že podle navrhované právní úpravy, konkrétně podle nově navrhovaného § 35a zákona o pomoci v hmotné nouzi, stanovící dobu poskytování doplatku na bydlení na 84 kalendářních měsíců za období 10 kalendářních let, je možné užívat benefícia navrhované právní úpravy pouze po dobu 7 let od vejíí návrhu zákona v účinnost. Po této době budou moci užívat osvobození od placené celkové ceny úhrady pouze osoby dosáhnuvší na příspěvek na živobytí (podle současné úpravy osoby s příjmem do 4465 Kč, s bydlištěm v Praze 4809 Kč).

Řešení, které je předkládáno Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky ke schválení zároveň fakticky převrací dosavadní systém péče o osoby vyžadující pomoc jiné osoby z principu potřeby péče na princip zásluhovosti – k přijetí do zařízení sociálního služeb, často zřizovaného a financovaného veřejnými rozpočty, bude třeba disponovat nadprůměrně vysokými příjmy, případně průměrnými příjmy a úsporami, případně zajištěním úhrady od třetích osob. Je také otázkou zda zejména stávající klienti domovů pro osoby se zdravotním postižením jsou vůbec s to být jediný z těchto ekonomických požadavků, při vynaložení veškerého možného úsilí, naplnit.

V této souvislosti je třeba ještě zmínit osoby se zdravotním postižením, které se staly invalidními ve III. stupni (podle dřívější terminologie plně invalidními) před dosažením věku 18 let nebo v období od 18 do 28 let svého věku. Tyto osoby obvykle, vzhledem k tomu, že nedosahovaly před vznikem invalidity prakticky žádných příjmů, obdrží invalidní důchod ve výši stanovené dle ustanovení § 42 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Výše invalidního důchodu těchto osob může dosáhnout maximálně částky 11 918 Kč. U osob starších 18 let, které se před vznikem invalidity soustavně připravovaly na budoucí povolání studiem po 1. 1. 2010 bude výše invalidního důchodu nižší, protože doba studia po dosažení věku 18 let je náhradní dobou pojištění pouze v období do 31. 12. 2009 (výše důchodu u nich může letos dosáhnout maximálně 11 711 Kč). Těmto osobám po zaplacení maximální úhrady za stravu a pobyt v pobytovém zařízení sociálních služeb zůstane z jejich příjmu 1688 Kč, resp. 1481 Kč, což nepředstavuje ani částku 15 % z jejich příjmu. Zmíněná částka po zaplacení nezbytných výdajů na zdravotní péči, hygienické prostředky atd. nebude umožňovat další osobnostní rozvoj mladých invalidů, nebudou moci se dále vzdělávat ani uspokojovat své sociální a kulturní potřeby.

Pozměňovací návrh k tisku č. 372

poslanců L.Kohoutové, I.Řápkové, M.Vacka, D.Navrátlové, J.Chalánkové a G.Peckové

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

K části dvanácté – účinnost

V čl. XVI se na konci textu doplňují slova “a s výjimkou čl. III bodu 46, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014”.

Odůvodnění:

Účinnost ustanovení, kterým se zrušuje bezplatné poskytování pečovatelské služby pozůstalým manželům a manželkám po účastnících odboje a dalších osobách uvedených v § 75 zákona o sociálních službách se posunuje na 1. leden 2014. Zachování této úpravy na delší dobu vyjadřuje ocenění zásluh těchto osob. V současné době je podle zákona o sociálních službách poskytování pečovatelské služby účastníkům odboje a dalším vyjmenovaným skupinám zdarma prováděno na vrub poskytovatelů sociálních služeb. S ohledem na skutečnost, že dotace není nároková a poskytovatel musí poskytnout službu zdarma, se může stát, že mu tato činnost nebude žádným subjektem uhrazena. Toto řešení samozřejmě není ideální, ale i přesto není možné účastníkům odboje a jejich rodinám odebrat bezplatné poskytování pečovatelských služeb. Důstojné stáří těm, kteří bojovali za naši dnešní svobodu je opravdu minimální morální gesto. Necháváme tedy toto ustanovení v platnosti do doby, do které se počítá s celkovou změnou financování sociálních služeb.

PN k ST 373:

Komplexní pozměňovací návrh k tisku č. 373

k návrhu zákona, kterým se mění zákon **č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti**,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

K části první, čl. I

1. Vkládá se nový bod 7a, který zní:

„7a. V § 12 odst. 2 větě první se slova „s § 4 odst. 3 a 4“ nahrazují slovy „se zvláštním právním předpisem⁷⁹⁾“ a ve větě čtvrté se slova „odst. 3“ zrušují.

2. Vkládá se nový bod 26a, který zní:

„26a. V § 44 odst. 1 písm. b) se slova „§ 25 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 25 odst. 6“.

3. Vkládá se nový bod 28a, který zní:

„28a. V § 56 odst. 1 písm. d) a v § 56 odst. 2 písm. a) a d) se slova „§ 25 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 25 odst. 6“.

4. K bodu 34

Bod 34 zní:

„34. V § 66 větě třetí se slova „nebo modrá karta“ nahrazují slovy „ , modrá karta, nebo kterému bylo vydáno povolení k zaměstnání, anebo je osobou se zdravotním postižením.“.

5. K bodu 36

Bod 36 se zrušuje.

6. K bodu 40

V § 75 odstavec 1 zní:

„§ 75

(1) Chráněné pracovní místo je pracovní místo zřízené zaměstnavatelem pro osobu se zdravotním postižením na základě písemné dohody s Úřadem práce. Na zřízení chráněného pracovního místa poskytuje Úřad práce zaměstnavateli příspěvek. Chráněné pracovní místo musí být obsazeno po dobu 3 let. Chráněným pracovním místem může být i pracovní místo, které je obsazeno osobou se zdravotním postižením, pokud je vymezeno v písemné dohodě mezi zaměstnavatelem a Úřadem práce. Dohoda se uzavírá na dobu 3 let.“.

7. K bodu 40

V § 75 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Dohodu podle odstavce 1 věty první nebo čtvrté nelze uzavřít se zaměstnavatelem, pokud v období 12 měsíců přede dnem podání žádosti podle odstavce 5

a) provedl zaměstnanci srážky ze mzdy nebo z platu podle § 78 odst. 2 písm. b) nebo c),

b) bylo vůči němu zahájeno trestní stíhání jako obviněnému z trestného činu podvodu podle

jiného právního předpisu v souvislosti s poskytováním příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78,

c) mu byla pravomocně uložena pokuta za správní delikt nebo přestupek na úseku zaměstnanosti nebo inspekce práce, nebo

d) na něj byla opakovaně podána oprávněná stížnost pro porušení povinnosti podle zákoníku práce.

(3) Dohodu podle odstavce 1 věty první nebo čtvrté nelze dále uzavřít se zaměstnavatelem, pokud z jeho předchozí činnosti nevyplyvá přínos pro zaměstnávání osob z hlediska druhu jejich zdravotního postižení na trhu práce.“.

Dosavadní odstavce 2 až 10 se označují jako odstavce 4 až 12.

8. K bodu 40

V § 75 se na konci „nového“ odstavce 7 (v důsledku změny navržené v bodě 8) doplňuje věta „Při posuzování žádosti vychází Úřad práce i z dalších skutečností, zejména situace na trhu práce

a struktury dalších příspěvků a dotací poskytovaných zaměstnavateli z veřejných rozpočtů, s cílem zamezit souběhu příspěvků a dotací poskytnutých pro stejný účel.“.

9. K bodu 40

V § 75 se v „novém“ odstavci 11 číslo „7“ nahrazuje číslem „9“.

10. K bodu 40

V § 75 (nově) odst. 12 se čísla „6“ nahrazují čísly „8“.

11. V § 76 odst. 2 se číslo „3“ nahrazuje číslem „5“.

12. K bodu 40

V § 76 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Příspěvek na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa se neposkytne na pracovní místo zřízené nebo vymezené mimo pracoviště zaměstnavatele.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

13. V § 76 „novém“ odst. 5 se číslo „3“ nahrazuje číslem „5“.

14. K bodu 40

V § 76 (nově) odst. 6 se slova „§ 75 odst. 6 písm. a), f) až k) a § 75 odst. 7“ nahrazují slovy „§ 75 odst. 8 písm. a), f) až k) a § 75 odst. 9“.

15. K bodu 41

V bodě 41 se slova „a způsob poskytování příspěvku“ nahrazují slovy „způsob poskytování příspěvku a další skutečnosti rozhodné pro uzavření dohody o zřízení nebo vymezení chráněného pracovního místa“.

16. K bodu 42

V bodě 42 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Zvýšení příspěvku podle věty první nelze uplatnit pro chráněné pracovní místo zřízené nebo vymezené mimo pracoviště zaměstnavatele.“,

a v odstavci 8 se doplňuje písmeno e), které zní:

„e) neposkytnutí zvýšeného příspěvku podle odstavce 3 nebo jeho části v případě, že další náklady nebudou prokazatelně souviset se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením.“.

17. Za bod 48 vložit nový bod 48a v tomto znění:

„48a. V § 87 odst. 1 a 2 se slova „ke které jsou tyto osoby svým zahraničním zaměstnavatelem

na základě smlouvy vyslány k výkonu práce“ nahrazují slovy „která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě byly tyto osoby vyslány na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy“.“.

18. Za bod 48a vložit nový bod 48b v tomto znění:

„48b. V § 87 odst. 3 se slova „ke které byly osoby uvedené v odstavci 1 svým zahraničním zaměstnavatelem na základě smlouvy vyslány k výkonu práce“ nahrazují slovy „která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě byly osoby uvedené

v odstavci 1 vyslány na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy“:“.

19. Za bod 48b vložit nový bod 48c v tomto znění:

„48c. V § 90 se slova „nebo ke kterému bude vyslán svým zahraničním zaměstnavatelem k výkonu práce“ nahrazují slovy „ , nebo prostřednictvím právnické nebo fyzické osoby, která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě mají být osoby uvedené v § 87 odstavci 1 vyslány na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy“:“.

20. Za bod 49 vložit nový bod 49a v tomto znění:

„49a. V § 95 odst. 1 a 2 se za slova „České republiky“ vkládají slova „k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy“:“.

21. Za bod 49a vložit nový bod 49b v tomto znění:

„49b. V § 95 odst. 3 se slova „k níž bude cizinec vyslán k výkonu práce na území České republiky“ nahrazují slovy „která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě budou cizinci vysláni na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy“:“.

22. Za bod 49b vložit nový bod 49c v tomto znění:

„49c. V § 102 odst. 2 větě první se slova „nebo kteří jsou k němu vysláni k výkonu práce zahraničním zaměstnavatelem“ zrušují, za větu první se vkládá věta „Stejnou povinnost má právnická nebo fyzická osoba, která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě byly osoby uvedené v § 87 odstavci 1 vyslány na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy.“, a ve větě (nově) třetí se slova „k výkonu práce“ zrušují:“.

23. Za bod 50 vložit nový bod v tomto znění:

„50a. V § 109 odst. 2 se vkládá nové písmeno g), které zní:

„g) závazek uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání uhradit poměrnou část ceny rekvalifikace, pokud v průběhu rekvalifikace přestane být uchazečem o zaměstnání nebo zájemcem o zaměstnání,

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno h).“.

24. K bodu 53

V bodě 53 se v odstavci 4 za slova „zájemci o zaměstnání“ vkládají slova „před zahájením rekvalifikace“ a na konci odstavce 4 se doplňuje věta „Úřad práce může hradit cenu rekvalifikace pouze po dobu, po kterou je uchazeč o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání veden v evidenci uchazečů o zaměstnání nebo zájemců o zaměstnání.“.

25. K bodu 53

V bodě 53 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Úřad práce uhradí rekvalifikačnímu zařízení cenu rekvalifikace nebo její poměrnou část, pokud uchazeč o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání z vážných důvodů nedokončí rekvalifikaci.“.

Dosavadní odstavce 5 až 8 se označují jako odstavce 6 až 9.

26. K bodu 60

V bodě 60 se v odstavci 6 číslo „2“ nahrazuje „číslem „3“.

27. Za bod 69 vložit nový bod 69a v tomto znění:

„69a. V § 139 odst. 1 písm. c) a v § 139 odst. 2 písm. c) se slova „nebo“ zrušují.“.

28. Za bod 69a vložit nový bod 69b v tomto znění:

„69b. V § 139 odst. 1 na konci textu písmene d) a v § 139 odst. 2 na konci textu písmene b) se doplňují slova „nebo“.“.

29. Za bod 69b vložit nový bod 69c v tomto znění:

„69c. V § 139 se na konci odstavce 1 doplňuje písmeno e), které zní:

„e) nesplní oznamovací povinnost podle tohoto zákona nebo nevede evidenci v tomto zákoně stanovenou.“.“.

30. Za bod 69c vložit nový bod 69d v tomto znění:

„69d. V § 139 odst. 2 se písmeno d) zrušuje.“.

31. K bodu 70

Bod 70 zní:

„70. V § 139 odst. 3 písm. c) se za slova „písm. c)“ vkládají slova „a e)“ a částka „10 000 Kč“ se nahrazuje částkou „100 000 Kč“.“.

32. K bodu 72

Bod 72 se zrušuje.

33. Za bod 72 vložit nový bod 72a v tomto znění:

„72a. V § 140 odst. 1 písm. b) a v § 140 odst. 2 písm. c) se slova „nebo“ zrušují.“.

34. Za bod 72a vložit nový bod 72b v tomto znění:

„72b. V § 140 odst. 1 na konci textu písmene c) a v § 140 odst. 2 na konci textu písmene b) se doplňují slova „nebo“.“.

35. Za bod 72b vložit nový bod 72c v tomto znění:

„72c. V § 140 se na konci odstavce 1 doplňuje písmeno d), které zní:

„d) nesplní oznamovací povinnost podle tohoto zákona nebo nevede evidenci v tomto zákoně stanovenou.“.

36. Za bod 72c vložit nový bod 72d v tomto znění:

„72d. V § 140 odst. 2 se písmeno d) zrušuje.“.

37. K bodu 73

V § 140 odst. 4 se v nově vkládaném písmenu d) číslo „2“ nahrazuje číslem „1“.

38. Za bod 73 vložit nový bod v tomto znění:

„73a. V § 140 odst. 4 písmeno f) zní:

„f) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c), nejméně však ve výši 250 000

Kč.“.

K části první, čl. II

1. K bodu 9

V bodě 9 se za slova „dni nabytí účinnosti tohoto zákona“ vkládají slova „a dvě kalendářní čtvrtletí následující po dni nabytí účinnosti tohoto zákona“.

2. K bodu 10

Bod 10 zní:

„10. Řízení o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, která nebyla pravomocně ukončena do posledního dne druhého kalendářního čtvrtletí následujícího

po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 435/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

3. K bodu 11

V bodě 11 se slovo „první“ nahrazuje slovem „třetí“ a za slovo „prvního“ se vkládají slova „a druhého“.

4. K bodu 12

V bodě 12 se číslo „4“ nahrazuje číslem „2“ a za slova „do dne nabytí účinnosti tohoto zákona“

se vkládají slova „a v prvních dvou kalendářních čtvrtletích po nabytí účinnosti tohoto zákona“.

K části páté, čl. VIII

Článek VIII zní:

„Čl. VIII

Zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. a) se slova „s výjimkou právních předpisů o zaměstnanosti a právních předpisů o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatelů,“ zrušují.

2. § 12 zní:

„§ 12

Přestupky na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr tím, že

a) poruší stanovené povinnosti při vzniku, změnách, skončení pracovního poměru, dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti, nebo

b) neuzavře písemně pracovní smlouvu, dohodu o provedení práce nebo dohodu o pracovní činnosti.

(2) Za přestupek podle odstavce 1

a) písm. a) lze uložit pokutu až do výše 300 000 Kč,

b) písm. b) lze uložit pokutu až do výše 10 000 000 Kč.“.

3. § 25 zní:

„§ 25

Správní delikty právnických osob na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr

(1) Právnická osoba se dopustí správního deliktu na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr tím, že

a) poruší stanovené povinnosti při vzniku, změnách, skončení pracovního poměru, dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti, nebo

b) neuzavře písemně pracovní smlouvu, dohodu o provedení práce nebo dohodu o pracovní činnosti.

(2) Za správní delikt podle odstavce 1

a) písm. a) lze uložit pokutu až do výše 300 000 Kč,

b) písm. b) lze uložit pokutu až do výše 10 000 000 Kč.“.

K části sedmé, čl. X

V čl. X (novela zákoníku práce) se body 1, 2, 3 a 6 vypouští a body 4 a 5 se označí jako body 1 a 2.

K části osmé, čl. XI

Článek XI zní:

„Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2012.“.

Odůvodnění k části první, čl. I:

K bodům 1, 2 a 3

Legislativně technické úpravy v souvislosti s vládním návrhem novely zákona o zaměstnanosti.

K bodu 4:

Vyloučení osob se zdravotním postižením z možnosti jejich dočasného přidělování agenturou práce k výkonu práce u uživatele je opatřením k zabezpečení vhodných pracovních podmínek. Podle

§ 103 zákoníku práce je zaměstnavatel, v těchto případech agentura práce, povinen pro zaměstnance, který je osobou se zdravotním postižením, zajišťovat mimo jiné na svůj náklad technickými a organizačními opatřeními potřebnou úpravu pracovních podmínek a úpravu pracovišť. Tuto povinnost nemůže agentura práce v případě agenturního zaměstnávání plnit, neboť dočasně přidělený zaměstnanec pracuje na pracovišti uživatele, jehož charakter nemůže agentura práce ovlivnit.

K bodu 5:

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením odložené účinnosti ustanovení vztahujících se k osobám zdravotně znevýhodněným.

K bodu 6:

Návrh spočívá ve zpřesnění textu ustanovení tak, aby bylo zřejmé, že závazek provozovat chráněné pracovní místo po dobu 3 let se vztahuje jen na ta chráněná pracovní místa, na jejichž zřízení poskytl Úřad práce ČR příspěvek. Již existující pracovní místa obsazená osobami se zdravotním postižením se budou jako chráněná

vymezovat dohodou na období tří let s tím, že příspěvek na částečnou úhradu provozních nákladů a příspěvek podle § 78 zákona o zaměstnanosti budou moci být poskytovány jen za dobu obsazení těchto míst osobami se zdravotním postižením.

K bodu 7:

Navrhuje se v zákoně vymezit základní podmínky pro uzavření dohody o zřízení nebo vymezení chráněného pracovního místa, které by stanovily základní rámec pro posuzování žádostí a zároveň již předem vyloučily zaměstnavatele existující pouze pro účely čerpání příspěvků dle zákona o zaměstnanosti.

K bodu 8:

V souvislosti s vymezením základních podmínek pro uzavření dohody o zřízení nebo vymezení chráněného pracovního místa je potřeba ponechat Úřadu práce možnost subjektivního posouzení žádosti s přihlédnutím k situaci na trhu práce a dalším doloženým skutečnostem nebo skutečností známým Úřadu práce z jeho činnosti.

K bodům 9 až 10, 13 a 14:

Jedná se o legislativně technické úpravy v případě, že by se odsouhlasily body 8 a 13 (vložení nových odstavců do § 75 a § 76).

K bodu 12:

Na chráněné pracovní místo zřízené nebo vymezené mimo pracoviště zaměstnavatele vznikají zaměstnavateli minimální provozní náklady a není proto potřeba, aby je Úřad práce částečně hradil.

K bodu 15:

Podrobnější úprava posuzování skutečností rozhodných pro uzavření dohody o zřízení nebo vymezení chráněného pracovního místa v prováděcím předpise dává větší právní jistotu objektivnosti posuzování.

K bodu 16:

Na chráněné pracovní místo zřízené nebo vymezené mimo pracoviště zaměstnavatele vznikají zaměstnavateli další náklady spojené se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením v minimální výši a není proto potřeba, aby je Úřad práce částečně hradil.

Zvýšení příspěvku podle § 78 o prokázané další náklady spojené se zaměstnáváním osob

se zdravotním postižením bude při splnění zákonných podmínek nárokové. Z tohoto důvodu se navrhuje, aby měl Úřad práce možnost neposkytnout zčásti nebo zcela zvýšení příspěvku podle § 78 o prokázané další náklady, pokud nebudou spojené se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením nebo nebudou hodnověrně prokázány.

K bodům 17 až 22, 27 až 37:

Dosavadní text těch ustanovení zákona o zaměstnanosti, které se vztahují k cizincům vysílaným jejich zahraničními zaměstnavateli k výkonu práce na území České republiky, vzbuzuje pochybnosti o tom, na které případy se právní úprava vztahuje. Jak vyplývá i z nedávných soudních rozsudků, je možný i takový výklad, že se jedná pouze o případy tzv. agenturního vysílání a že tuto povinnost nelze vztahovat na výkon pracovní činnosti cizinců na území ČR v případě, že je vykonávána na základě uzavřené smlouvy o dílo, což je však nejfrekventovanější případ. Pro vyloučení pochybností se navrhuje zpřesnění textu tak, aby bylo zřejmé, že se jedná o všechny případy, kdy zahraniční zaměstnavatel na základě uzavřené smlouvy vysílá své zaměstnance na území České republiky k plnění úkolů ze smlouvy vyplývajících.

K bodu 23:

Navrhuje se, aby v případě, kdy v průběhu rekvalifikace přestane být její účastník uchazečem

o zaměstnání nebo zájemcem o zaměstnání, byl povinen uhradit Úřadu práce poměrnou část nákladů rekvalifikace odpovídající době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání nebo zájemců

o zaměstnání, tj. v době, kdy pomoc státu při řešení svého uplatnění na trhu práce požaduje.

K bodu 24:

Jedná se o zpřesnění navrhované právní úpravy směřující ke zvýšení právní jistoty uchazeče

o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání, že zvolenou rekvalifikaci Úřad práce v případě jejího úspěšného ukončení zaplatí.

Dále se navrhuje, že v případě, kdy v průběhu rekvalifikace přestane být její účastník uchazečem

o zaměstnání nebo zájemcem o zaměstnání, může Úřad práce hradit pouze část ceny rekvalifikace odpovídající době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání nebo zájemců o zaměstnání, tj. v době, kdy pomoc státu při řešení svého uplatnění na trhu práce požaduje.

K bodu 25:

Navrhuje se sjednocení s právní úpravou vztahující se k rekvalifikacím zabezpečovaným Úřadem práce České republiky, kdy při nedokončení rekvalifikace z vážných důvodů uvedených v § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti není úhrada nákladů rekvalifikace od uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání vyžadována.

K bodu 26:

Jedná se o legislativně technickou úpravu, neboť druhy příspěvků jsou uvedeny v odstavci 3 tohoto ustanovení.

K bodu 38:

Navrhuje se minimální možná sankce na úrovni 2,5 % z maximálního rozpětí, která již sama o sobě signalizuje zaměstnavateli, jenž umožnění výkonu nelegální práce připustí, že postih bude stanoven minimálně v této výši. Bude tedy na jeho zvážení, zda případné riziko této minimální sankce v případě porušení zákona o zaměstnanosti unese. Takto stanovená minimální částka by měla v rámci opatření k potírání nelegální práce plnit funkci preventivní.

Odůvodnění k části první, čl. II:

K bodům 8 až 11:

Navrhovaná úprava v zásadě pouze prodlužuje dobu, v průběhu které budou moci být uzavírány dohody o vymezení chráněných pracovních míst za účelem nároku na příspěvek podle § 78 zákona o zaměstnanosti. Zaměstnavatelům, kteří zaměstnávali osoby se zdravotním postižením, aniž by deklarovali jejich pracoviště jako chráněné pracovní místo, se tak dává možnost vytvořit podmínky pro získání tohoto statutu. Úřady práce budou mít současně dostatečný časový prostor pro posouzení, zda pracoviště navržená jako chráněná pracovní místa skutečně splňují zákonné požadavky.

Odůvodnění k části páté, čl. VIII, bodům 2 a 3:

V ustanovení § 34 odst. 3 zákoníku práce je stanovena povinnost zaměstnavatele uzavřít pracovní smlouvu písemně. Nedodržení písemné formy však nezakládá neplatnost tohoto

právního úkonu. Vzhledem k tomu, že pracovní poměr může tedy vzniknout i na základě ústní pracovní smlouvy, je z hlediska kontroly nelegální práce velmi těžko prokazatelná.

Přestože u dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr je v ustanovení § 77 odst. 1 zákoníku práce stanovena jejich písemná forma pod sankcí neplatnosti, s ohledem na relativní neplatnost právních úkonů podle zákoníku práce je potřeba navrhovanou skutkovou podstatu vztáhnout i na ně. Navrhovaná nová skutková podstata přispěje k větší zodpovědnosti zaměstnavatelů při uzavírání základních pracovněprávních vztahů a současně umožní postihnout i ty zaměstnavatele, kteří vědomě výše uvedené úkony neuzavírají písemně. Návrh je proto dalším opatřením k potírání nelegální práce, jakožto jevu vnímanému velice negativně.

Odůvodnění k části sedmé, čl. X:

Legislativně technické úpravy v souvislosti s tiskem 411, ve kterém se nacházejí totožné legislativní body.

Odůvodnění k části osmé, čl. XI

Legislativně technická úprava související s úpravou čl. II bodu 5 přechodného ustanovení.

Vážená paní
Lenka Kohoutová
zpravodaj tisku 373

Vážená paní poslankyně,

jako zpravodaji sněmovního tisku 373 (novela zákona o zaměstnanosti a dalších souvisejících zákonů) Vám v příloze předkládáme návrh legislativně technických úprav, které by měly být předneseny v podrobné rozpravě k tomuto tisku ve výboru pro sociální politiku:

K čl. I

1. Vkládá se nový bod 7a, který zní:

„7a. V § 12 odst. 2 větě první se slova „odst. 3 a 4“ a ve větě čtvrté se slova „odst. 3“ zrušují.“.

(pozn. leg.: jedná se o náhradní řešení pro případ, že navrhovatel nepředloží řešení jiné – např. jinou než technickou úpravu znění § 12)

2. Vkládá se nový bod 26a, který zní:

„26a. V § 44 odst. 1 písm. b) se slova „§ 25 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 25 odst. 6“.“.

3. Vkládá se nový bod 28a, který zní:

„28a. V § 56 odst. 1 písm. d) a v § 56 odst. 2 písm. d) se slova „§ 25 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 25 odst. 6“ a v § 56 odst. 2 písm. a) se slova „§ 25 odst. 3 a 5“ nahrazují slovy „§ 56 odst. 3 a 6“.“.

K čl. X

V čl. X (novela zákoníku práce) jsou body 1, 2, a 3 obsahem shodné s úpravou navrhovanou v T 411 (novela zákoníku práce a dalších souvisejících zákonů), liší se

pouze z legislativně technického hlediska (jiné číslování odstavců) a zároveň takto navržená úprava ponechává – na rozdíl od T 411 – v platnosti dosavadní znění § 2 odst. 1 až 3. Pokud by nastala shoda se zněním § 2 tak jak je navržen v tisku T 411, je třeba výše uvedené body vypustit.

Znění bodu 6 je zcela shodné s úpravou obsaženou v T 411, doporučujeme jej proto vypustit.

Legislativní odbor
JUDr. Eva Mazalová, JUDr. Ilja Steinich

V Praze dne 17. 8. 2011

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2011
VI. volební období

373/...

Pozměňovací návrh poslankyně Ivany Witoszové

**k vládnímu návrhu zákona
kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony**

K části první, čl. I

1. Vkládá se nový bod 7a, který zní:

„7a. V § 12 odst. 2 větě první se slova „s § 4 odst. 3 a 4“ nahrazují slovy „se zvláštním právním předpisem⁷⁹⁾“ a ve větě čtvrté se slova „odst. 3“ zrušují.

2. Vkládá se nový bod 26a, který zní:

„26a. V § 44 odst. 1 písm. b) se slova „§ 25 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 25 odst. 6“.“.

3. K bodu 28

V § 53 nově vloženém odstavci 1 větě první se slova „ , převodem na platební účet určený uchazečem o zaměstnání, anebo prostřednictvím karty sociálních systémů⁸²⁾“ nahrazují slovy „prostřednictvím karty sociálních systémů⁸²⁾, a to využitím platební funkce karty, nebo převodem na platební účet určený uchazečem o zaměstnání anebo v hotovosti“.

4. Vkládá se nový bod 28a, který zní:

„28a. V § 56 odst. 1 písm. d) a v § 56 odst. 2 písm. a) a d) se slova „§ 25 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 25 odst. 6“.

5. K bodu 34

Bod 34 zní:

„34. V § 66 větě třetí se slova „nebo modrá karta“ nahrazují slovy „ , modrá karta, nebo kterému bylo vydáno povolení k zaměstnání, anebo je osobou se zdravotním postižením.“.

6. K bodu 36

Bod 36 se zrušuje.

7. K bodu 40

V § 75 odstavec 1 zní:

„§ 75

(1) Chráněné pracovní místo je pracovní místo zřízené zaměstnavatelem pro osobu se zdravotním postižením na základě písemné dohody s Úřadem práce. Na zřízení chráněného pracovního místa poskytuje Úřad práce zaměstnavateli příspěvek. Chráněné pracovní místo musí být obsazeno po dobu 3 let. Chráněným pracovním místem může být i pracovní místo, které je obsazeno osobou se zdravotním postižením, pokud je vymezeno v písemné dohodě mezi zaměstnavatelem a Úřadem práce. Dohoda se uzavírá na dobu 3 let.“.

8. K bodu 40

V § 75 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Dohodu podle odstavce 1 věty první nebo čtvrté nelze uzavřít se zaměstnavatelem, pokud v období 12 měsíců přede dnem podání žádosti podle odstavce 5

- a) provedl zaměstnanci srážky ze mzdy nebo z platu podle § 78 odst. 2 písm. b) nebo c),
- b) bylo vůči němu zahájeno trestní stíhání jako obviněnému z trestného činu podvodu podle jiného právního předpisu v souvislosti s poskytováním příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78,
- c) mu byla pravomocně uložena pokuta za správní delikt nebo přestupek na úseku zaměstnanosti nebo inspekce práce, nebo

d) na něj byla opakovaně podána oprávněná stížnost pro porušení povinnosti podle zákoníku práce.

(3) Dohodu podle odstavce 1 věty první nebo čtvrté nelze dále uzavřít se zaměstnavatelem, pokud z jeho předchozí činnosti nevyplývá přínos pro zaměstnávání osob z hlediska druhu jejich zdravotního postižení na trhu práce.“.

Dosavadní odstavce 2 až 10 se označují jako odstavce 4 až 12.

9. K bodu 40

V § 75 se na konci „nového“ odstavce 7 (v důsledku změny navržené v bodě 8) doplňuje věta „Při posuzování žádosti vychází Úřad práce i z dalších skutečností, zejména situace na trhu práce a struktury dalších příspěvků a dotací poskytovaných zaměstnavateli z veřejných rozpočtů, s cílem zamezit souběhu příspěvků a dotací poskytnutých pro stejný účel.“.

10. K bodu 40

V § 75 se v „novém“ odstavci 11 číslo „7“ nahrazuje číslem „9“.

11. K bodu 40

V § 75 (nově) odst. 12 se čísla „6“ nahrazují čísly „8“.

12. V § 76 odst. 2 se číslo „3“ nahrazuje číslem „5“.

13. K bodu 40

V § 76 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Příspěvek na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa se neposkytne na pracovní místo zřízené nebo vymezené mimo pracoviště zaměstnavatele.“.

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 4 až 6.

14. V § 76 „novém“ odst. 5 se číslo „3“ nahrazuje číslem „5“.

15. K bodu 40

V § 76 (nově) odst. 6 se slova „§ 75 odst. 6 písm. a), f) až k) a § 75 odst. 7“ nahrazují slovy „§ 75 odst. 8 písm. a), f) až k) a § 75 odst. 9“.

16. K bodu 41

V bodě 41 se slova „a způsob poskytování příspěvku“ nahrazují slovy „způsob poskytování příspěvku a další skutečnosti rozhodné pro uzavření dohody o zřízení nebo vymezení chráněného pracovního místa“.

17. K bodu 42

V bodě 42 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Zvýšení příspěvku podle věty první nelze uplatnit pro chráněné pracovní místo zřízené nebo vymezené mimo pracoviště zaměstnavatele.“,

a v odstavci 8 se doplňuje písmeno e), které zní:

„e) neposkytnutí zvýšeného příspěvku podle odstavce 3 nebo jeho části v případě, že další náklady nebudou prokazatelně souviset se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením.“.

18. Za bod 48 vložit nový bod 48a v tomto znění:

„48a. V § 87 odst. 1 a 2 se slova „ke které jsou tyto osoby svým zahraničním zaměstnavatelem

na základě smlouvy vyslány k výkonu práce“ nahrazují slovy „která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě byly tyto osoby vyslány na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy“.“.

19. Za bod 48a vložit nový bod 48b v tomto znění:

„48b. V § 87 odst. 3 se slova „ke které byly osoby uvedené v odstavci 1 svým zahraničním zaměstnavatelem na základě smlouvy vyslány k výkonu práce“ nahrazují slovy „která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě byly osoby uvedené v odstavci 1 vyslány na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy“.“.

20. Za bod 48b vložit nový bod 48c v tomto znění:

„48c. V § 90 se slova „nebo ke kterému bude vyslán svým zahraničním zaměstnavatelem k výkonu práce“ nahrazují slovy „ , nebo prostřednictvím právnické nebo fyzické osoby, která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě mají být osoby uvedené v § 87 odstavci 1 vyslány na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy“.“.

21. Za bod 49 vložit nový bod 49a v tomto znění:

„49a. V § 95 odst. 1 a 2 se za slova „České republiky“ vkládají slova „k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy“.“.

22. Za bod 49a vložit nový bod 49b v tomto znění:

„49b. V § 95 odst. 3 se slova „k níž bude cizinec vyslán k výkonu práce na území České republiky“ nahrazují slovy „která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě budou cizinci vysláni na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy“.“.

23. Za bod 49b vložit nový bod 49c v tomto znění:

„49c. V § 102 odst. 2 větě první se slova „nebo kteří jsou k němu vysláni k výkonu práce zahraničním zaměstnavatelem“ zrušují, za větu první se vkládá věta „Stejnou povinnost má právnická nebo fyzická osoba, která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na

jejímž základě byly osoby uvedené v § 87 odstavci 1 vyslány na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy.“, a ve větě (nově) třetí se slova „k výkonu práce“ zrušují.“.

24. Za bod 50 vložit nový bod v tomto znění:

„50a. V § 109 odst. 2 se vkládá nové písmeno g), které zní:

„g) závazek uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání uhradit poměrnou část ceny rekvalifikace, pokud v průběhu rekvalifikace přestane být uchazečem o zaměstnání nebo zájemcem o zaměstnání,

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno h).“.

25. K bodu 53

V bodě 53 se v odstavci 4 za slova „zájemci o zaměstnání“ vkládají slova „před zahájením rekvalifikace“ a na konci odstavce 4 se doplňuje věta „Úřad práce může hradit cenu rekvalifikace pouze po dobu, po kterou je uchazeč o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání veden v evidenci uchazečů o zaměstnání nebo zájemců o zaměstnání.“.

26. K bodu 53

V bodě 53 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Úřad práce uhradí rekvalifikačnímu zařízení cenu rekvalifikace nebo její poměrnou část, pokud uchazeč o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání z vážných důvodů nedokončí rekvalifikaci.“.

Dosavadní odstavce 5 až 8 se označují jako odstavce 6 až 9.

27. K bodu 60

V bodě 60 se v odstavci 6 číslo „2“ nahrazuje „číslem „3“.

28. Za bod 69 vložit nový bod 69a v tomto znění:

„69a. V § 139 odst. 1 písm. c) a v § 139 odst. 2 písm. c) se slova „nebo“ zrušují.“.

29. Za bod 69a vložit nový bod 69b v tomto znění:

„69b. V § 139 odst. 1 na konci textu písmene d) a v § 139 odst. 2 na konci textu písmene b) se doplňují slova „nebo“.“.

30. Za bod 69b vložit nový bod 69c v tomto znění:

„69c. V § 139 se na konci odstavce 1 doplňuje písmeno e), které zní:

„e) nesplní oznamovací povinnost podle tohoto zákona nebo nevede evidenci v tomto zákoně stanovenou.“.“.

31. Za bod 69c vložit nový bod 69d v tomto znění:
„69d. V § 139 odst. 2 se písmeno d) zrušuje.“.

32. K bodu 70

Bod 70 zní:

„70. V § 139 odst. 3 písm. c) se za slova „písm. c)“ vkládají slova „a e)“ a částka „10 000 Kč“ se nahrazuje částkou „100 000 Kč“.“.

33. K bodu 72

Bod 72 se zrušuje.

34. Za bod 72 vložit nový bod 72a v tomto znění:

„72a. V § 140 odst. 1 písm. b) a v § 140 odst. 2 písm. c) se slova „nebo“ zrušují.“.

35. Za bod 72a vložit nový bod 72b v tomto znění:

„72b. V § 140 odst. 1 na konci textu písmene c) a v § 140 odst. 2 na konci textu písmene b) se doplňují slova „nebo“.“.

36. Za bod 72b vložit nový bod 72c v tomto znění:

„72c. V § 140 se na konci odstavce 1 doplňuje písmeno d), které zní:

„d) nesplní oznamovací povinnost podle tohoto zákona nebo nevede evidenci v tomto zákoně stanovenou.“.“.

37. Za bod 72c vložit nový bod 72d v tomto znění:

„72d. V § 140 odst. 2 se písmeno d) zrušuje.“.

38. K bodu 73

V § 140 odst. 4 se v nově vkládaném písmenu d) číslo „2“ nahrazuje číslem „1“.“.

39. Za bod 73 vložit nový bod v tomto znění:

„73a. V § 140 odst. 4 písmeno f) zní:

„f) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c), nejméně však ve výši
250 000
Kč.“.

K části první, čl. II

1. K bodu 5

Bod 5 zní:

„5. Rozhodnutí o uznání osobou zdravotně znevýhodněnou, vydaná do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, platí po dobu, na kterou byla vydána, nejdéle však do 1. ledna 2015. Po dobu platnosti těchto rozhodnutí jsou osoby zdravotně znevýhodněné považovány pro účely zaměstnanosti za osoby se zdravotním postižením podle § 67 odst. 2 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném od 1. ledna 2012.“. =V případě, že by tento návrh nebyl přijat, tak by se mělo hlasovat o následujícím návrhu:

Bod 5 zní:

„5. Rozhodnutí o uznání osobou zdravotně znevýhodněnou, vydaná do dne nabytí účinnosti

§ 67 tohoto zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2014, platí po dobu, na kterou byla vydána, nejdéle však do 1. ledna 2017. Po dobu platnosti těchto rozhodnutí jsou osoby zdravotně znevýhodněné považovány pro účely zaměstnanosti za osoby se zdravotním postižením podle § 67 odst. 2 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném od 1. ledna 2012.“.

2. K bodu 9

V bodě 9 se za slova „dni nabytí účinnosti tohoto zákona“ vkládají slova „a dvě kalendářní čtvrtletí následující po dni nabytí účinnosti tohoto zákona“.

3. K bodu 10

Bod 10 zní:

„10. Řízení o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, která nebyla pravomocně ukončena do posledního dne druhého kalendářního čtvrtletí následujícího

po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 435/2004 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“.

4. K bodu 11

V bodě 11 se slovo „první“ nahrazuje slovem „třetí“ a za slovo „prvního“ se vkládají slova „a druhého“.

5. K bodu 12

V bodě 12 se číslo „4“ nahrazuje číslem „2“ a za slova „do dne nabytí účinnosti tohoto zákona“

se vkládají slova „a v prvních dvou kalendářních čtvrtletích po nabytí účinnosti tohoto zákona“.

K části páté, čl. VIII

Článek VIII zní:

„Čl. VIII

Zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 1 písm. a) se slova „s výjimkou právních předpisů o zaměstnanosti a právních předpisů o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatelů,“ zrušují.
2. § 12 zní:

„§ 12

Přestupky na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr tím, že

a) poruší stanovené povinnosti při vzniku, změnách, skončení pracovního poměru,

dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti, nebo

b) neuzavře písemně pracovní smlouvu, dohodu o provedení práce nebo dohodu o pracovní činnosti.

(2) Za přestupek podle odstavce 1

a) písm. a) lze uložit pokutu až do výše 300 000 Kč,

b) písm. b) lze uložit pokutu až do výše 10 000 000 Kč.“.

3. § 25 zní:

„§ 25

Správní delikty právnických osob na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr

(1) Právnická osoba se dopustí správního deliktu na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr tím, že

a) poruší stanovené povinnosti při vzniku, změnách, skončení pracovního poměru,

dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti, nebo

b) neuzavře písemně pracovní smlouvu, dohodu o provedení práce nebo dohodu o pracovní činnosti.

(2) Za správní delikt podle odstavce 1

a) písm. a) lze uložit pokutu až do výše 300 000 Kč,

b) písm. b) lze uložit pokutu až do výše 10 000 000 Kč.“.

K části sedmé, čl. X

V čl. X (novela zákoníku práce) se body 1, 2, 3 a 6 vypouští a body 4 a 5 se označí jako body 1 a 2.

K části osmé, čl. XI

Článek XI zní:

„Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2012.“.

Odůvodnění k části první, čl. I:

K bodům 1, 2 a 4

Legislativně technické úpravy v souvislosti s vládním návrhem novely zákona o zaměstnanosti.

K bodu 3:

V souvislosti s převedením výplat nepojistných dávek sociální ochrany na jeden úřad se sjednocuje forma výplaty ve všech dávkových systémech.

K bodu 5:

Vyloučení osob se zdravotním postižením z možnosti jejich dočasného přidělování agenturou práce k výkonu práce u uživatele je opatřením k zabezpečení vhodných pracovních podmínek. Podle

§ 103 zákoníku práce je zaměstnavatel, v těchto případech agentura práce, povinen pro zaměstnance, který je osobou se zdravotním postižením, zajišťovat mimo jiné na svůj náklad technickými a organizačními opatřeními potřebnou úpravu pracovních podmínek a úpravu pracovišť. Tuto povinnost nemůže agentura práce v případě agenturního zaměstnávání plnit, neboť dočasně přidělený zaměstnanec pracuje na pracovišti uživatele, jehož charakter nemůže agentura práce ovlivnit.

K bodu 6:

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením odložené účinnosti ustanovení vztahujících se k osobám zdravotně znevýhodněným.

K bodu 7:

Návrh spočívá ve zpřesnění textu ustanovení tak, aby bylo zřejmé, že závazek provozovat chráněné pracovní místo po dobu 3 let se vztahuje jen na ta chráněná pracovní místa, na jejichž zřízení poskytl Úřad práce ČR příspěvek. Již existující pracovní místa obsazená osobami se zdravotním postižením se budou jako chráněná vymezovat dohodou na období tří let s tím, že příspěvek na částečnou úhradu provozních nákladů a příspěvek podle § 78 zákona

o zaměstnanosti budou moci být poskytovány jen za dobu obsazení těchto míst osobami se zdravotním postižením.

K bodu 8:

Navrhuje se v zákoně vymezit základní podmínky pro uzavření dohody o zřízení nebo vymezení chráněného pracovního místa, které by stanovily základní rámec pro posuzování žádostí a zároveň již předem vyloučily zaměstnavatele existující pouze pro účely čerpání příspěvků dle zákonu o zaměstnanosti.

K bodu 9:

V souvislosti s vymezením základních podmínek pro uzavření dohody o zřízení nebo vymezení chráněného pracovního místa je potřeba ponechat Úřadu práce možnost subjektivního posouzení žádosti s přihlédnutím k situaci na trhu práce a dalším doloženým skutečnostem nebo skutečnostem známým Úřadu práce z jeho činnosti.

K bodům 10 až 12, 14 a 15:

Jedná se o legislativně technické úpravy v případě, že by se odsouhlasily body 8 a 13 (vlození nových odstavců do § 75 a § 76).

K bodu 13:

Na chráněné pracovní místo zřízené nebo vymezené mimo pracoviště zaměstnavatele vznikají zaměstnavateli minimální provozní náklady a není proto potřeba, aby je Úřad práce částečně hradil.

K bodu 16:

Podrobnější úprava posuzování skutečností rozhodných pro uzavření dohody o zřízení nebo vymezení chráněného pracovního místa v prováděcím předpise dává větší právní jistotu objektivnosti posuzování.

K bodu 17:

Na chráněné pracovní místo zřízené nebo vymezené mimo pracoviště zaměstnavatele vznikají zaměstnavateli další náklady spojené se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením v minimální výši a není proto potřeba, aby je Úřad práce částečně hradil.

Zvýšení příspěvku podle § 78 o prokázané další náklady spojené se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením bude při splnění zákonných podmínek nárokové. Z tohoto důvodu se navrhuje, aby měl Úřad práce možnost neposkytnout zčásti nebo zcela zvýšení příspěvku podle § 78 o prokázané další náklady, pokud nebudou spojené se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením nebo nebudou hodnověrně prokázány.

K bodům 18 až 23, 28 až 38:

Dosavadní text těch ustanovení zákona o zaměstnanosti, které se vztahují k cizincům vysílaným jejich zahraničními zaměstnavateli k výkonu práce na území České republiky, vzbuzuje pochybnosti o tom, na které případy se právní úprava vztahuje. Jak vyplývá i z nedávných soudních rozsudků, je možný i takový výklad, že se jedná pouze o případy tzv. agenturního vysílání a že tuto povinnost nelze vztahovat na výkon pracovní činnosti cizinců na území ČR v případě, že je vykonávána na základě uzavřené smlouvy o dílo, což je však nejfrekventovanější případ. Pro vyloučení pochybností se navrhuje zpřesnění textu tak, aby bylo zřejmé, že se jedná o všechny případy, kdy zahraniční zaměstnavatel na základě uzavřené smlouvy vysílá své zaměstnance na území České republiky k plnění úkolů ze smlouvy vyplývajících.

K bodu 24:

Navrhuje se, aby v případě, kdy v průběhu rekvalifikace přestane být její účastník uchazečem o zaměstnání nebo zájemcem o zaměstnání, byl povinen uhradit Úřadu práce poměrnou část nákladů rekvalifikace odpovídající době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání nebo zájemců

o zaměstnání, tj. v době, kdy pomoc státu při řešení svého uplatnění na trhu práce požaduje.

K bodu 25:

Jedná se o zpřesnění navrhované právní úpravy směřující ke zvýšení právní jistoty uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání, že zvolenou rekvalifikaci Úřad práce v případě jejího úspěšného ukončení zaplatí.

Dále se navrhuje, že v případě, kdy v průběhu rekvalifikace přestane být její účastník uchazečem

o zaměstnání nebo zájemcem o zaměstnání, může Úřad práce hradit pouze část ceny rekvalifikace odpovídající době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání nebo zájemců o zaměstnání, tj. v době, kdy pomoc státu při řešení svého uplatnění na trhu práce požaduje.

K bodu 26:

Navrhuje se sjednocení s právní úpravou vztahující se k rekvalifikacím zabezpečovaným Úřadem práce České republiky, kdy při nedokončení rekvalifikace z vážných důvodů uvedených v § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti není úhrada nákladů rekvalifikace od uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání vyžadována.

K bodu 27:

Jedná se o legislativně technickou úpravu, neboť druhy příspěvků jsou uvedeny v odstavci 3 tohoto ustanovení.

K bodu 39:

Navrhuje se minimální možná sankce na úrovni 2,5 % z maximálního rozpětí, která již sama o sobě signalizuje zaměstnavateli, jenž umožnění výkonu nelegální práce připustí, že postih bude stanoven minimálně v této výši. Bude tedy na jeho zvážení, zda případné riziko této minimální sankce v případě porušení zákona o zaměstnanosti unese. Takto stanovená minimální částka by měla v rámci opatření k potírání nelegální práce plnit funkci preventivní.

Odůvodnění k části první, čl. II:

K bodu 5

S účinností od 1. ledna 2012 již nebudou osoby zdravotně znevýhodněné uváděny v § 67 odst. 2 jako osoby se zdravotním postižením, přestože se jim přechodným ustanovením zachovává status osob zdravotně znevýhodněných ještě po dobu, na kterou budou rozhodnutí vydána, nejdéle však do 1. ledna 2015. Navrhuje se proto doplnění přechodného ustanovení tak, aby bylo zřejmé, že pro účely zaměstnanosti se budou po dobu platnosti rozhodnutí považovat za osoby se zdravotním postižením, aby si je zaměstnavatelé mohli započítávat do plnění povinného podílu zaměstnávaných osob se zdravotním postižením a případně na ně mohli získávat příspěvky podle zákona o zaměstnanosti.

K bodům 9 až 12:

Navrhovaná úprava v zásadě pouze prodlužuje dobu, v průběhu které budou moci být uzavírány dohody o vymezení chráněných pracovních míst za účelem nároku na příspěvek podle § 78 zákona o zaměstnanosti. Zaměstnavatelům, kteří zaměstnávali osoby se zdravotním postižením, aniž by deklarovali jejich pracoviště jako chráněné pracovní místo, se tak dává možnost vytvořit podmínky pro získání tohoto statutu. Úřady práce budou mít současně dostatečný časový prostor pro posouzení, zda pracoviště navržená jako chráněná pracovní místa skutečně splňují zákonné požadavky.

Odůvodnění k části páté, čl. VIII, bodům 2 a 3:

V ustanovení § 34 odst. 3 zákoníku práce je stanovena povinnost zaměstnavatele uzavřít pracovní smlouvu písemně. Nedodržení písemné formy však nezakládá neplatnost tohoto právního úkonu. Vzhledem k tomu, že pracovní poměr může tedy vzniknout i na základě ústní pracovní smlouvy, je z hlediska kontroly nelegální práce velmi těžko prokazatelná.

Přestože u dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr je v ustanovení § 77 odst. 1 zákoníku práce stanovena jejich písemná forma pod sankcí neplatnosti, s ohledem na relativní neplatnost právních úkonů podle zákoníku práce je potřeba navrhovanou skutkovou podstatu

vztáhnout i na ně. Navrhovaná nová skutková podstata přispěje k větší zodpovědnosti zaměstnavatelů při uzavírání základních pracovněprávních vztahů a současně umožní postihnout i ty zaměstnavatele, kteří vědomě výše uvedené úkony neuzavírají písemně. Návrh je proto dalším opatřením k potírání nelegální práce, jakožto jevu vnímanému velice negativně.

Odůvodnění k části sedmé, čl. X:

Legislativně technické úpravy v souvislosti s tiskem 411, ve kterém se nacházejí totožné legislativní body.

Odůvodnění k části osmé, čl. XI

Legislativně technická úprava související s úpravou čl. II bodu 5 přechodného ustanovení.

Pozměňovací návrh poslance Romana Sklenáka

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk 373)

VARIANTA 1

K části první, čl. I

Bod 16 se ruší.

VARIANTA 2

K části první, čl. I

Bod 16 se mění takto:

V § 30 odst. 2 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) odmítne nabídku vykonávat veřejnou službu v rozsahu nejvýše 20 hodin týdně v případě, že je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání nepřetržitě déle než 5 měsíců, 2-měsíce,“.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena e) a f).

Odůvodnění:

Doposud byl institut tzv. veřejné služby spjat s dlouhodobou nezaměstnaností, resp. dlouhodobou závislostí na dávkách pomoci v hmotné nouzi. Poněkud zjednodušeně od 1.1.2009 platí, že u osob, které pobírají příspěvek na živobytí déle než 6 měsíců, došlo ke zpřísnění právní úpravy. Pokud nevykonávají zaměstnání či rekvalifikaci, dobrovolnickou nebo veřejnou službu alespoň 20 hodin v kalendářním měsíci, činí u nich částka živobytí částku existenčního minima, tedy 2.020,- Kč místo (obecně) 3.126,-Kč.

Předkládanou novelizací se nejenže veřejná služba dostává přímo do systému evidence uchazečů o zaměstnání, ale současně se má aplikovat i na případy krátkodobé nezaměstnanosti. Předkládané ustanovení počítá s tím, že uchazeč o zaměstnání,

který po 2 měsících vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, veřejnou službu odmítne vykonat, bude vyřazen. Návrh tedy spojuje veřejnou službu se samotným vedením v evidenci uchazečů o zaměstnání. Přitom i ve sněmovním tisku č. 372 ve vládním návrhu změny zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (část první, čl. I, bod 24) je veřejná služba definována jako služba vykonávána osobami v hmotné nouzi (pouze). Samotný sněmovní tisk č. 373 zvláštní definování veřejné služby neobsahuje. Zvláštním termínem zákona o zaměstnanosti je pouze „výkon veřejně prospěšných prací“, který se však tímto zjevně nemyslí.

Právně je významné, že předkládaná novela se dotýká samotné podstaty základních práv garantovaných Listinou základních práv a svobod. Článek 26 Listiny základních práv a svobod zakotvuje právo na „*přiměřené hmotné zabezpečení*“ při ztrátě zaměstnání. Naproti tomu má dle článku 30 odst. 2 „*každý, kdo je v hmotné nouzi, právo na takovou pomoc, která je nezbytná pro zajištění základních životních podmínek*“. Již z dikce obou ustanovení je nepochybné, že „*přiměřené hmotné zabezpečení*“ garantuje mnohem vyšší míru ochrany než „*zajištění základních životních podmínek*“. Navrhovaná norma ovšem tyto dvě kategorie směšuje a je tedy v přímém rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Ustanovení článku 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod totiž stanoví, že „*při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena*“. V citovaném případě je právo na přiměřené hmotné zabezpečení v podstatě negováno posunutím na úroveň zajištění základních životních podmínek, což je realizace jiného sociálního práva.

Na ústavní úrovni navíc naráží předkládaná norma na zákaz nucené práce (čl. 9 Listiny základních práv a svobod). Je nepřípustné, aby právní úprava stanovila automaticky povinnost, že každý uchazeč o zaměstnání, který je v evidenci uchazečů o zaměstnání déle jak 2 měsíce, bez ohledu na skutečnost, zda má či nemá nárok na podporu v nezaměstnanosti, zda je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání poprvé, zda celý život pracoval či zda pobírá dávky pomoci v hmotné nouzi, musel vykonat veřejnou službu. Veřejná služba již není (jako je tomu v dávkovém systému) alternativou k jiným činnostem a jakýmsi určovatelem pro výši pomoci ze strany státu v případě nepříznivé životní situace člověka, ale stává se podmínkou pro samotnou účast v systému státní politiky zaměstnanosti.

Zákon navíc působí nepromyšleně, jelikož explicitně neřeší, zda úřad práce má povinnost (či jen možnost) výkon veřejné služby nabídnout či kdo tak činí (tedy zda zprostředkovatel či dávkový specialista) apod. Důsledky nepřijetí veřejné služby jsou přitom vyřazení z evidence a nemožnost dalšího zařazení následujících 6 měsíců. To s sebou nese i další sankce v podobě povinnosti hradit si pojistné na veřejné zdravotní pojištění a nemožnost pobírat dávky pomoci v hmotné nouzi (po vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání není totiž dle dikce zákona osoba považována za osobu v hmotné nouzi). Je tedy možné, že uchazeč zůstane po dvou měsících bez jakýchkoli prostředků. Tato situace je zjevně nepřiměřeně tvrdá oproti důsledkům v dávkovém systému. Zde totiž platí, že ten, kdo pobírá příspěvek na živobytí déle než 6 měsíců a nevykonává dobrovolnickou činnost či nemá krátkodobé zaměstnání, dostane asi o třetinu nižší příspěvek na živobytí. Uchazeč o zaměstnání nejen, že nemá alternativní možnost v podobě dobrovolnické činnosti či krátkodobého zaměstnání, ale důsledek je mnohem tvrdší než snížená částka živobytí.

S ohledem na výše uvedené se jeví jako nejvhodnější zavedení veřejné služby do systému evidence uchazečů o zaměstnání jako celek zamítnout, event. navrhovanou lhůtu prodloužit na 5 měsíců tak, aby korespondovala s dobou výplaty podpory v nezaměstnanosti

a měla tedy za cíl aktivizovat uchazeče o zaměstnání ještě předtím než se stane závislým na systému dávek pomoci v hmotné nouzi.

Pozměňovací návrh k tisku č. 373

Poslanců L.Kohoutové, I.Řápkové, M.Vacka, D.Navrátílové, J.Chalánkové a G.Peckové

k návrhu zákona, kterým se mění zákon **č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti**,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

K části první, čl. I

1. K bodu 42

V § 78 odst. 2 se částka „6 000 Kč“ nahrazuje částkou „8 000 Kč“ a v § 78 odst. 3 se částka „4 000 Kč“ nahrazuje částkou „2 000 Kč“.

Odůvodnění:

V souvislosti se zavedením finanční spoluúčasti zaměstnavatele na mzdových nákladech vynaložených na zaměstnávání osob se zdravotním postižením a snížením maximální měsíční výše příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením z 8 000 Kč na 6 000 Kč by náklady zaměstnavatelů osob se zdravotním postižením proti současnému stavu významně vzrostly. Poskytování nárokového příspěvku na úhradu dalších prokázaných nákladů vynaložených

na zaměstnávání těchto osob by v žádném případě tuto ztrátu nevyrovnalo. Právě snížení celkového objemu obou příspěvků by vedlo ve svém důsledku i ke snížení zaměstnanosti osob se zdravotním postižením.

Navrhuje se proto, aby maximální měsíční částka příspěvku na každou zaměstnanou osobu se zdravotním postižením byla ponechána v současné výši 8 000 Kč. Pro zamezení nárůstu výdajů ze státního rozpočtu se v této souvislosti navrhuje snížení maximální měsíční částky, do které budou moci být hrazeny další vynaložené náklady ze 4000 Kč na 2 000 Kč. Navíc díky zvýšené částce příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením vzroste i povinná spoluúcast zaměstnavatele, která doposud nebyla v platnosti.

PN k ST 374:

NÁVRH ÚPRAVY NÁVRHU ZÁKONA

O POSKYTOVÁNÍ DÁVEK OSOBÁM SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM A O ZMĚNĚ SOUVISEJÍCÍCH ZÁKONŮ

Svaz paraplegiků je občanské sdružení lidí ochrnutých po poškození míchy - vozíčkářů. Členové Svazu paraplegiků jsou z celé České republiky (více informací na www.czepa.cz). Jsme seznámeni s názorem občanského sdružení ParaCENTRUM Fénix Brno na níže uvedenou problematiku a názor Svazu paraplegiků se s ním prakticky shoduje. Proto navrhujeme legislativní změnu, která je uvedena níže.

Svaz paraplegiků navrhuje následující změnu:

vládního návrhu

ZÁKONA

ze dne2011,

o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů

(Sněmovní tisk 374)

a to níže uvedenou úpravou § 9, odst. 7) a 8) a vložení nového odstavce 11) a přečíslováním následujících odstavců, obsažených v HLAVĚ III. tohoto návrhu zákona:

§ 9

Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku

(1) Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžké sluchové postižení anebo těžké zrakové postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

(2) Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

(3) Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než jeden rok.

(4) Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

(5) Podmínkou pro poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku dále je, že

- a) osoba je starší
 1. 3 let, je-li tento příspěvek poskytován na pořízení motorového vozidla nebo na úpravu bytu,
 2. 15 let, je-li tento příspěvek poskytován na pořízení vodícího psa, nebo
 3. 1 roku v ostatních případech,
- b) zvláštní pomůcka umožní osobě sebeobsahu nebo ji potřebuje k realizaci pracovního uplatnění, k přípravě na budoucí povolání, k získávání informací, vzdělávání anebo ke styku s okolím; přitom se přihlíží i k dalším pomůckám, zdravotnickým prostředkům, úpravám a předmětům, které osoba využívá,
- c) osoba může zvláštní pomůcku využívat nebo může zvláštní pomůcku využívat ve svém sociálním prostředí.

(6) Je-li příspěvek na zvláštní pomůcku poskytován na pořízení motorového vozidla, je rovněž podmínkou, že se osoba opakovaně v kalendářním měsíci dopravuje a že je schopna řídit motorové vozidlo nebo je schopna být převážena motorovým vozidlem; splnění podmínky opakovaného dopravování prokazuje žadatel čestným prohlášením.

(7) Příspěvek na zvláštní pomůcku nelze poskytnout, jestliže zvláštní pomůcka je zdravotnickým prostředkem, který je plně hrazen z veřejného zdravotního pojištění anebo je osobě zapůjčen příslušnou zdravotní pojišťovnou, **s výjimkou příspěvku na nákup mechanického ortopedického vozíku poskytovaného:**

- a) osobě s diagnosou tetraplegie, které je ze zdravotního pojištění hrazen elektrický vozík a pro samostatný pohyb v interiéru je schopna**

k lokomoci používat mechanický vozík, který bude umožňovat uchování jejího zbytkového pohybového potenciálu

- b) aktivní osobě, které je ze zdravotního pojištění hrazen mechanický ortopedický vozík a je odkázána výlučně na lokomoci pomocí ortopedického vozíku a současně je zapojena do pracovní činnosti nebo se studiem na své budoucí pracovní uplatnění připravuje nebo se aktivně zapojuje do veřejného života a která využívá dva vozíky.***

Osoby uvedené pod písmenem a) a b) tohoto paragrafu mají nárok na poskytnutí příspěvku na pořízení mechanického ortopedického vozíku do maximální výše příspěvku 55 000,-Kč. Tento příspěvek nelze rovněž poskytnout na pořízení zvláštní pomůcky, která není osobě hrazena z veřejného zdravotního pojištění nebo zapůjčena zdravotní pojišťovnou z důvodu nedostatečné zdravotní indikace.

(8) Příspěvek na zvláštní pomůcku nelze poskytnout, jestliže zvláštní pomůcka je zdravotnickým prostředkem, který je částečně hrazen z veřejného zdravotního pojištění, ***s výjimkou příspěvku na nákup mechanického ortopedického vozíku poskytovaného:***

- a) osobě s diagnosou tetraplegie, které je ze zdravotního pojištění hrazen elektrický vozík a pro samostatný pohyb v interiéru je schopna k lokomoci používat mechanický vozík, který bude umožňovat uchování jejího zbytkového pohybového potenciálu***
- b) aktivní osobě, které je ze zdravotního pojištění hrazen mechanický ortopedický vozík a je odkázána výlučně na lokomoci pomocí ortopedického vozíku a současně je zapojena do pracovní činnosti nebo se studiem na své budoucí pracovní uplatnění připravuje nebo se aktivně zapojuje do veřejného života a která využívá dva vozíky.***

Osoby uvedené pod písmenem a) a b) tohoto paragrafu mají nárok na poskytnutí příspěvku na pořízení mechanického ortopedického vozíku do maximální výše příspěvku 55 000,-Kč.

(9) Příspěvek se poskytuje na zvláštní pomůcku v základním provedení, které osobě vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení plně vyhovuje a splňuje podmínku nejmenší ekonomické náročnosti. Tato podmínka se nevyžaduje, je-li příspěvek na zvláštní pomůcku poskytován na pořízení motorového vozidla nebo je-li oprávněnou osobou dítě⁶⁾.

(10) Příspěvek na zvláštní pomůcku, který je poskytován na pořízení motorového vozidla, se opětovně poskytne při splnění podmínek uvedených v odstavcích 2, 5 a 6 nejdříve po uplynutí 60 kalendářních měsíců po sobě jdoucích, počínaje od kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém nabylo právní moci předchozí rozhodnutí o tomto příspěvku; to neplatí, jestliže osoba tento příspěvek nebo jeho poměrnou část vrátila, popřípadě jí jeho vrácení bylo prominuto.

(11) Příspěvek na zvláštní pomůcku, který je poskytován na pořízení mechanického ortopedického vozíku, se opětovně poskytne při splnění podmínek uvedených v odstavcích 5, 7 a 8 nejdříve po uplynutí 60 kalendářních měsíců po sobě jdoucích, počínaje od kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém nabylo právní moci předchozí rozhodnutí o tomto příspěvku; to neplatí, jestliže osoba tento příspěvek nebo jeho poměrnou část vrátila, popřípadě jí jeho vrácení bylo prominuto.

(12) Příspěvek na zvláštní pomůcku, který je poskytován na pořízení vodícího psa, se poskytne jen na pořízení psa, který byl vycvičen a předán právnickou nebo fyzickou osobou, která je členem mezinárodní organizace sdružující výcvikové školy. Podmínka členství v mezinárodní organizaci sdružující výcvikové školy se považuje za splněnou, i pokud není právnická nebo fyzická osoba jejím členem, avšak podala přihlášku za člena, nejdéle však po dobu 2 let ode dne podání této přihlášky. Prováděcí právní předpis stanoví dovednosti vodícího psa, které musí splňovat.

(13) Seznam druhů a typů zvláštních pomůcek určených osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, těžce sluchově postiženým osobám, těžce zrakově postiženým osobám a osobám s těžkou nebo hlubokou mentální retardací, na jejichž pořízení se poskytuje příspěvek, stanoví prováděcí právní předpis.

(14) Při rozhodování o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku, která není uvedena v seznamu podle odstavce 12, se posuzuje, zda je tato konkrétní zvláštní pomůcka z hlediska využití srovnatelná s druhy a typy zvláštních pomůcek uvedenými v seznamu podle odstavce 12.

Za Svaz paraplegiků zpracoval

JUDr. Zdeněk Žižka
člen předsednictva pověřený
legislativou

DŮVODOVÁ ZPRÁVA „ÚHRADY DRUHÉHO VOZÍKU ZE SOCIÁLNÍCH DŮVODŮ“:

SOCIÁLNÍ HLEDISKO

- každodenní použití

Člověk ochrnutý po poškození míchy je každodenním uživatelem vozíku (sedí na vozíku každý den, od rána do večera, od okamžiku poškození míchy po zbytek života). Podle současně platné legislativy je pro takového „vozíčkáře“ ze zdravotního pojištění možná pouze úhrada jednoho ortopedického vozíku – a to buď mechanického, nebo elektrického na dobu 5 let. Pokud je třeba vozík opravit, nepohyblivý uživatel nemá náhradu a je odkázán na pobyt na lůžku.

- elektrický vozík

U člověka s dg. tetraplegie ochrnutí postihuje dolní i horní končetiny a trup. Tetraplegik se často pohybuje na elektrickém vozíku, na kterém je z hlediska pohybu samostatný. Elektrický vozík pro exteriér však není vhodný pro interiérové použití (manipulace v sociálním zařízení bytu apod.) a navíc nepodporuje využití zbytkového fyzického potenciálu jedince. Neopominutelné hledisko je nakládání elektrického vozíku do automobilu – většina osobních automobilů není uzpůsobena pro denní nakládání a převoz elektrického vozíku. Na transport je mnohem vhodnější vozík mechanický. Pokud si tetraplegik zvolí k užívání mechanický vozík, využívá a trénuje své funkční svaly, ale zachovalé síly mu neumožňují ujet v exteriéru více než 100 m.

- mechanický vozík

Aktivní vozíčkář se dopravuje např. do zaměstnání, ke vzdělání, na rehabilitaci, k lékaři či za kulturou, sportem apod. Buď se dopravuje automobilem – často sám vozík nakládá a vykládá, případně využívá hromadnou dopravu, kdy překonává bariéry na pozemních komunikacích (chodníky, přechody, nástupní ostrůvky, rampy do autobusů atd.). Aktivní uživatel mechanického vozíku svou nezbytnou pomůcku vystavuje extrémní zátěži, často se pohybuje v bariérovém prostředí, je „drncán“ po schodech apod. V současné době, kdy chybí podpora sportovních pomůcek, jsou mechanické vozíky pro každodenní použití využívány i na některé sportovní aktivity. Aktivním životem vozíčkáře se životnost pomůcky snižuje.

FINANČNÍ HLEDISKO

Aktivní mechanické vozíky, individuálně nastavitelné, z odlehčených materiálů stojí řádově kolem 80.000 Kč. Příspěvek v maximální výši 55.000 Kč by cenu pomůcky pokryl zčásti.

U obou variant užívání dvou vozíků souběžně je nutné zdůraznit, že používání dvou vozíků výrazně tyto pomůcky šetří, prodlužuje jejich životnost a zároveň tím výrazně klesají náklady potřebné na jejich opravy. Současně velmi stoupne jistota jejich

uživatelů, kteří vozík využívají nepřetržitě, že nezůstanou ani na chvíli bez pomůcky, bez které se neobejdou a nebudou tak existenčně ohroženi.

Je všeobecně známo, že pokud se v průběhu prvních dvou let po vzniku postižení poskytne maximální podpora k rozvinutí zbylých schopností daného handicapovaného jedince, jsou pak náklady spojené s jeho dalším životem daleko nižší a je možno dosáhnout zapojení tohoto člověka do aktivního pracovního života. Tím se sám na pokrytí svých zvýšených životních nákladů podílí odvodem daní. Jsme přesvědčeni, že toto by měl být smysl navrhované sociální reformy v souladu s jejím deklarovaným cílem. To znamená vytvoření podmínek pro péči o osoby s postižením v domácím prostředí a snahou motivovat je i do pracovních, nebo alespoň sociálně terapeutických aktivit. Umístěním těchto lidí do pobytových zařízení jsou náklady na zajištění péče, které stát musí vynaložit, nesrovnatelně vyšší. Proto je nezbytné nastavení co nejefektivnějšího nakládání s finančními zdroji. Dále je, podle nás, nadmíru žádoucí, aby u nás došlo k většímu propojení zdravotního a sociálního zabezpečení.

PŘIPOMÍNKY SVAZU PARAPLEGIKŮ K PŘÍLOZE Č. 1 VYHLÁŠKY MPSV

„SEZNAM DRUHŮ A TYPŮ ZVLÁŠTNÍCH POMŮCEK, NA JEJICHŽ POŘÍZENÍ SE POSKYTUJE PŘÍSPĚVEK NA ZVLÁŠTNÍ POMŮCKU“

V současném návrhu zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením jsou u přílohy č. 1 uvedeny následující pomůcky:

I. Pomůcky určené osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí

- a) motorové vozidlo,
- b) úprava automobilu (např. ruční ovládání, usnadňování nastupování, speciální dětské zádržní systémy - nikoli běžná autosedačka),
- c) speciálně upravený osobní počítač, resp. uzpůsobená klávesnice, myš, speciální programové vybavení,
- d) schodolez,
- e) nájezdové lyžiny/přenosná rampa,
- f) úprava bytu.

Svaz paraplegiků má k uvedené příloze č. 1 následující připomínky:

c) Speciálně upravený osobní PC, respektive klávesnice, myš, speciální programové vybavení – navrhuje zaměnit za „*osobní PC a jeho speciální úpravy...*“ Každý, kdo má následkem úrazu nebo onemocnění míchy doživotně změněný zdravotní stav a po zbytek života se bude pohybovat pouze na vozíku, řeší spoustu potíží. Snaží se nalézt potřebné kontakty a informace (rehabilitace, bydlení, doprava, práce, studium apod.), které jsou v dnešní době běžné a nejjednodušeji dohledatelné prostřednictvím internetu. Pokud člověk na vozíku počítač s připojením na internet nemá, je při své ztížené mobilitě vyřazen ze společnosti. V praxi je navíc obvyklé, že pokud osoby zdravotně postižené pracují, často vykonávají svou pracovní činnost na počítači. Cena za počítač sice sama o sobě není extrémně vysoká, ale pro člověka, který se náhle ocitne na vozíku, a který má oproti běžné veřejnosti velké množství výdajů, je jen jednou z desítek tisíc položek, které musí zaplatit. Dalším důvodem, proč by měl být zachován příspěvek na počítač bez speciálních úprav je fakt, že lidé s těžším zdravotním postižením (zejména pokud jsou postiženi i horní končetiny) ztrácejí schopnost úchopu ruky a tedy vzniká hendikep v souvislosti s držením a psaním klasickými psacími prostředky. Přesto PC bez speciálních úprav mohou ovládat. V tomto případě je osobní PC (případně notebook) pomůcka, která slouží jako náhrada za sešit či poznámkový blok, tedy je pomůckou ke vzdělání či zaměstnání.

Svaz paraplegiků proto navrhuje upravit formulaci poskytnutí příspěvku i na běžný počítač. Navrhujeme limit pro poskytnutí příspěvku na „klasický PC“ – do výše 50% z pořizovací ceny osobního počítače (max. limit 10 000,- Kč).

HROZÍCÍ VÝPADEK PODPORY ZDRAVOTNĚ-SOCIÁLNÍCH POMŮCEK

Chápeme, že MPSV ČR nechce poskytovat peníze ze sociálního systému na úhradu pomůcek, sloužících k léčebným účelům či léčebné rehabilitaci. Přesto existují pomůcky, které ale zdravotní pojišťovny nehradí (ani částečně), vozíčkářům výrazně zvyšují kvalitu zdravotního stavu a celkovou fyzickou, psychickou i sociální úroveň a jejich „výpadkem“ ze zákona o poskytování dávek OZP oproti vyhlášce č. 182/1991 Sb. budou některé pomůcky ve vakuu (nehrazené zdravotní pojišťovnou, nehrazené ze sociálního systému). Existují **přístroje pro aktivní a pasivní pohybovou rehabilitaci** (např. Motomed), vhodné i pro užívání v domácích podmínkách, které podporují mobilitu ochrnutých končetin, posílení zbylých svalových schopností, podporují prokrvení organismu, zkvalitňují zažívání a peristaltiku střev, rehabilitací dýchacích svalů zkvalitňují okysličení celého organismu. Má-li vozíčkář dobrý zdravotní stav a celkovou kondici, snáz se může zapojit zpět do pracovního procesu. Tato pomůcka není zdravotní pojišťovnou hrazena vůbec. Dnes však lze získat příspěvek na základě vyhlášky č. 182/1991 Sb., § 33, dle pomůcky „dvoukolo“.

Svaz paraplegiků žádal v rámci připomínkování přílohy č. 3 zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění o zařazení přístrojů pro aktivní a pasivní pohybovou rehabilitaci mezi pomůcky hrazené ze zákona. Pokud však náš návrh úhrady v rámci „zdravotního“ zákona nebude přijat, dle návrhu zákona o dávkách pro OZP se s úhradou těchto přístrojů nepočítá. Hrozí tak, že zdravotně postižení lidé zcela ztratí podporu na získání pomůcky, která má pro jejich zdravotní stav a tedy i sociální situaci neopomenutelný význam.

Pokud přístroje pro aktivní a pasivní pohybovou rehabilitaci nebudou zařazeny do přílohy č. 3 zákona č. 48/1997, Svaz paraplegiků navrhuje zařazení této pomůcky mezi pomůcky určené osobám s těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí dle přílohy č. 1 vyhlášky MPSV ČR, tak jako byla dosud možná podpora dle vyhlášky č. 182/1991 Sb.

ABSENCE PODPORY SPORTOVNÍCH POMŮCEK

Chápeme, že sociální systém ČR může hradit pouze nezbytné, bazální náklady. Přesto si dovoluujeme vznést otázku, kde hledat podporu pro pomůcky, které jsou pro „zdravou“ veřejnost naprosto běžné a finančně dostupné, ale pomůcky pro srovnatelné aktivity zdravotně postižených mají nesrovnatelně vyšší cenu, čímž se pro vozíčkáře stávají často nedostupnými.

I vozíčkáři se mohou věnovat kolektivním sportům (na sportovním vozíku lze hrát basketbal, florbal, rugby, tenis a další sporty), jezdit na kole (kola poháněná horními končetinami - handbike), lyžovat (speciální lyže pro vozíčkáře – monoski, biski, dualski). Dosud byla poskytována podpora na kola „handbike“ na základě vyhlášky č. 182/1991 Sb., § 33, dle pomůcky „dvoukolo“. S touto podporou však zákon o dávkách pro OZP nepočítá.

Sportovní pomůcky pro handicapované mají cenu v řádech desítek tisíc korun. Kde můžeme hledat podporu pro tyto základní rehabilitačně-relaxačně-sociální aktivity???

Za Svaz paraplegiků

Alena Jančíková a kolektiv
ředitelka

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna

374

Pozměňovací návrh poslance Jaroslava Ečka

**k vládnímu návrhu zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením
a o změně souvisejících zákonů**

1. K § 6:

V § 6 odst. 1 se slova „v domově se zvláštním určením“ nahrazují slovy „v domově se zvláštním režimem“.

2. § 7 se nahrazuje tímto zněním:

„§ 7
Výše příspěvku na mobilitu

Výše příspěvku na mobilitu činí za kalendářní měsíc 400 Kč.“.

3. K § 12:

V odstavci 1 se doplňují na konci písmene b) slova:
„nebo ve lhůtě stanovené krajskou pobočkou Úřadu práce“.

V odstavci 1 písm. c) a d) se vypouštějí slova „bez vlastního zavinění“.

4. K § 13:

V odstavci 1 se věta první nahrazuje tímto zněním:

„Příspěvek na zvláštní pomůcku se neposkytuje na pořízení stropního zvedacího systému, schodišťové plošiny a schodolezu.“.

5. K § 15:

Odstavec 3 se zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

6. K § 19:

V odstavci 3 se věta první nahrazuje tímto zněním:

„Dávky se vyplácejí v české měně prostřednictvím karty sociálních systémů¹²⁾, a to využitím platební funkce karty nebo převodem na platební účet určený příjemcem dávky anebo v hotovosti.“.

V odstavci 5 se slova „ve prospěch účtu uvedeného v odstavci 3“ nahrazují slovy „z účtu Úřadu práce České republiky“.

7. K § 22:

Odstavec 2 se nahrazuje tímto zněním:

„(2) Řízení o odnětí příspěvku na mobilitu nebo o zastavení výplaty příspěvku na mobilitu se zahajuje z moci úřední.“.

8. K § 27:

V odstavci 1 písm. a) se slova „ , jeho výši a výplatu“ nahrazují slovy „a jeho výplatu“.

V odstavci 1 písm. b) se slova „ , jeho výši nebo výplatu“ nahrazují slovy „a jeho výplatu“.

9. K § 28:

Na konci odstavce 3 se doplňuje tato věta:

„Přeplatky vybírá krajská pobočka Úřadu práce, která o povinnosti vrátit přeplatek rozhodla.“.

10. K § 29:

V § 29 odst. 2 písm. f) a g) se zrušují slova „nebo b)“.

11. K § 33:

Věta druhá se nahrazuje tímto zněním:

„Oprávnění k této činnosti jsou povinni prokázat služebním průkazem společně se zvláštním oprávněním vydaným příslušnou krajskou pobočkou Úřadu práce nebo ministerstvem jako doložkou služebního průkazu. Toto zvláštní oprávnění obsahuje označení účelu vydání, číslo služebního průkazu, jméno, popřípadě jména a příjmení zaměstnance a identifikační údaje vydávající krajské pobočky Úřadu práce nebo ministerstva.“.

12. K § 34:

V § 34 odst. 1 se slova „se podle jiného právního předpisu¹²⁾ vydává karta sociálních systémů“ nahrazují slovy „vydává krajská pobočka Úřadu práce podle jiného právního předpisu¹²⁾ kartu sociálních systémů“.

13. K § 36:

V textu ustanovení se vypouštějí slova „a § 33“.

14. K § 41:

Na konci ustanovení se doplňuje text:

„a slova „dávky sociální péče“ se nahrazují slovy „dávky osobám se zdravotním postižením“.

15. K § 46:

Ve výčtu novel zákona slova „zákona /2011 Sb.“ nahradit slovy „zákona č. 133/2011 Sb.“.

Text bodu 1 uvést v tomto znění:

„1. V § 67 odst. 2 se slova „které byly přiznány mimořádné výhody II. stupně“ nahrazují slovy „která je držitelem průkazu ZTP“ a slova „III. stupně“ se nahrazují slovy „držitelem průkazu ZTP/P“.

Poznámka pod čarou č. 24 zní:

„²⁴⁾ Zákon č. /2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů.“.

V bodu 3 se slova „§ 67 odst. 5“ nahrazují slovy „§ 67 odst. 4“.

Odůvodnění

K bodu 1

Legislativně technická úprava. Název zařízení sociálních služeb se uvádí do souladu se zákonem o sociálních službách.

K bodu 2

Navrhuje se stanovit výši příspěvku na mobilitu jednotnou částkou.

K bodu 3

Text písmene b) se sjednocuje s textem písmene a).

Navrhované vypuštění textu v písmenech c) a d) je nezbytné, jinak je znění nesprávné, neboť by nebyly podchyceny případy, kdy osoba jednala záměrně.

K bodu 4

Pro dosažení větší efektivity pomoci se navrhuje rozšíření zapůjčovaných pomůcek o schodolez.

K bodům 5, 7 a 8

V souvislosti se stanovením výše příspěvku na mobilitu jednotnou částkou se zrušují ustanovení týkající se změny skutečností rozhodných pro stanovení výše tohoto příspěvku, oznamovací povinnosti o skutečnostech rozhodných pro výši příspěvku na mobilitu a ustanovení týkající se řízení o změně výše příspěvku na mobilitu.

K bodu 6

V souvislosti s převedením výplaty nepojistných dávek sociální ochrany na jeden úřad se sjednocuje forma výplaty dávek ve všech dávkových systémech.

K bodu 9

Navrhovaná úprava je v souladu se sjednocením vybírání a vymáhání přeplatků a pokut ve všech dávkových systémech, které přecházejí na Úřad práce ČR.

K bodu 10

Legislativně technická úprava v souvislosti se změnou zákona o zaměstnanosti (tisk 373).

K bodu 11

Způsob prokazování oprávnění ke vstupu do obydlí se sjednocuje s ostatními systémy nepojistných dávek.

K bodu 12

Kartu sociálních systémů vydává podle navrhovaného § 4b novely zákona o Úřadu práce (tisk č. 372 – část čtvrtá) krajská pobočka Úřadu práce. Na toto ustanovení § 34 odkazuje. Pro upřesnění úpravy se navrhuje i do § 34 doplnit kdo kartu vydává.

K bodu 13

Legislativně technická úprava v souvislosti se změnou § 33.

K bodu 14

Legislativně technická úprava zákona o daních z příjmů v souvislosti se změnou systému dávek pro osoby se zdravotním postižením.

K bodu 15

Legislativně technická úprava novely zákona o silničním provozu v návaznosti na schválené znění této novely.

Komplexní pozměňovací návrh k tisku č. 374

**Poslanců L.Kohoutové, I.Řápkové, M.Vacka, D.Navrátilové, J.Chalánkové a
G.Peckové**

**k návrhu zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně
souvisejících zákonů**

1. K § 6:

V § 6 odst. 1 se slova „v domově se zvláštním určením“ nahrazují slovy „v domově se zvláštním režimem“.

2. § 7 se nahrazuje tímto zněním:

„§ 7
Výše příspěvku na mobilitu

Výše příspěvku na mobilitu činí za kalendářní měsíc 400 Kč.“.

3. K § 12:

V odstavci 1 se doplňují na konci písmene b) slova:
„nebo ve lhůtě stanovené krajskou pobočkou Úřadu práce“.

V odstavci 1 písm. c) a d) se vypouštějí slova „bez vlastního zavinění“.

4. K § 13:

V odstavci 1 se věta první nahrazuje tímto zněním:

„Příspěvek na zvláštní pomůcku se neposkytuje na pořízení stropního zvedacího systému, schodišťové plošiny a schodolezu.“.

5. K § 15:

Odstavec 3 se zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

6. K § 22:

Odstavec 2 se nahrazuje tímto zněním:

„(2) Řízení o odnětí příspěvku na mobilitu nebo o zastavení výplaty příspěvku na mobilitu se zahajuje z moci úřední.“.

7. K § 27:

V odstavci 1 písm. a) se slova „ , jeho výši a výplatu“ nahrazují slovy „a jeho výplatu“.

V odstavci 1 písm. b) se slova „ , jeho výši nebo výplatu“ nahrazují slovy „a jeho výplatu“.

8. K § 28:

Na konci odstavce 3 se doplňuje tato věta:

„Přeplatky vybírá krajská pobočka Úřadu práce, která o povinnosti vrátit přeplatek rozhodla.“.

9. K § 33:

Věta druhá se nahrazuje tímto zněním:

„Oprávnění k této činnosti jsou povinni prokázat služebním průkazem společně se zvláštním oprávněním vydaným příslušnou krajskou pobočkou Úřadu práce jako doložkou služebního průkazu. Toto zvláštní oprávnění obsahuje označení účelu vydání, číslo služebního průkazu, jméno, popřípadě jména a příjmení zaměstnance a identifikační údaje vydávající krajské pobočky Úřadu práce.“.

10. K § 34:

V § 34 odst. 1 se slova „se podle jiného právního předpisu¹²⁾ vydává karta sociálních systémů“ nahrazují slovy „zabezpečí Krajská pobočka Úřadu práce ČR, místně příslušná podle místa bydliště osoby, podle jiného právního předpisu¹²⁾ vydání karty sociálních systémů“.

11. K § 36:

V textu ustanovení se vypouštějí slova „a § 33“.

12. K § 41:

Na konci ustanovení se doplňuje text:

„a slova „dávky sociální péče“ se nahrazují slovy „dávky osobám se zdravotním postižením“.

Odůvodnění

K bodu 1

Legislativně technická úprava. Název zařízení sociálních služeb se uvádí do souladu se zákonem o sociálních službách.

K bodu 2

Navrhuje se stanovit výši příspěvku na mobilitu jednotnou částkou.

K bodu 3

Text písmene b) se sjednocuje s textem písmene a).

Navrhované vypuštění textu v písmenech c) a d) je nezbytné, jinak je znění nesprávné, neboť by nebyly podchyceny případy, kdy osoba jednala záměrně.

K bodu 4

Pro dosažení větší efektivity pomoci se navrhuje rozšíření zapůjčovaných pomůcek o schodolez.

K bodům 5 až 7

V souvislosti se stanovením výše příspěvku na mobilitu jednotnou částkou se zruší ustanovení týkající se změny skutečností rozhodných pro stanovení výše tohoto příspěvku, oznamovací povinnosti o skutečnostech rozhodných pro výši příspěvku na mobilitu a ustanovení týkající se řízení o změně výše příspěvku na mobilitu.

K bodu 8

Navrhovaná úprava je v souladu se sjednocením vybírání a vymáhání přeplatků a pokut ve všech dávkových systémech, které přecházejí na Úřad práce ČR.

K bodu 9

Způsob prokazování oprávnění ke vstupu do obydlí se sjednocuje s ostatními systémy nepojistných dávek.

K bodu 10

Kartu sociálních systémů vydává podle navrhovaného § 4b novely zákona o Úřadu práce (tisk č. 372 – část čtvrtá) krajská pobočka Úřadu práce. Na toto ustanovení § 34 odkazuje. Pro upřesnění úpravy se navrhuje i do § 34 doplnit kdo kartu vydává.

K bodu 11

Legislativně technická úprava v souvislosti se změnou § 33.

K bodu 12

Legislativně technická úprava zákona o daních z příjmů v souvislosti se změnou systému dávek pro osoby se zdravotním postižením.

Pozměňovací návrh k tisku č. 374
Poslanců L.Kohoutové, I.Řápkové, M.Vacka, D.Navrátílové, J.Chalánkové a G.Peckové

k návrhu zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů

K § 9

V § 9 odst. 10 se slova “60 kalendářních měsíců” nahrazují slovy “120 kalendářních měsíců”.

K § 10

V § 10 odst. 5 se slova “100 000 Kč” nahrazují slovy “200 000 Kč”.

K § 12

V § 12 odst. 1 písm. c) a d) se za slova “ode dne vyplacení příspěvku” vkládají slova “nebo v období před uplynutím 120 kalendářních měsíců po sobě jdoucích ode dne vyplacení příspěvku poskytnutého na pořízení motorového vozidla”.

Odůvodnění

Navrhuje se, aby mohl být příspěvek na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla opakovaně poskytnut až po uplynutí 10 let od předešlého poskytnutí této dávky; tomu odpovídá i navýšení celkové částky, kterou lze poskytnout. Dřívější poskytnutí příspěvku na pořízení motorového vozidla bude možné jen po vrácení poměrné části předešlého příspěvku. Výhodami oproti vládnímu návrhu (max. 100 000 Kč po 5 letech) je, že bude možné výrazně zvýšit podíl státu na pořízení motorového vozidla osobám se zdravotním postižením a také fakt, že tyto osoby budou mít možnost pořídit kvalitnější motorové vozidlo, které bude odpovídat jejich specifickým potřebám. Tato změna nevyvolá zvýšené nároky na státní rozpočet, neboť objem prostředků se nemění.